MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80535-6

AUTHOR:

MOOR, JAMES

TITLE:

ELEMENTA LINGUAE GRAECAE

PLACE:

NOVI EBORACI

DATE:

1813

Master Negative #

92-80535-6

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

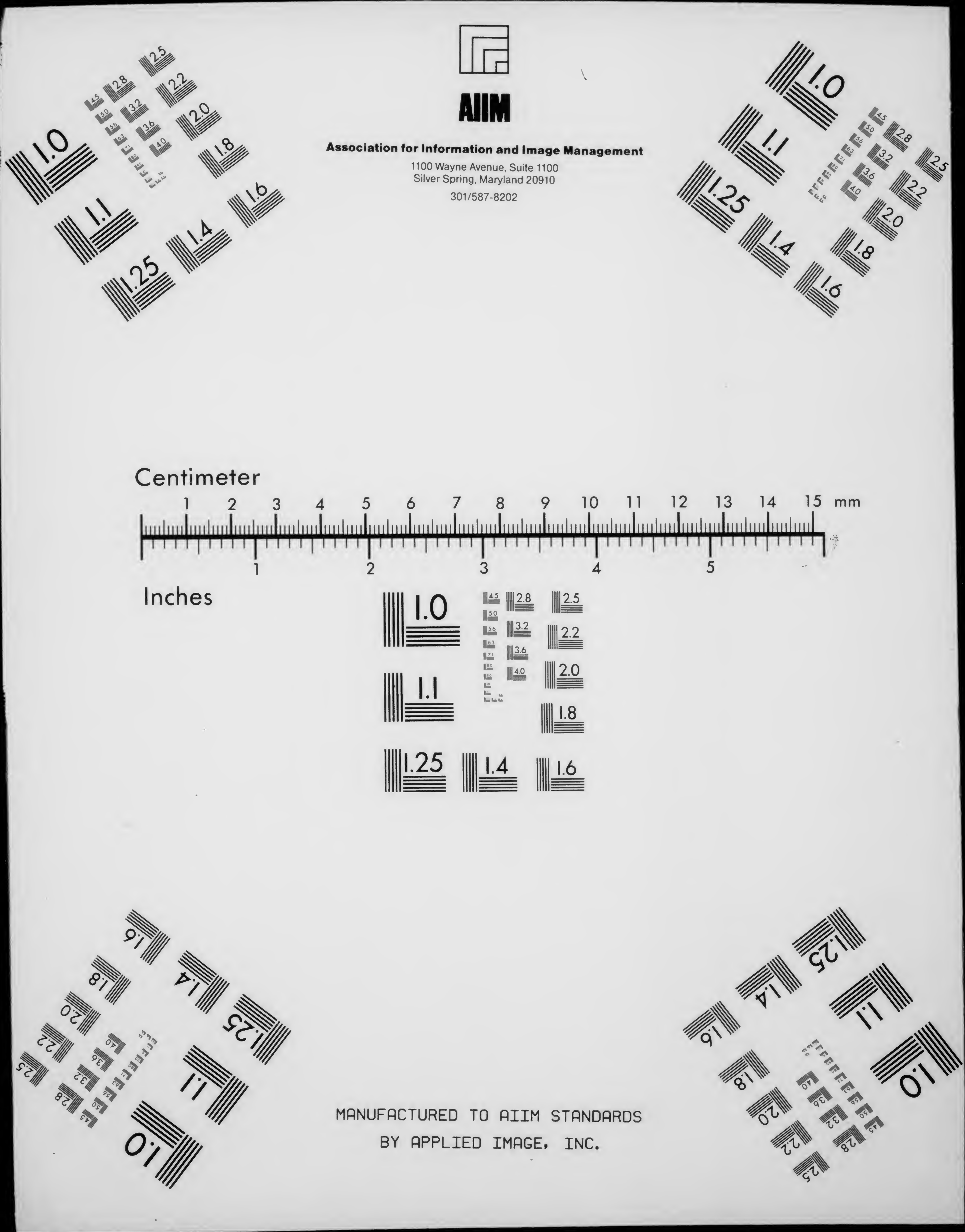
887.51
M781 Moor, James, 1712-1779.
Elementa linguae Graecae; novis, plerumque regulis tradita, studio Jacobi Moor... Prima editio Americana, cum quibusdam adjectis brevibus, in usum tyronum juniorum, cura Georgii Ironside... Novi Eboraci, impensis T.& J.Swords, 1813.
151, 71 p. 18 cm.

"[Pars secunda], Fragmenta grammatices Graecae...", 71 p. at end.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 9X
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 11/23/92 INITIALS RD
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM
Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202
Centimeter
Inches
MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

MOOR'S
GREEK
GRAMMAR

ELEMENTA

LINGUÆ GRÆCÆ.

ELEMENTA

LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA.

STUDIO JACOBI MOOR, LL. D.

In Academia Glascuensi Litt. Græc. Prof.

PRIMA EDITIO AMERICANA,

CUM QUIBUSDAM ADJECTIS BREVIBUS, IN USUM TYRONUM JUNIORUM.

CURA GEORGII IRONSIDE, A. M.

NOVI EBORACI:

IMPENSIS T. & J. SWORDS,

160 Pearl-street.

1813.

District of New-York, ss:

BE IT REMEMBERED, that on the eleventh day of June, in the thirty-seventh year of the independence of the United States of America, George Ironside, of the said district, hath deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as proprietor, in the words following, to wit:

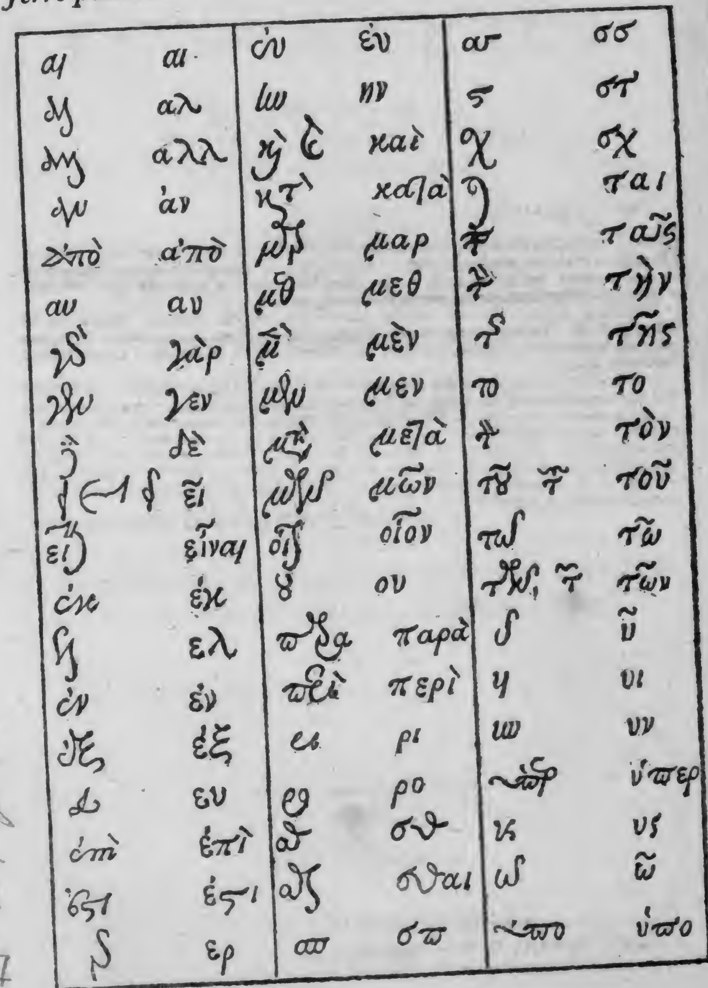
"Elementa Linguæ Græcæ; novis, plerumque, regulis tradita. Studio Jacobi "Moor, L L. D. In Academia Glascuensi Litt. Græc. Prof. Prima editio America-"na, cum quibusdam adjectis brevibus, in usum tyronum juniorum. Cura Georgii "Ironside, A. M."

In conformity to the act of the congress of the United States, entitled, "an act for "the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, "to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;" and also to an act entitled an "act supplementary to an act entitled an act for the "encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to "the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned, and "extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching his-"torical and other prints."

THERON RUDD, *Clerk of the New-York district.*

EXCUDEBANT D. & G. BRUCE.

Literarum Græcarum Nexus et scribendi compendia explicata; ea saltem quæ moræ aliquid Discentibus inferre possint.

LECTORI S. D.

GEORGIUS IRONSIDE.

Quæ in hacce grammatica Clariss. Vir Jac. Moor imperfecta reliquit, supplere nec audeo nec tentavi. Ut studia tyronum faciliora redderem, paradigmata nominum, cujusque declinationis, cum articulo exhibui; adjectivorum flexionem et paradigmata verborum, utriusque conjugationis, secundum modos et tempora inserui; et quoniam Exercitationes Græcæ Rev.vir.Gul, Neilson maxime meritoque sunt in usu, Syntaxin, perpauculis mutatis, e libro ejus extraxi, et de Dialectis Græcorum ex Grammatica De Port Royal *pauca adjeci. Vale et fruere.*

Dabam Novi Eboraci,
Calend. Junii 1813tio.

ERRATA.

Inter alia a Lectore candido sequentia majora errata sunt corrigenda.

Pag. 28. l. 22. pro ο, lege ας.
98. in futuro prim. et in aor. prim. pass. δελοω, dele σ ante θ.
98. l. ult. pro δεδηλωσε, leg. δεδηλωσο.
102. l. 9. pro ῶ, l. ςῶ.
104. l. 12. pro ἔςημι, l. ἵςημι.
118. l. 17. pro δακουντα, l. δοκουντα.
128. l. 25. pro οω, l. αω.
130. l. 19. pro εςαλκ, l. εςαλκα.
142. l. 20. pro βελαβα, l. βεβλαβα.
150. l. 9. pro ʽκαμην, l. ἤκαμην.

In Syntaxi, et seq.

Pag. 57. l. 12. pro ανθωπειος, l. ανθρωπειον.
58. l. 17. pro στε, l. εστε.
68. l. 1. pro præpositione, l. præpositio.
71. l. 9. pro Fοινος pro οινος l. Fοινος pro οινος.

LITERÆ.

Literæ Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	
Α, α.	ἄλφα.	alpha.
Β, β, ϐ.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, Ϝ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
Ε, ε.	ἐψιλὸν.	epsilon.
Ζ, ζ.	ζῆτα.	zêta.
Η, η.	ἦτα.	êta.
Θ, θ, ϑ.	θῆτα	thêta
Ι, ι.	ἰῶτα.	iôta.
Κ, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμϐδα.	lambda.
Μ, μ.	μῦ.	my.
Ν, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
Ο, ο.	ὀμικρὸν.	omikron.
Π, π, ϖ.	πῖ.	pi.
Ρ, ρ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, ς.	σῖγμα.	sigma.
Τ, τ, Ϯ.	ταῦ	tau.
Υ, υ.	ὐψιλὸν.	upsilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.
Χ, χ.	χῖ.	chi.
Ψ, ψ.	ψῖ.	psi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literæ cujusque vis intelligitur ex initiali sono Nominis.

Literæ sunt vel Vocales vel Consonantes.

Vocales septem. Scilicet;

duæ breves, ε, ο.
duæ longæ, η, ω.
tres ancipites, α, ι, υ.

Nimirum; utraque Brevis habet suam Longam.

Anceps, autem, nunc pro Brevi sumitur, nunc pro Longa. Nunc in diversis vocibus, nunc in eâdem. Sic;

α, in πατὴρ, *pater*, pro brevi, semper.*
α, in λαὸς, *populus*, pro longa, semper.
α, in Ἄρης, *Mars*, pro brevi aut longa, scriptoris arbitrio.

Duæ vocales simul enunciatæ, faciunt Diphthongum.

Si utraque vocalis exauditur æque, vocatur Diphthongus propria. Si non, impropria.

Propriæ sunt sex; et oriuntur ex brevibus et α pro brevi, cum ι vel υ subjuncta.

ex ε, { ει. ευ. ex ο, { οι. ου. ex α, { αι. αυ.

Ex impropriis, tres ᾳ, ῃ, ῳ, vocantur surdæ. Nam in his ι parum auditur, adeoque non adscribitur, sed sub-scribitur.†

Consonans Simplex vel est Muta, vel Semivocalis.

---

* α, pro Brevi sumta, habet suam longam η.

† Reliquæ tres impropriæ sunt ηυ, ωυ, υι. Prior vocalis diphthongi vocatur a Grammaticis *præpositiva;* posterior, *subjuntiva.*

Mutæ novem; scil.

Tenues, π, κ, τ.
Mediæ, β, γ, δ.
Aspiratæ, φ, χ, θ.

Nimirum, unaquæque tenuis habet suam mediam, et aspiratam; quæ tres vocantur ejusdem ordinis; quia proferuntur eodem vocis instrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiorem, et ad fortissimam sive asperam. Scilicet;

Labiis,	π, β, φ.	enunciantur	ip, ib, iph.
Palato,	κ, γ, χ.		ik, ig, ich.
Dentibus,	τ, δ, θ.		it, id, ith.

Semivocales quinque sunt. Scilicet;

Liquidæ quatuor λ, μ, ν, ρ; et ς, solitarium.*

Liquidæ vocantur etiam immutabiles; scilicet in flexione nominis et verbi.

Consonans duplex fit ex muta cum adjuncta ς. Sic, tres mutarum ordines, cum ς, faciunt tres Duplices. Scilicet;

---

* Itaque, primarii Literarum soni videntur in universum esse tredecim. Scilicet; Vocales quinque non-longæ; Consonantes, tres mutæ tenues, et quatuor liquidæ, cum ς.

Has autem, una cum tribus mutis mediis, a Phœnicibus ad Græcos, circiter centum et quinquaginta annos ante captam Trojam, attulisse dicitur Cadmus;

Palamedes, postea, tres aspiratas addidisse, atque duplicem ξ; temporibus belli Trojani:

Simonides, denique, complevisse duplices, et vocales longas adjecisse; quadringentos circiter annos post captam Trojam; tempore, scilicet, Marathoniæ pugnæ celeberrimæ; quo, maxime, tempore, viguit Græcorum virtus, Libertas, Literæ, Gloria.

π, β, φ,	cum ς, facit	ψ.	enunciatur autem*	πς.
κ, γ, χ,		ξ.		κς.
τ, δ, θ,		ζ.		δς.

In flexionibus, Duplex resolvi potest in mutam quamvis ejus ordinis unde facta est, et ς.

σῖγμα finale vocis, ς scribitur. Non finale, σ.

γ, ante mutam sui ordinis, enunciatur sono quodam medio inter ν et γ; qualis, apud nos, in syllabis *-ing -ang -ung*. Sic;

ἄγκος, *vallis*. ἄγγελος, *nuncius*. ἔγχος, *hasta*,

DE SYLLABA.

Accentus, sive syllabæ tonus, triplex est, scilicet;

Acutus [´] ut τύπτω, *verbero*.

Gravis [`] ut τιμὴ, *honor*.

Circumflexus [῀] ut ποιῶ, *facio*.

Acutus, syllabæ tonum acuit; Gravis, obtundit; Circumflexus, in syllabis longis, utriusque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [^].

Spiritus duo sunt. Asper [῾]; et Lenis [᾿].

Spiritus asper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figuram ab ipsis antiquis Græcis mutuati sunt. Et ita HEKATON, centum, reperitur scriptum, in monumentis quibusdam antiquissimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum esse asperum.

---

* Vide Dion. Hal. περὶ συνθ. § 14.

Vocalis initialis habet semper spiritum. Sic;

ἅμα, *simul*.
ἐγὼ, *ego*.

υ initialis habet semper asperum.

item ῥ initialis habet semper asperum. At ρ media; si simplex, habet nullum; si duplex, habet utrumque, prior lenem, posterior asperum. Sic; πόῤῥω, *longe*.

DE NOMINE.

Nomen habet Genera, Numeros, Casus.

Genera sunt tria; Masculinum, Femininum, Neutrum.

Numeri tres; Singularis, Dualis, Pluralis.

Dualis Numerus de iis usurpatur quæ vel nascuntur gemina, vel censentur; qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

Casus quinque. Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Lingua Græca non agnoscit casum Ablativum.

DE NOMINUM DECLINATIONE.

Regulæ Generales.

1. Singularis Nominativus desinit semper, vel in vocali non brevi, vel ν, ρ, ς.
2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque; Pluralis, semper.
3. Neutrorum Accusativus et Vocativus

semper sunt similes Nominativo; et, in plurali, semper in α desinunt.

4. Singularis Dativus semper in ι desinit; vel subscriptum, vel adscriptum.

5. Pluralis Genitivus semper in ων. Accusativus in ς.

6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. Item Genitivus et Dativus.

Declinatio Prima.

Terminationes habet quatuor.
duas femininas, η, α;
duas masculinas, ης, ας; a femininis ortas, addendo ς.

1. Harum omnium primaria est η.

Paradigma Nominum in η; τιμὴ, *honor*.

	Sing. Num.
N. V.	τιμ-ή.
G.	τιμ-ῆς.
D.	τιμ-ῇ.
A.	τιμ-ήν.
	Dual. Num.
N. A. V.	τιμ-ά.
G. D.	τιμ-αῖν.
	Plur. Num.
N. V.	τιμ-αί.
G.	τιμ-ῶν.
D.	τιμ-αῖς.
A.	τιμ-άς.

2. In singulari; α semper habet αν accusativi; sed α *purum, et ρα, habent etiam ας et ᾳ genitivi et dativi†. In ceteris, ut η.

Sic; μοῦσα, *musa*.

N. V.	μοῦσ-α.
A.	μοῦσ-αν.

φιλία, *amicitia*.

N. V.	φιλ-ία.
G.	φιλ-ίας.
D.	φιλ-ίᾳ.
A.	φιλ-ίαν.

ἡμέρα, *dies*.

N. V.	ἡμέ-ρα.
G.	ἡμέ-ρας.
D.	ἡμέ-ρᾳ.
A.	ἡμέ-ραν.

3. Terminatio Masculina habet ου genitivi, et perdit ς vocativi; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. Sic;

N. Χρύσ-ης, *Chryses*; G. Χρύσ-ου.
V. Χρύσ-η. in ceteris, ut η.
N. Παυσανί-ας, *Pausanias*; G. Παυσανί-ου.
V. Παυσανί-α. in ceteris, ut α purum.
N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras*; G. Πυθαγόρ-ου.
V. Πυθαγόρ-α. in ceteris ut ρα.

4. -της habet ‡α vocativi; -στης autem η, vel α. Sic;

N. ποιητής. V. ποιητά. *poeta*.
N. λῃστής. V. λῃστή, vel λῃστά. *latro*.

---

* Hoc est, post vocalem.

† Item δα, θα, et ᾶ circumflexum, sed rara; et λα, μα sed rarissima.

‡ Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα, *Persa*.

Nomina Declinationis PRIMÆ declinanda.

λύπη, *dolor.*	μέλισσα, *apis.*	λύρα, *lyra.*
Ατρείδης, *Atrides.*	δεσπότης, *dominus.*	Βορέας, *Boreas.*
τύχη, *fortuna.*	Εὐαγόρας, *Euagoras.*	θάλασσα, *mare.*
καρδία, *cor.*	Πηλείδης *Pelides.*	κριτὴς, *judex.*
Ορέστης, *Orestes.*	Καλλίας, *Callias.*	δόξα, *opinio.*
κιθάρα, *cithara,*	ὀργὴ, *ira.*	ῥίζα, *radix.*
θύρα, *ostium.*	ἀκοντιστὴς, *jaculator.*	τραυματίας, *saucius.*
ἡλικία, *tempus ætatis.*	θυέλλα, *tempestas.*	ἐλαία, *olea.*
Αφροδίτη, *Venus.*	Θυέστης, *Thyestes.*	προφήτης, *propheta.*
μαθητὴς *discipulus.*	νύμφη, *nympha,*	ἑστία, *focus.*
δίψα, *sitis.*	Χαβρίας, *Chabrias.*	τοξότης, *sagittarius.*
σελήνη, *luna.*	γλῶσσα, *lingua.*	εὐδία, *serenitas.*
σοφιστὴς, *sophista,*	ἀγορὰ, *forum.*	εἰρήνη, *pax.*
πέλεια, *columba.*	τεχνίτης, *artifex.*	σοφία, *sapientia.*
Αἰνέας, *Æneas.*	ἡδονὴ, *voluptas.*	μέλαινα, *nigra.*
γέφυρα, *pons.*	γωνία, *angulus.*	τάλαινα, *misera.*
λύσσα, *rabies.*	βία, *vis.*	δίκη, *jus.*
κιθαριστὴς, *citharista.*	αὖρα, *aura.*	βουλὴ, *consilium:*
Αναξαγόρας, *Anaxag.*	ἀνία, *tristitia.*	μάχαιρα, *gladius.*
ἀρετὴ, *virtus.*	ἀγωνιστὴς, *certator.*	φρονηματίας, *excelsus.*
Πριαμίδης, *Priamides.*	νεφέλη, *nubes.*	φαρέτρα, *pharetra.*
τέχνη, *ars.*	Κριτίας, *Critias.*	αἰτία *causa.*

In prima declinatione articulum uti possumus sic.

	Sing.			Sing.	
N.	ἡ	τιμή	N.	ὁ	χρύσης
G.	τῆς	τιμῆς	G.	τοῦ	χρύσου
D.	τῇ	τιμῇ	D.	τῷ	χρύσῃ
A.	τὴν	τιμήν	A.	τόν	χρύσην
V.	ὦ	τιμή	V.	ὦ	Χρύση
	Dual.			Dual.	
N.A.V.	τὰ	τιμά	N.A.V.	τώ	χρυσα
G.D.	ταῖν	τιμαῖν	G.D.	τοῖν	χρύσαιν
	Plural.			Plural.	
N.	αἱ	τιμαί	N.	οἱ	χρύσαι
G.	τῶν	τιμῶν	G.	τῶν	χρυσῶν
D.	ταῖς	τιμαῖς	D.	τοῖς	χρυσαῖς
A.	τὰς	τιμάς	A.	τοὺς	χρύσας
V.	ὦ	τιμάι	V.	ὦ	χρύσαι

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes; ος, et ον. ον semper neutrum; ος nunquam.

Paradigma Nominum in ος.

λόγος. *oratio.*

	Sing.
N.	λόγ-ος.
G.	λόγ-ου.
D.	λόγ-ῳ.
A.	λόγ-ον.
V.	λόγ-ε.
	Dual
N. A. V.	λόγ-ω.
G. D.	λόγ-οιν.
	Plur.
N. V.	λόγ-οι.
G.	λόγ-ων.
D.	λόγ-οις.
A.	λόγ-ους.

Eodem modo declinantur etiam Nomina in ον, observatâ tertia regula generali. Sic; μέτρον *mensura.*

	Sing.
N. A. V.	μέτρ-ον. per Reg. 3tiam gen.
G.	μέτρ-ου.
D.	μέτρ-ῳ.
	Dual.
N. A. V.	μέτρ-ω.
G. D.	μέτρ-οιν.

	Plur.
N. A. V.	μέτϱ-α. per Reg. 3tiam gen.
G.	μέτϱ-ων.
D.	μέτϱ-οις.

Nomina Declinationis SECUNDÆ declinanda.

ἀγϱὸς, *ager.*	δένδϱον, *arbor.*	ἀδελφὸς *frater.*
φῦλον, *tribus.*	φύλλον, *folium.*	ἄνθϱωπος, *homo.*
κϱίνον, *lilium.*	ἄμπελος, *vitis.*	ἄνεμος, *ventus.*
βίος, *vita.*	δϱόμος, *cursus.*	μύϱον, *unguentum.*
ἥλιος, *sol.*	ῥόδον, *rosa.*	θυμὸς, *animus.*
ὄνειϱος, *somnium.*	κέντϱον, *stimulus.*	παϱθένος, *virgo.*
ὕπνος, *somnus.*	φόβος, *timor.*	τόξον, *arcus,*
φόνος, *cædes.*	ϛέφανος, *corona.*	σκῆπτϱον, *sceptrum.*

In secunda declinatione cum articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ λόγος	N. A. V.	τὸ μέτϱον
G.	τοῦ λόγου	G.	τοῦ μέτϱου
D.	τῷ λόγῳ	D.	τῷ μέτϱῳ
A.	τόν λόγον		
V.	ὦ λόγε		
	Dual.		Dual.
N.A.V.	τὼ λογω	N. A. V.	τὼ μέτϱω
G. D.	τοῖν λόγοῖν	G. D.	τοῖν μέτϱοῖν
	Plur.		Plur.
N:	οἱ λόγοι	N. A. V.	τὰ μέτϱα
G.	τῶν λόγῶν	G.	τῶν μέτϱῶν
D.	τοῖς λόγοῖς	D.	τοῖς μέτϱοῖς
A.	τοὺς λόγους		
V.	ω λόγοι		

DECLINATIO TERTIA.

Terminationes habet omnimodas, præter η; et omnia genera. Et auget Nomen unâ Syllaba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Femininorum. Σωτὴϱ, *servator.*

	Sing.
N. V.	Σωτὴϱ.
G.	Σωτῆϱ-ος.
D.	Σωτῆϱ-ι.
A.	Σωτῆϱ-α.
	Dual.
N. A. V.	Σωτῆϱ-ε.
G. D.	Σωτῆϱ-οιν.
	Plur.
N. V.	Σωτῆϱ-ες.
G.	Σωτῆϱ-ων.
D.	Σωτῆϱ-σι.
A.	Σωτῆϱ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali. Sic; βῆμα, *tribunal.*

	Sing.
N. A. V.	βῆμα. per Reg. 3 tiam gen.
G.	βήματ-ος.
D.	βήματ-ι.
	Dual.
N. A. V.	βήματ-ε.
G. D.	βήματ-οιν.
	Plur.
N. A. V.	βήματ-α. perReg. 3tiam gen.
G.	βήματ-ων.
D.	βήμασ-ι.

In tertia declinatione cum articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ σωτὴρ	N. A. V,	τὸ βῆμα
G.	τοῦ σωτῆρος	G.	τοῦ βήματος
D.	τῷ σωτῆρι	D.	τῷ βήματι
A.	τὸν σωτῆρα		
V.	ὦ σωτὴρ		
	Dual.		Dual.
N.A.V.	τὼ σωτῆρε	N. A. V.	τὼ βήματε
G. D.	τοῖν σωτῆροιν	G. D.	τοῖν βημάτοιν
	Plural.		Plural.
N.	οἱ σωτῆρες	N. A. V.	τὰ βήματα
G.	τῶν σωτήρων	G.	τῶν βημάτων
D.	τοῖς σωτῆρσι	D.	τοῖς βήμασι
A.	τοὺς σωτῆρας		
V.	ὦ σωτῆρες		

DE FORMANDO GENITIVO.

Regulæ generales tres.

I.

Si Nomen non desinit in ς;
postponitur terminatio vel -ος, vel -τος. Sic;

σίνηπι,	σινήπι-ος,	*sinapi.*
παίαν,	παιᾶν-ος,	*pæan.*
Τιτᾶν,	Τιτᾶν-ος,	*Titan.*
μέλι,	μέλι-τος,	*mel.*
Ξενοφῶν,	Ξενοφῶν-τος,	*Xenophon.*

II.

Si Nomen desinit in ς;
abjecto ς, postponitur terminatio vel -ος, vel -τος, -δος, -θος. Sic;

ἥρως,	ἥρω-ος,	*heros.*
ἴχθυς,	ἴχθυ-ος,	*piscis.*
λαίλαψ,	λαίλαπ-ος,	*procella.*
λέβης,	λέβη-τος,	*lebes.*

ἄναξ,	ἄνακ-τος,	*princeps.*
λάμπας,	λάμπα-δος,	*lampas.*
ὄρνις,	ὄρνιθος,	*avis.*

Sed, præterea; in multis nominibus utriusque Regulæ, corripitur syllaba præcedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit subjunctivam.
2. Vocalis longa mutatur in suam brevem.
3. Ancipites ι, et υ, mutantur in brevem ε.

Sic;

1.

βασιλέυς,	βασιλέ-ος	*rex.*
βοῦς,	βο-ός,	*bos.*
γραῦς,	γρα-ός,	*vetula.*
ναῦς,	να-ος,	*navis.*

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	*pastor.*
πατήρ,	πατέρ-ος,	*pater.*
Λητώ,	Λητό-ος,	*Latona.*
κανών,	κανόν-ος,	*regula.*
δράκων,	δράκον-τος,	*draco.*
*αἰδώς,	αἰδό-ος,	*pudor.*
τετυφώς,	τετυφό-τος,	*qui verberavit.*

3.

δύναμις,	δυνάμε-ος,	*potentia.*
πόλις,	πόλε-ος,	*urbs.*
πῶϋ,	πώε-ος,	*grex.*
ἄςυ,	ἄςε-ος,	*urbs.*

III.

Substantiva in ος, quoniam jam habent terminationem genitivi, tantum interponunt ε

* Sic γάλοως *glos.* in Gen. P. γάλοων. Hom. Il. ω. 769.

ante ος, ut augeantur. Et sunt omnia neutra. Sic;

τεῖχος,	τείχ ε-ος,	*murus.*
μέρος,	μέρ-ε ος,	*pars.*

Regulæ Speciales duæ.

1. Adjectivorum in ις, et ους,* genitivus masculini generis, per regulas formatus, est etiam genitivus neutri. Sic;

M.	φιλόπατρις,	φιλοπάτρι-δος,	*patriæ amans.*
N.	φιλόπατρι	φιλοπάτρι-δος.	
M.	δίπους,	δίπο-δος,	*mas bipes.*
N.	δίπουν,	δίπο-δος,	*animal bipes.*

2. At, vice versa, adjectivorum non in ις, vel ους, genitivus neutri generis, per regulas formatus, est etiam genitivus masculini.

Atque ita in participiis universis; et in his genitivus semper in -τος. Sic;

Adjectiva.

Masc.	Neut.	genitivus	utriusque.
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος	*tener.*
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	*verus.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	*venustus.*

Participia.

ϛας,	ϛὰν,	ϛὰν-τος,	*stans.*
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	*qui verberavit.*
τυπων,	τυποῦν,	τυποῦν-τος,	*verberaturus.*

* Scilicet composita ex ποῦς, *pes.*

Eâdem ratione genitivum formant nomina quædam propria appellativa, et ejusmodi, quæ primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic; Αἴας *Ajax*, olim fuit participium, habens neutrum Αἴαν; quare genitivus est Αἴαν-τος. Sic;

Πολυδάμας,	Πολυδάμαν-τος,	*Polydamas.*
γίγας,	γίγαν-τος,	*gigas.*

Sic etiam κτεὶς *pecten*, olim fuit adjectivum, habens neutrum κτὲν; quare genitivus est κτενὸς; et Σιμόεις *Simois*, Σιμόεν τος.*

Atque hæ sunt regulæ pro genitivo.

Ceterum, usu, et aure, facile dignoscitur quando addenda sit -ος, et quando -τος, vel -δος, vel -θος.

-τηρ, -τερος patitur Syncopen in casibus obliquis. Sic;

πατ΄ρ,	πατέρος,	πατρὸς,	*pater.*
	πατέρι,	πατρὶ.	
	πατέρες,	πατρὲς, &c.	
μήτηρ,	μητέρος,	μητρὸς, &c†.	*mater.*
θυγάτηρ,	θυγατέρος,	θυγατρὸς, &c.	*filia.*

Item, ἀνήρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, &c. vir. ubi, præter syncopen, inseritur δ; quia Græci nunquam, in eadem voce, proferebant ρ proxime post ν.

* Hæc verba et multa alia participia primitus fuisse non videntur, sed substantiva, quorum rectus casus olim in νς desinebat: Sic Αἴας primitus erat Αἴανς, habens genitivum, per regulam secundam generalem, Αἴαντος· Σιμόεις, Σιμόενς, et in genitivo Σιμόεντος. At Græci, quippe quibus *Euphonia* maxime erat studio, consonantem præpositivam a nominativo aut abjiciebant, aut in ι mutabant: retinebant autem in casibus obliquis.

† Sed πατέρα, μητέρα, &c. sine syncope; scil. in casibus ubi non distinguerentur a πάτρα, *patria*, μήτρα, *alvus.*

De Accusativo.

Accusativus interdum non desinit in α, scil.

1. Genitivus in *ος purum, ab ις, υς, αυς, et ους, habet ν, ex ς nominativi. Sic;

ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφιν,	*serpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυν,	*racemus*
ναῦς,	να-ὸς,	ναῦν,	*navis.*
βοῦς,	βο-ὸς,	βοῦν,	*bos.*

Item, λᾶας, χάρις, habent ν.

λᾶας	λάαος,	λᾶαν,	*lapis.*
† χάρις,	χάριτος,	χάριν,	*gratia.*

Excipitur Δίς, Δί-ος, *Jupiter*, habens Δία.

2. -υς, -εος, et composita ex ποῦς *pes*, habent vel α, vel ν. Sic;

ὠκὺς	ὠκέα,	vel ὠκὺν,	*celer.*
δίπους,	δίποδα,	vel δίπουν,	*bipes.*
βραδύπους,	βραδύποδα,	vel βραδύπουν,	*tardipes.*

De Vocativo.

Vocativus est, plerumque, similis nominativo. Sed;

I. In Substantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. Sic;

Nom.	Gen.	Voc.
πατὴρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθένε-ος,	Δημόσθενες.
Ἕκτωρ,	Ἕκτορ-ος,	Ἕκτορ.

2. -ος purum non ab -ης, abjicit ς nominativi. Sic;

* i. e. ος post vocalem non longam.

† Et interdum alia, quæ scilicet olim apud Iônes habebant -ος purum.

Nom.	Gen.	Voc.	
βασιλεὺς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ,	*rex.*
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ,	*bos.*
ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφι,	*serpens.*
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ,	*racemus.*
δρῦς,	δρύ-ος,	δρῦ,	*quercus.*
ἰχθῦς,	ἰχθύ-ος,	ἰχθῦ,	*piscis.*
Item,			
παῖς,	παῖδος,	παῖ,	*puer.*

II. In Adjectivis.

Vocativus masculinus est similis nominativo neutro. Sic;

N. Masc.	N. Neut.	V. Masc.	
ἀληθὴς,	ἀληθὲς,	ἀληθὲς,	*verus.*
ἐλέημων,	ἐλέημον,	ἐλέημον,	*misericors.*
δίπους,	δίπουν,	δίπουν,	*bipes.*
μέλας,	μέλαν,	μέλαν,	*niger.*
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν,	*venustus.*

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quæ, primitus, fuere participia, vel adjectiva. Sic;

N. Αἴας,	V. Αἴαν,	*Ajax.*
N. Πολυδάμας,	V. Πολυδάμαν,	*Polydamas.*
N. Σιμόεις,	V. Σιμόεν,	*Simois.*

De Dativo Plurali.

Dativus Pluralis formatur a dativo singulari inserendo σ ante ι. Sic;

	D. Sing.	D. Plur.	
ῥήτωρ,	ῥήτορ-ι,	ῥήτορ-σ ι,	*orator.*
ἀληθής,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	*verus.*

ἡδυ,	ἡδέ-ι,	ἡδέ-σ-ι,	*dulce.*
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	*corvus.*
Ἄραψ,	Ἄραβ-ι,	Ἄραψ-ι,	*Arabs.*

Ante σι resumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam ν.* Sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι,	*rex.*
βοῦς,	βό-ι,	βοῦ-σι,	*bos.*
λέβης,	λέβη-τι,	λέβη-σι,	*lebes.*
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι,	*lucerna.*
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	*avis.*
ποιμήν,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	*pastor.*
στάς,	στάν-τι,	στᾶ-σι,	*stans.*
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	*venustus.*

Excipiuntur πους, κτεὶς, οὐδεὶς, μηδεὶς; quæ non resumunt abjectam vocalem nominativi.

	D. Sing.	D. Plur.	
ποῦς,	πο-δὶ,	πο-σὶ,	*pes.*
κτεὶς,	κτε-νὶ,	κτε-σὶ,	*pecten.*
οὐδεὶς,	οὐδέ-νι,	οὐδέ-σι,	*nullus.*
μηδεὶς,	μηδέ-νι,	μηδέ-σι,	*nullus,*

-τερ, -τερος, post syncopen habet -ασι. Sic;

θυγάτηρ,	θυγατέ-ρι,	θυγατρὶ,	θυγατράσι,	*filia.*
πατὴρ,	πατέρ-ι,	πατρὶ,	πατράσι,	*pater.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαστὴρ, *venter;* γαστέρι, γαστῆρσι.

-οντι singularis mutatur in -ουσι. Sic.

τύπτων,	τύπτοντι,	τύπτουσι,	*verberans.*
λέων,	λέοντι,	λέουσι.	*leo.*

* Vide etiam de formando FUT. 1. regulam specialem in MUTIS.

DE ARTICULO.

ARTICULUS est vox adjectiva trium generum terminationes nominativi sunt irregulares. In obliquis, Genus Masculinum et Neutrum sunt declinationis secundæ; femininum est primæ. Caret vocativo; et inflectitur sic;

		Sing.	
N.	ὁ,	ἡ	τὸ.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ.
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.
		Dual.	
N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ,
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν,
		Plur.	
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν.
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.
A.	τοὺς,	τὰς,	τὰ.

Græci loquebantur INDETERMINATE proferendo nomina per se; DETERMINATE, præponendo ARTICULUM. In Britannia loquimur indeterminate, præponendo Articulum *a;* et determinate, præponendo Articulum *the.* Sic; ἄνθρωπος, *a man;* ὁ ἄνθρωπος, *the man.*

Hic quidem est usus Articuli Græci NATURALIS; at a Grammaticis ARTE adhiberi solet ut distinguant nominum genera et casus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIÆ;

Quatenus ex terminatione semper determinantur.

Masculina semper; ευς, υς in -ος purum crescens*, et αν. Sic;

ευς,	ὀχεὺς	ὀχέος,	ὁ,	*retinaculum.*
υς -εος,	πῆχυς,	πήχεος,	ὁ,	*cubitus.*
υς -υος,	βότρυς,	βότρυος,	ὁ,	*racemus.*
αν,	παιὰν,	παιᾶνος,	ὁ,	*pæan.*

Feminina semper; ας -αδος, της -τητος, αυς, ω, et ις verbale. Sic;

ας -αδος,	λαμπὰς,	λάμπαδος,	ἡ,	*lampas.*
της -τητος,	κακότης,	κακότητος,	ἡ,	*malitia.*
αυς,	ναῦς,	ναὸς,	ἡ	*navis.*
ω,	φειδὼ,	φειδόος,	ἡ,	*parsimonia.*
ις verbale.	φύσις,	φύσεος,	ἡ,	*natura.*

Neutraque sunt semper α, ι, υ, ας, -ατος et ος.

α,	βῆμα,	βήματος,	τὸ,	*tribunal.*
ι,	μέλι.	μέλιτος,	τὸ,	*mel.*
υ,	πῶϋ,	πώεος,	τὸ,	*grex.*
ας -ατος,	κρέας,	κρέατος,	τὸ,	*caro.*
ος,	τεῖχος,	τείχεος,	τὸ,	*murus.*

Nomina declinationis tertiæ declinanda.

ὁ παίαν, *pæan.*
τὸ μέλι, *mel.*
τὸ γράμμα, *litera.*
ὁ ποιμὴν, *pastor.*
ὁ et ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ὁ Ἕλλην, *Græcus.*
ἡ χελιδὼν, *hirundo.*
ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
ὁ et ἡ αἲξ, *caper, capra,*
ἡ λάταξ, *strepitus,*
ὁ Τιτᾶν, *Titan.*
ὁ λαίλαψ, *procella.*

* Excipe γενύς γενύος, ἡ, *mensura.*

ὁ δράκων, *draco.*
ὁ et ἡ κύων, *canis.*
ὁ λέβης, *lebes,*
ὁ ἄναξ, *princeps.*
ἡ λάμπας, *lampas.*
ὁ et ἡ ὄρνις, *avis.*
ὁ κανὼν, *regula.*
ὁ Ἕκτωρ, *Hector.*
ἡ δρῦς, *quercus.*
ὁ ιχθῦς, *piscis.*
ὁ et ἡ παις, *puer, puella.*
ὁ ῥήτωρ, *orator.*
ὁ κόραξ, *corvus.*
ὁ Ἄραψ, *Arabs.*
ὁ κτεὶς, *pecten.*
ἡ κρὲξ, *crex avis.*
ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
ἡ βουπλὴξ, *stimulus.*
ἡ φρὶξ, *maris fremitus.*
ἡ φλὸξ, *flamma.*
ἡ φόρμιγξ, *cithara.*
ἡ σάρξ, *caro.*
τὸ ἧπαρ, *jecur.*
ὁ γίγας, *gigas.*
ἡ κλεὶς, *clavis.*
ἡ ἄσπις, *clypeus.*
ἡ θέμις, *jus.*
ἡ χάρις, *gratia.*
ὁ ποῦς, *pes.*
τὸ οὖς, *auris.*
ὁ Φορκυς, *Phorcys.*
ἅλς, *mare.*
ἡ κώληψ, *talus.*
ὁ κνὶψ, *culex.*
ὁ χέδρωψ, *legumen.*

DE CONTRACTIONIBUS.

In concursu vocalium, si duæ syllabæ vertuntur in unam, vocatur CONTRACTIO.

Contractio sine variatione vocalium vocatur SYNÆRESIS. Sic;

τείχεϊ, τείχει.

Contractio cum variatione vocalium vocatur CRASIS. Sic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.
τείχεα, τείχη.

Contractio sæpe fit, sed non semper.

In contractionum regulis, meminerint discentes;

duas esse Vocales breves, ε, ο;
quæ habent suas longas, η, ω;
et suas diphthongos, ει, ου;

CONTRACTIONES DECL. I.

Non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel α pro brevi sumta. Et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULÆ.

1. εα sine ρ, mutabis in η.
2. in ρεα, et reliquis, priorem elide vocalem.

Sic;

1.

γέα, *terra*, γῆ; G. γῆς, D. γῇ; &c.
λεοντέα, *leonina*, λεοντῆ; G. λεοντῆς, D. λεοντῇ; &c.
χρυσέα, *aurea*, χρυσῆ; G. χρυσῆς, D. χρυσῇ; &c.
Ἑρμέας, *Mercurius*, Ἑρμῆς; G. Ἑρμοῦ, D. Ἑρμῇ; &c.

2.

πορφυρέα, *purpurea*, πορφυρᾶ; G. πορφυρᾶς; &c.
ἁπλόη, *simplex*, ἁπλῆ; G. ἁπλῆς; &c.
Αθηνάα, *Minerva*, *Αθηνᾶ; G. Αθηνᾶς, D. Αθηνᾷ; &c.
μνάα, *mina*, μνᾶ; G. μνᾶς, D. μνᾶ; &c.
Απελλέης, *Apelles*, Απελλῆς; G. Απελλοῦ; &c.

CONTRACTIONES DECL. II.

Non fit Contractio nisi prior est brevis;

REGULÆ.

1. Si sequitur brevis, mutabis in ου;
1. Si non, elide priorem. Sic;

πορφυρέον, *purpureum*.

Reg.	1.	πορφυρέον,	πορφυροῦν.
	2.	πορφυρέου,	πορφυροῦ.
	2.	πορφυρέῳ,	πορφυρῷ.
	2.	πορφυρέα,	πορφυρᾶ.
	2.	πνρφυρέοις,	πορφυροῖς. &c.

* Vide notam, †, pag. 15.

διπλόον, *duplex*.	1.	διπλόον,	διπλοῦν.
	2.	διπλόου,	διπλοῦ.
	2.	διπλόῳ,	διπλῷ.
	2.	διπλόα,	διπλᾶ.
	2.	διπλόοις,	διπλοῖς. &c.
νόος, *mens*.	1.	νόος,	νοῦς.
	2.	νόου,	νοῦ.
	2.	νόῳ,	νῷ.
	1.	νόον,	νοῦν.
	1.	νόε,	νοῦ. sic etiam;

ῥόος,	*fluxus*.	διπλόος,	*duplex*.
πορφυρέος,	*purpureus*.	ἀργυρέος,	*argenteus*.
πλόος,	*navigatio*.	ὀστέον,	*os*.

εε vocativi non contrahitur.

CONTRACTIONES DECL. III.

In obliquis, non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel anceps pro brevi sumta.

Sequentes REGULÆ sunt UNIVERSALES, tum pro Contractionibus declinationis tertiæ, tum etiam pro verbis omnibus utriusque conjugationis quæ contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur;

I. Brevis ante se, in suam diphthongum;
Sed* εε dualis in η.
II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

* Saltem ita Grammatici; sed εε dualis etiam fit in ει secundum regulam, apud ipsos scriptores Græcos sic σκέλεε, σκέλει; et in Æschine Socratico πόλεε, πόλει; ταρίχεε, ταρίχει; apud Jo. Lascarin in Gram. p.223. in fine, et p.225. initio *Venetiis* ap Aldi F. 1557. ceterum exceptio hæc introducta videtur, ut distinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

III. Brevis ante α, in suam longam.
Sed εα purum in α.
IV. Brevis ante ι, per Synæresin.
V. ε ante longam vel diphthongum, abjicitur.
VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.
Sed οειν, ejectâ ι, per crasin.
VII. 1. α ante ο vel ω, in ω-μέγα.
2. α non ante vel ω, in α; et in diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem.
VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa; sequentem elide semper.

REGULÆ CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante se, in suam diphthongum. Sic; in obliquis;

	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
	Λητόος,	Λητοῦς.
in verbis;	φιλέετε,	φιλεῖτε, *amatis.*
	δηλόομεν,	δηλοῦμεν, *declaramus.*

Sed εε dualis in η. Sic.
Δημοσθένεε, Δημοσθένη.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου. Sic; in nominativis;
μελιτόεν, μελιτοῦν; *mellitum.*
in obliquis.
Δημοσθένεος, Δημοσθένους.
βόες, βοῦς.

in verbis;
φιλέομεν, φιλοῦμεν; *amamus.*
δηλόετε, δηλοῦτε; *declaratis.*

III. Brevis ante α, in suam longam.
Sic; in nominativis;
ἔαρ, ἦρ; *ver.*
κέαρ, κῆρ; *cor.*
in obliquis;
Δημοσθένεα Δημοσθένη.
Λητόα, Λητω.

Sed εα purum, in α.
Sic; in obliquis;
Πειραίευς *Piræus.*
A. Πειραιέα, Πειραιᾶ.
χρέος, *debitum.*
N.P. χρέεα, χρέα.

IV. Brevis ante ι, per synæresin*.
Sic; in obliquis;
Δημοσθένεϊ, Δημοσθένει
Λητόϊ, Λητοῖ,

V. ε, ante longam vel diphthongum abjicitur.
Sic; in nominativis;
Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, *Hercules.*
in obliquis;
Δημοσθενέων, Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν, Δημοσθενοῖν.
in verbis;
φιλέω, φιλῶ; *amo.*
φιλέεις, φιλεῖς; *amas.*†

---

* Ut et α pro brevi. Sic; ἐλάω, *agito*; ἐλαύνω, ἐλαύνω.

† Sed εαι paulo aliter. Sic, τίθεσαι; eliso σ, τίθεαι; per Diæresin, τίθεαϊ; per Crasin regulæ III. et Synæresin, τίθῃ.

VI. 1. ο-μικρὸν ante longam, in ω-μέγα.
2. ο-μικρὸν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.

Hi concursus non contrahuntur nisi in verbis. Sic;

1.

δηλόω,	δηλῶ,	*declaro.*
δηλόητε,	δηλῶτε,	*declaretis.*

2.

δηλόει,	δηλοῖ,	*declarat.*
δηλόοι,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόῃ,	δηλοῖ,	*declaret.*
δηλόου,	δηλοῦ,	*declarare tu.*

Sed -οειν, ejecta ι, per crasin*. Sic;
δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* Per Reg. II.

VII. 1. α ante ο†, vel ω, in ω-μέγα.
2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem‡. Sic;

In obliquis neutrorum in ᾶς purum et ρας; in quibus eliditur τ, ut fiat concursus vocalium.

* Non est, reverâ, exceptio; etsi ita hic ponatur, in gratiam tyronum. Nam infinitivus antiquissimus fuit δηλοεμέναι; deinde, Doricè, δηλοεμεν; postea, Ionicè, eliso -με-, δηλοεν; tandem, Atticè, δηλοῦν. Scil. in -μι, et puris, elidebant -με; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per se, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante crasin factam semper subscribitur post crasin, si faciet diphthongum impropriam; quod quidem ubique facit nisi in οειν infinitivi; ejecta ι, οεν, contracte ουν, ut in reg. VI.

1.

κέρας,	*cornu.*		
	κέρατος,	κέραος,	κέρως.
	κέρατων,	κέραων,	κέρων.
	κέρατοιν,	κέραοιν,	κέρῳν,

in verbis;

τιμάομεν,	τιμῶμεν,	*honoramus.*
τιμάω,	τιμῶ,	*honoro.*
τιμάουσι,	τιμῶσι,	*honorant.*

2.

In Nominativis, λᾶας, λᾶς, *lapis.*
in obliquis;

κέρατα,	κέραα,	κέρα.
κέρατε,	κέραε,	κέρα.
κέρατι,	κέραϊ,	κέρᾳ.

in verbis;

τιμάει,	τιμᾷ,	*honorat.*
τιμάῃ,	τιμᾷ,	*honoret.*

VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa, sequentem elide semper. Sic;

	ὄφις,	*serpens.*	
		N. P. ὄφιες,	ὄφις.
		ὄφιϊ,	ὄφι.
	σίνηπι,	*sinapi.*	
	σινήπια,	σίνηπι.	
κύων,	*canis;*	κύονος,	κῦνος,
κύονι,	κῦνι, &c.		
	βότρυς,	*racemus.*	
		βότρυες,	βότρυς.
	τιμήεν,	*honoratum,*	τιμῆν.*

* In verbis; τίθησαι, eliso σ, τίθηαι, contracte τιθῇ. N.B. Per has regulas contrahuntur etiam σάος, et σόος, *salvus*; in iis, casibus qui reperiuntur contracti, scil. σάος, σῶς. VII. 1. σάον, σῶν. VII. 1. σάα, σᾶ. VII. 2. σάους, σῶς. VII. 1. σόας, σῶς III.

Regulæ Speciales contractorum Decl. III.

1. Accusativus pluralis est similis nominativo contracto. Sic;

Δημοσθένεες, Δημοσθένεας, } Δημοσθένεις.
ὄφιες, ὄφιας, } ὄφις,
βότρυες, βότρυας, } βότρυς,

2. Genitivus in -εος ab ης, ες, ος, contrahit concursus omnes; item -οος non ab ους; ut et ας purum et ρας.

Paradigma Genitivi in -εος ab ης, ες, ος.

	Sing.	
N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθένεος,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένεϊ,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθένεα,	Δημοσθένη.
V.	Δημοσθένες,	
	Dual.	
N. A. V.	Δημοσθένεε,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθένεοιν,	Δημοσθενοιν.
	Plur.	
N. V.	Δημοσθένεες,	Δημοσθένεις.
G.	Δημοσθενέων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθένεσι.	
A.	Δημοσθένεας,	Δημοσθένεις.

Paradigma Genitivi in -οος, non ab ους; Scilicet femininorum in ω et ως.

	Sing.	
N.	Λητώ,	*Latona.*
G.	Λητόος,	Λητοῦς.
D.	Λητόϊ,	Λητοῖ.
A.	Λητόα,	Λητῶ.
V.	*Λητω.	

Paradigma neutrorum in ας purum et ρας.

	Sing.		
N. A. V.	κρέας,	*caro.*	
G.	κρέατος,	κρέαος,	κρέως.
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέᾳ.
	Dual.		
N. A. V.	κρέατε,	κρέαε,	κρέα.
G. D.	κρέατοιν,	κρεάοιν,	κρέῳν.
	Plur.		
N. A. V.	κρέατα,	κρέαα,	κρέα.
G.	κρεάτων,	κρεάων,	κρεῶν.
D.	κρέασι.		

3 Genitivus in -εος, non ab ης, ες, ος, et Genitivus in -ιος, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum†.

Paradigmata Gen. in -εος, non ab ης, ες, ος.

βασιλεύς,	*rex.*	
D. Sing.	βασίλεϊ,	βασιλεῖ.
N. V. Plur.	βασιλέες, }	βασιλεῖς,
A.	βασιλέας, }	
ἄστυ,	*arx.*	
D. Sing.	ἄστεϊ,	ἄστει.
N. A. V. Plur.	ἄστεα,	ἄστη.
πόλις,	*urbs.*	
D. Sing.	πόλεϊ,	πόλει.
N. V. Plur.	πόλεες, }	πόλεις.
A.	πόλεας, }	

---

* V. J. Lascaris Gram. p. 13.

† Genitivus in -εος, non contractas, mutatur Atticè in εως.

Paradigmata Genitivi in -ιος.

ὄφις	*serpens.*	
D. Sing.	ὄφϊι,	ὄφι.
N. V. Plur.	ὄφιες,	ὄφις.
A.	ὄφιας,	
σίνηπι,	*sinapi.*	
D. Sing.	σινήπϊι,	σινήπι.
N. A. V. Plur.	σινήπια,	σινήπι.

4. -υς -υος, et -ους -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.

Paradigma in υς -υος.

βότρυς,	*racemus.*	
N. V. Plur.	βότρυες,	βότρυς.
A.	βότρυας,	

Paradigma in ους -οος.

βοῦς,	*bos.*	
N. V. Plur.	βόες,	βοῦς
A.	βόας,	

5 Comparativa in ων elidunt ν, ut contrahantur in Accusativo singulari, et nominativo plurali. Sic; βελτίων, *melior.*

A. Sing.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίω.
N. V. Plur.	βελτίονες,	βελτίοες,	βελτίους,
A.	βελτίονας,	βελτίοας,	
βελτίον,	*melius.*		
N.A.V.Plur.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίω.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

Sic; ἔαρ, *ver*; contracte ἦρ, ἦρος, ἦρι, &c.

λάας, *lapis*; contracte λᾶς, λᾶος, λᾶϊ, &c.

Ἡρακλέης, *Hercules*; contracte Ἡρακλῆς; Ἡρακλέος, Ἡρακλοῦς; Ἡρακλεϊ, Ἡρακλεῖ; Ἡρακλέα, Ἡρακλῆ; ὦ Ἥρακλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in Masculino et Feminino.

Sic; μελιτόεις, *mellitus.*

μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν.
μελιτοῦς,	μελιτοῦσσα,	μελιτοῦν.
μελιτοῦντος,	μελιτοῦσσης,	μελιτοῦντος.
τιμήεις,	*honoratus.*	
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν.
τιμῆς,	τιμῆσσα,	τιμῆν.
τιμῆντος,	τιμῆσσης,	τιμῆντος.

N. B. Etsi in gratiam Tyronum juniorum separatim hic traditæ sint Contractiones primæ Declinationis et secundæ: hæ tamen reverâ sequuntur eandem cum cæteris analogiam; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duæ sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg. III. post εα *purum,* addatur *et* ρεα *primæ.* Sic, πορφυρέα, πορφυρᾶ.

2. In adjectivis in -πλοος, ο non ante brevem eliditur. Contra reg. III. et VI. sic διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex.* ἡ διπλόη, διπλῆ; τὰ διπλόα, διπλᾶ.

Nomina Tertiæ flectenda et contrahenda.

εὐσεβὴς, *pius.*	γραφεὺς, *pictor.*	νέκυς, *cadaver.*
ἀμείνων, *melior.*	Περικλέης, *Pericles.*	πέρας, *finis.*
στάχυς, *spica.*	ἰχθῦς, *piscis.*	αἰδὼς, *pudor.*
ἀρείων, *præstantior.*	Διοκλέης, *Diocles.*	τεῖχος, *murus.*
νομεὺς, *pastor.*	ἄστυ, *arx.*	δύναμις, *potentia.*
φειδὼ, *parsimonia.*	πλείων, *MORE.*	δρῦς, *quercus.*
γῆρας, *senectus.*	πρᾶξις, *actio.*	Θεμιστοκλέης.
Αχιλλεὺς, *Achilles.*	ἠὼς, *aurora.*	ἀληθὴς, *verus.*
ὑπερφύης, *excellens.*	βαθὺς, *profundus.*	βάθυ, *profundum.*
ἀληθὲς, *verum.*	τριήρης, *triremis.*	φονεὺς, *homicida.*
μῦς, *mus.*	Αγαθοκλέης.	ἐλασσὼν, *minor.*
μέρος, *pars.*	ἱερεὺς, *sacerdos.*	ταχὺς, *celer.*
πέλεκυς, *securis.*	πόσις, *maritus.*	ἀναιδὴς, *impudens.*
εὐσεβὲς, *pium.*	πῶϋ, *grex.*	καλλίων, *pulchrior.*
τέρας, *prodigium.*	εὐγενὴς, *generosus.*	εὐγενὲς, *generosum.*
ἐλάσσον, *minus.*	δρομεὺς, *cursor.*	μείων, *minor.*
ἔπος, *verbum.*	υἱεύς, *filius.*	υἷς, *filius.*

εὐφυὴς, *boni ingenii.*	Ὀδυσσεὺς, *Ulysses.*	φράσις, *dictio.*
κέρας, *cornu.*	ὄϊς, *ovis.*	βραδὺς, *tardus.*
βραδὺ, *tardum.*	βελτίων, *melior.*	εὐκλεὴς, *gloriâ clarus.*
ἦθος, *mos.*	πειθὼ, *suadela.*	πρέσβυς, *senex.*
ἔθνος, *gens.*	ἡδὺ, *suave.*	ὄρος, *mons.*
εὐκλεὲς, *gloriosum.*	Πειραιεὺς, *Piræus.*	εὐφυὲς, *ingeniosum.*
πλεῖον, *plus.*	ἄμεινον, *melius.*	ἐνδεὴς, *indigus.*

DE ADJECTIVIS REGULARIBUS.

Genus femininum semper est Declinationis Primæ.

Masculinum in ος habet Neutrum in ον; utrumque Declinationis Secundæ.

Horum igitur terminationes sunt,

M.	F.	N.
ος,	η,	ον.

ut, καλὸς, καλὴ καλὸν, *pulcher.*

Sic; ἀγαθὸς, *bonus*; κακὸς, *malus*; φίλος, *amicus*; μαλακὸς, *mollis*; ἁπαλὸς, *tener*; λευκὸς, *albus*; δῆλος, *evidens*; τερπνὸς, *jucundus.**

* Paradigma adjectivorum in ος, η, ον.

	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
			Sing.	
Nom.	καλὸς,	καλὴ,	καλὸν.	αγαθὸς, *bonus.*
Gen.	καλοῦ,	καλῆς,	καλοῦ.	κακὸς, *malus.*
Dat.	καλῷ,	καλῇ,	καλῷ.	φίλος, *amicus.*
Acc.	καλὸν,	καλὴν,	καλὸν.	μαλακὸς, *mollis.*
Voc.	καλὲ,	καλὴ,	καλόν.	ἁπαλὸς *tener.*
			Dual.	λευκὸς, *albus.*
N.A.V.	καλὼ,	καλὰ,	καλώ.	δῆλος, *manifestus.*
G. D.	καλοῖν,	καλαῖν,	καλοῖν.	τερπνὸς, *jucundus.*
			Plur.	
N. Voc.	καλοὶ	καλαὶ,	καλὰ.	
Gen.	καλῶν,	καλῶν,	καλῶν.	
Dat.	καλοῖς,	καλαῖς,	καλοῖς.	
Acc.	καλοὺς,	καλὰς,	καλά.	

Sed ος purum, et ρος, habent α.

ut; ῥάδιος, ῥάδια, ῥάδιον, *facilis.*
φανερὸς, φανερὰ, φανερὸν, *manifestus.*

Sic; ἄξιος, *dignus*; μικρὸς, *parvus*; ἀργύρεος, *argenteus*; μακρὸς, *longus*; ἄγριος, *agrestis*; πονηρὸς, *malus*; πορφύρεος, *purpureus*; ὅμοιος, *similis*; φοβερὸς, *formidabilis*; ἱερὸς, *sacer*; ἅγιος, *sanctus.** †

* Paradigmata in ος purum et ρος.

	Masc.	Fem:	Neut.	Sic declinantur.
			Sing.	
Nom.	ῥάδιος,	ῥάδια,	ῥάδιον.	ἄξιος, *dignus.*
Gen.	ῥαδίου,	ῥαδίας,	ῥαδίου.	ἀργύρεος, *argenteus.*
Dat.	ῥαδίῳ,	ῥαδίᾳ,	ῥαδίῳ.	ἄγριος, *agrestis.*
Acc.	ῥάδιον,	ῥάδιαν,	ῥάδιον.	πορφύρεος, *purpureus.*
Voc.	ῥάδιε,	ῥάδια,	ῥάδιον.	ὅμοιος, *similis.*
			Dual.	ἅγιος, *sanctus.*
N.A.V.	ῥάδιω,	ῥάδια,	ῥάδιω.	
G. D.	ῥάδιοιν,	ῥάδιαιν,	ῥάδιοιν.	
			Plur.	
N. V.	ῥάδιοι;	ῥάδιαι;	ῥάδια:	
G.	ῥάδιων,	ῥάδιων,	ῥάδιων.	
D.	ῥάδιοις,	ῥάδιαις,	ῥάδιοις.	
A.	ῥάδιους,	ῥάδιας,	ῥάδια.	
			Sing.	Sic declinantur.
N.	φανερὸς,	φανερὰ,	φανερὸν.	
G.	φανερου,	φανερᾶς,	φανεροῦ.	μικρὸς, *parvus.*
D.	φανερῳ,	φανερᾳ,	φανερῷ.	μακρὸς, *longus.*
A.	φανερὸν,	φανερὰν,	φανερόν,	πονηρὸς, *malus.*
V.	φανερὲ,	φανερὰ,	φανερὸν,	φοβερὸς, *formidabilis.*
			Dual.	ἱερὸς, *sacer.*
N.A.V	φανερὼ,	φανερὰ,	φανερὼ.	
G. D.	φανεροῖν,	φανεραῖν,	φανεροῖν.	
			Plur.	
N. V.	φανεροὶ,	φανεραὶ,	φανερὰ.	
G.	φανερῶν,	φανερῶν,	φανερῶν.	
D.	φανεροῖς,	φανεραῖς,	φανεροῖς.	
A.	φανεροὺς,	φανερὰς,	φανερὰ.	

† Excipiuntur; ὀγδόος, ὀγδόη, ὀγδόον, *octavus*; quoniam for-

Sed Attici sæpe flectunt Adjectiva in ος, præsertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in ος, absque genere feminino. Sic; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. Nam derivatur ab θάνατος, *mors*. Πάμφιλος, *omnibus amicus*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, πάμφιλος, τὸ, πάμφιλον. Componitur enim ex πᾶν, *omne*, et φίλος, *amicus*. Sic; ἄδικος, *injustus*; a δίκη, *jus*. Οὐρανιὸς, *cœlestis*; ab οὐρανὸς, *cœlum*. Ὅμορος, *finitimus*, ab ὁμὸς, *idem*, et ὅρος, *terminus*.*

Adjectivorum omnium, non in ος desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertiæ.

---

te fuit olim ὀγδότος; sicut ἔννατος, *nonus*, δέκατος, *decimus*; postea, vero, eliso τ, fiebat ὀγδόος. Item composita ex -πλοος; ut ἁπλόος, ἁπλόη, ἁπλόον, *simplex*. Διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. Quoniam -πλοος videtur ortum ex πλόκος, eliso κ; scil. a πλέκω, *plico*.

* Adjectiva in ος derivata vel composita sic declinantur.

Sing.

		M. & F.	Neut.	Sic declinantur.
N.	ὁ και ἡ	ἀθάνατος,	το ἀθάνατον,	πάμφιλος, *omnibus amicus*
G.	τȣ̃, τῆς, τȣ̃	ἀθανάτȣ,		ἄδικος, *injustus*.
D.	τῷ, τῇ, τῷ	ἀθανάτῳ,		ȣ̓ράνιος, *cœlestis*.
A.	τὸν, τὴν, τὸ	ἀθάνατον,		ὅμορος, *finitimus*.
V.	ὦ	ἀθάνατε, *et* ἀθάνατον;		

Dual.

N.A.V.	τὼ, τὰ; τὼ,	ἀθανάτω,	
G. D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν,	ἀθανάτοιν;	

Plur.

N.&V.	οἱ, αἱ,	ἀθάνατοι,	τὰ ἀθάνατα.
G.	τῶν, τῶν, τῶν,	ἀθανατῶν.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	ἀθανατοῖς.	
A.	τȣ̀ς, τὰς,	ἀθανάτȣς,	τὰ ἀθάνατα

Harum, autem, Terminationes regulares hæ sunt.

	M.	F.	N.
1.	ας,	αινα,	αν.
2.	εις,	εσσα,	εν.
3.	υς,	εια,	υ.

Sic;

		1.	
μέλας,	μέλαινα,	μέλαν,	*niger*.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν,	*miser*.*
		2.	
χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*venustus*.
μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν,	*mellitus*.
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμῆεν,	*honoratus*.
ἀνεμόεις,	ἀνεμόεσσα,	ἀνεμόεν,	*ventosus*.
ἠχήεις,	ἠχήεσσα.	ἠχῆεν,	*sonorus*.
αἱματόεις,	αἱματόεσσα,	αἱματόεν,	*sanguineus*.
		3.	
γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ,	*dulcis*.
ἡδὺς.	ἡδεῖα,	ἡδὺ,	*suavis*
ἥμισυς,	ἡμίσεια,	ἥμισυ,	*dimidius*.
βαρὺς,	βαρεῖα,	βαρὺ,	*gravis*.
βαθὺς,	βαθεῖα,	βαθὺ,	*profundus*†.

---

* Nulla reperiuntur, præter hæc duo, regularia in ας.

† Declinatio adjectivorum non in ος disinentium.

ας, αινα, αν.

N. V.	μέλας,	μέλαινα,	μέλαν.	*niger*.
G.	μέλανος,	μελαίνης,	μέλανος.	
D.	μέλανι,	μελαίνῃ,	μελάνι.	*Sic* τάλας, *miser*.
A.	μέλανα.	μελαίναν,	μέλαν.	

Dual.

N.A.V.	μέλανε,	μελαίνα,	μέλανε.
G. D.	μελάνοιν,	μελαίναιν,	μελάνοιν.

Plur.

N. V.	μέλανες,	μελαίναι,	μέλανα.
G.	μελάνων,	μέλαινῶν,	μελάνων.

Sed multa Tertiæ Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, absque Femi-nino.

Horum Terminationes regulares hæ sunt.

1. Commune Genus in ων, ην, ης, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in suam brevem. Sic;

D.	μέλασι,	μελαίναις,	μέλασι.	
A.	μέλανας,	μελαίνας,	μέλανα.	

εις, εσσα, εν.

N.	χαρίεις,	χάριεσσα,	χάριεν,	Sic.
G.	χάριεντος,	χαριέσσης,	χάριεντος,	μελιτόεις, *mellitus.*
D.	χάριεντι,	χαριέσσῃ,	χάριεντι,	τιμήεις, *honoratus.*
A.	χάριεντα,	χάριεσσαν,	χάριεν,	ἀνεμόεις, *ventosus.*
V.	χαριει, *et* χάριεν,	χάριεσσα	χάριεν.	ἠχήεις, *sonorus.*
				αἱματόεις, *sanguineus.*

Dual.

N.A.V.	χάριεντε,	χαριέσσα,	χάριεντε.
G. D.	χαριέντοιν,	χαριέσσαιν,	χαριέντοιν.

Plur.

N. V.	χάριεντες,	χάριεσσαι,	χάριεντα.
G.	χαριέντων,	χαριεσσῶν,	χαριέντων.
D.	χάριεισι,	χαριέσσαις,	χάριεισι.
A.	χάριεντας,	χάριεσσας,	χάριεντα.

υς, εια, υ.

N. V.	γλυκὺς,	γλυκεῖα,	γλυκὺ.	Sic.
G.	γλυκέος,	γλυκείας,	γλυκέος,	ἡδὺς, *suavis.*
D.	γλυκέϊ εῖ,	γλυκείᾳ,	γλυκέϊ εῖ.	ἥμισυς, *dimidius.*
A.	γλυκὺν,	γλυκεῖαν,	γλυκὺ.	βαρὺς, *gravis.*
V.	γλυκὺ	γλυκεῖα,	γλυκὺ.	βαθὺς, *profundus*
				ὀξὺς, *celer.*

Dual.

N.A.V.	γλυκέε,	γλυκεία,	γλυκέε.
G. D.	γλυκέοιν,	γλυκείαιν,	γλυκέοιν.

Plur.

N. V.	γλυκέες εῖς,	γλυκεῖαι,	γλυκέα ῆ.
G.	γλυκέων,	γλυκειῶν,	γλυκέων.
D.	γλυκέσι,	γλυκείαις,	γλυκέσι.
A.	γλυκέας εῖς,	γλυκείας,	γλυκέα ῆ.

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σώφρον,	*sanæ mentis.*
ὁ, ἡ, ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
ὁ, ἡ, ἀληθὴς,	τὸ, ἀληθὲς,	*verus.*
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὐδαίμον,	*felix.*
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν,*	*tener.*
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,	τὸ, εὐσεβὲς,	*pius.*
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνήμον,	*memor.*
ὁ, ἡ, εὐγενὴς,	τὸ, εὐγενὲς,	*generosus.*
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βελτίον,	*melior.*†

2. Commune Genus in ις et υς, format Neutrum, abjecto ς. Sic;

ὁ, ἡ. εὔχαρις,	τὸ, εὔχαρι,	*gratus.*
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	*patriæ amans.*
ὁ, ἡ, ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	*illachrymabilis.*

---

* At sæpius flectitur τέρην, τέρεινα, τέρεν.

† Declinatio adjectivorum communis generis in ων, ην, ης.

		M. & F.	Neut.	
N.	ὁ *et* ἡ	σώφρων,	τὸ σώφρον.	*sanæ mentis.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	σώφρονος,		Sic.
D.	τῷ, τῇ, τῷ	σώφρονι,		εὐδαίμων, *felix.*
A.	τὸν, τὴν,	σώφρονα,	τὸ σώφρον.	μνήμων, *memor.*
V.	ὦ	σώφρον,		βελτίων, *melior.*

Dual.

N.A.V.	τὼ, τὰ, τὼ,	σώφρονε.
G. D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν	σώφρονοιν.

Plur.

N & V.	οἱ, αἱ,	σώφρονες,	τὰ, σώφρονα.
G.	τῶν,	σωφρόνων.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	σώφροσι.	
A.	τοὺς, τὰς,	σώφρονας,	τὰ, σώφρονα.

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἄρσην,	τὸ, ἄρσεν,	*masculus.*
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἄρσενος, &c.		Sic. τέρην, *tener.*

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἀληθὴς,	τὸ ἀληθὲς,	*verus.* Sic.
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἀληθέος, &c.		εὐσεβὴς, *pius.*
				εὐγενὴς, *generosus.*

3. Composita ex ποῦς, *pes*, habent neutrum in ουν. Sic;

ὁ, ἡ, δίπους, τό, δίπουν, *bipes*.
ὁ, ἡ, πολύπους, τὸ, πολύπουν, *multipes*.* †

DE ADJECTIVIS IRREGULARIBUS.

Omne Adjectivum non desinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, est IRREGULARE; atque semper caret Genere Neutro. Sic;

ὁ, ἡ, ἅρπαξ, *rapax*.
ὁ, ἡ, μάκαρ, *beatus*; vel, ἡ μακαίρα.
ὁ, ἡ, ἄοψ, *cæcus*.
ὁ, ἡ, μακρόχειρ, *longimanus*.

Irregularia etiam sunt sequentia.

1. πᾶς, *omnis*, flectitur ut participium; scil. πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
2. Item ἑκὼν, ἑκοῦσα, ἑκὸν, *volens*. Erat enim, primitus, reverâ, participium antiqui verbi ἕκω, *venio*. Et ita ἀέκων, *nolens*; per Syncopen ἄκων, ἄκουσα, ἄκον.

---

* Sing.
N. ὁ, ἡ, ἔυχαρις, τὸ, ἔυχαρι, *gratus*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, ἐύχαριτος, &c.
Sing.
N. ὁ, ἡ, φιλόπατρις, τὸ, φιλόπατρι, *patriæ amans*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, φιλόπατριδος, &c.
Sing.
N. ὁ, ἡ, ἄδακρυς, τὸ, ἄδακρυ, *illachrymabilis*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, ἄδακρυος, &c.
Sing.
N. ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes*.
G. τοῦ, τῆς, τοῦ, δίποδος, &c.

† Quoniam forte fuit olim πόος, unde ὁ, ἡ, δίποος, τὸ, δίποον; postea contractè δίπους, δίπουν. Mutatâ dehinc declinatione; ut fit in γέλως, ἔρως, ab antiquis γέλαος, ἔραος.

3. μέγας, *magnus*, et πολὺς, *multus*, irregularia sunt in Singulari Nominativo et Accusativo. Scil.

N.	μέγας,	μεγάλη,	μέγα,	πολὺς,	πολλὴ,	πολὺ.
A.	μέγαν,	μεγάλην,	μέγα,	πολὺν,	πολλὴν,	πολὺ.

Ceteros autem casus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis μεγαλὸς, et πολλὸς. Sic;

G. S.	μεγάλου,	μεγάλης,	μεγάλου.	πολλοῦ,	πολλῆς,	πολλοῦ.
N. P.	μεγάλοι,	μεγάλαι,	μεγάλα.	πολλοὶ,	πολλαὶ,	πολλὰ.*

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

COMPARATIO fit addendo terminationes -τερος, ac -τατος, pro Comparativo et Superlativo. Sic;

μάκαρ, μακάρτερος, μακάρτατος; *beatus, beatior, beatissimus*.

εὔνους (contractè pro εὔνοος,) εὐνούστερος, εὐνούστατος; *benevolens, benevolentior, benevolentissimus*.

κακόνους, (contractè pro κακόνοος,) κακονούστερος, κακονούστατος; *malevolens, malevolentior, malevolentissimus*.

ἁπλοῦς, (contractè pro ἁπλόος,) ἁπλούστερος, ἁπλούστατος; *simplex, simplicior, simplicissimus*. Sed;

---

* Homerus, autem, et ex eo Pœtæ flectunt πολὺς, regulariter, scribentes πολέος, πολεϊ, πολέες, &c. quod postea mutatum erat, in iis casibus in quibus non distingueretur ab iisdem casibus nominis πόλις, *urbs*.

1. εις abjicit ι. Sic;

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*venustus*, &c.*

2. ος abjicit ς. Sic;

ὀρθὸς,	ὀρθότερος,	ὀρθότατος,	*rectus*, &c.
δίκαιος,	δικαιότερος,	δικαιότατος,	*justus*, &c.
πονηρὸς,	πονηρότερος,	πονηρότατος,	*malus*, &c.
θαυμαστὸς,	θαυμαστότερος,	θαυμαστότατος,	*admirabilis*, &c.
δῆλος,	δηλότερος,	δηλότατος,	*planus*, &c.

Sic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἕτοιμος, *promptus*; κοῦφος, *levis*; λεπτὸς, *tenuis*; τερπνὸς, *jucundus*; ὅμοιος, *similis*,

At ος post brevem Syllabam mutat insuper ο in ω.† Sic;

σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*sapiens*, &c.
κενὸς,	κενώτερος,	κενώτατος,	*inanis*, &c.
φοβερὸς,	φοβερώτερος,	φοβερώτατος.	*formidabilis*, &c.
φανερὸς,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	*manifestus*, &c.
χαλεπὸς.	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	*difficilis*, &c.

Sic etiam ἄγριος, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος, *ferox*, &c. quoniam ι pro brevi sumitur, at ἔντιμος, *honoratus*, ἐντιμότερος, &c. nam ι pro longa.

Et ἱκανὸς, ἱκανώτερος, ἱκανώτατος, *idoneus*, &c. quoniam α pro brevi sumitur.

At ἰσχυρὸς, ἰσχυρότερος, ἰσχυρότατος; *validus*, &c. quoniam υ pro longâ sumitur.‡

---

* sic et;

εἷς,	*unus*,	ἕτερος,	*alter duorum.*
οὐδεὶς,	*nullus*,	οὐδέτερος,	*neuter duorum.*
μηδεὶς,	*nullus*,	μηδέτερος,	*neuter duorum.*

† Ne, scilicet, concurrant quatuor continuæ Syllabæ breves. Et ita etiam, ne concurrant quatuor, dicitur ὁδοιπόρος, non ὁδοπόρος, *viator*. Homerus, etiam, ne concurrant tres, mutat sæpissime brevem Syllabam in longam.

‡ Et, ἐπικινδύνος, ἐπικινδυνώτερος, ἐπικινδυνώτατος; nam υ pro brevi sumitur. Sic et φιλοκινδυνώτατος, Xen. Anab. p. 90. Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells. [In omnibus his locis legi debet ό in antepenult. Nam υ in κινδύνος pro longa sumitur. A. D.]

Et sic, ἴσος, *æqualis*; habet ἰσότερος, ἰσότατος; quando ι pro longâ sumitur, at, contra, quando ι pro brevi sumitur, habet ἰσώτερος, ἰσώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro. Sic;

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν;	μελάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν;	ταλάντερος, &c.
ὁ, ἡ, εὐσεβὴς,		τὸ, εὐσεβὲς;	εὐσεβέστερος, &c.
εὐρὺς,	εὐρεῖα,	εὐρὺ	εὐρύτερος, &c.

Sic et, ἀσεβὴς, *impius*; ταχὺς, *celer*; ἀληθὴς, *verus*; ὠκὺς, *velox*; δυσχερὴς, *difficilis*; βραδὺς, *tardus*; ἀκριβὴς, *accuratus*; &c.

4. -ων addit plurali nominativo masculino. Sic;

ἄφρων,	*amens*,	ἀφρονέστερος,	ἀφρονέστατος.
σώφρων,	*sanæ mentis*,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
εὔφρων,	*hilaris*,	εὐφρονέστερος,	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	*miser*,	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibusdam, comparatio fit per -ιων, et -ιστος. Scil.

1. Nonnulla in ος, a Substantivis derivata, comparantur in -ιων, et -ιστος; at, in his, comparatio non fit ab ipso Adjectivo Positivo, sed ab isto Substantivo a quo derivatur. Sic;

καλὸς, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*; habet καλλίων, κάλλιστος.

ἐχθρὸς, *inimicus*; ab ἔχθος, -εος, τὸ, *inimicitia*; habet ἐχθίων, ἔχθιστος.

οἰκτρὸς, *miserabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiseratio*; habet οἰκτίων, οἴκτιστος.

αἰσχρὸς, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitudo*; habet αἰσχίων, αἴσχιστος.

μακρὸς, *longus*; a μῆκος, -εος, τὸ, *longitudo*; habet μηκίων, μήκιστος.

2. Quædam in υς utroque modo comparantur. Sic;

βαθὺς, *profundus;* βαθύτερος, βαθύτατος; vel βαθίων, βάθιϛος. Sic;

βραδὺς, *tardus;* ταχὺς, *celer;* παχὺς, *crassus;* γλυκὺς, *dulcis;* βραχὺς, *brevis;* ὠκὺς, *velox;* et similia.

3. ῥάδιος, *facilis*, habet, eliso δ, ῥαΐων, ῥαΐϛος; vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷϛος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

		ἀμείνων,	ἀγαθώτατος.
		ἀρείων,	ἄριϛος.
ἀγαθὸς,	*bonus;*	βελτίων,	βέλτιϛος.
		κρείσσων,	κράτιϛος.
		λωΐων,	λῷϛος.
κακὸς,	*malus;*	κακίων,	κάκιϛος.
		χείρων,	χείριϛος.
μέγας,	*magnus;*	μείζων,	μεγίϛος.
πολὺς,	*multus;*	πλείων,	πλεῖϛος.
ἐλαχὺς,	*parvus;*	ἐλάσσων,	ἐλάχιϛος.

μικρὸς, *parvus;* ἥσσων, vel μείων, vel μικρότερος, μικρότατος.

NUMERORUM NOMINA.

εἷς, *unus.*

	M.	F.	N.
N.	εἷς,	μία,	ἕν.
G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἕν.

Atque ita duo composita οὐδεὶς, μηδεὶς, *nullus;* quæ quidem habent numerum pluralem; scil. οὐδένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ον, *alter duorum;* et ab οὐδεὶς, μηδεὶς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum..*

δύω, *duo.*

N. A. Duali, δύω; G. D. δυοῖν; qui soli casus proprii sunt hujus nominis.

Dicitur, tamen, in plurali, G. δυῶν; D. δυσὶ.

Dicitur etiam sæpe δύο ;sed indeclinatum.

τρεῖς, *tres.*

	M.	F.	N.
N. A.	τρεῖς,	τρεῖς,	τρία.
G.	τριῶν,	τριῶν,	τριῶν,
D.	τρισὶ,	τρισὶ,	τρισὶ.

τέσσαρες, *quatuor.*

N.	τέσσαρες,	τέσσαρες,	τέσσαρα.
G.	τεσσάρων,	τεσσάρων,	τεσσάρων.
D.	τέσσαρσι,	τέσσαρσι,	τέσσαρσι.
A.	τέσσαρας,	τέσσαρας,	τέσσαρα.

Quæ sequuntur deinceps Cardinalium Numerorum Nomina, post primos quatuor, ad Centum usque, indeclinabilia sunt omnia. Scil.

πέντε,	*quinque,*	τριάκοντα,	*triginta.*
ἕξ,	*sex.*	τεσσαράκοντα,	*quadraginta.*
ἑπτὰ,	*septem.*	πεντήκοντα,	*quinquaginta.*
ὀκτὼ,	*octo.*	ἑξήκοντα,	*sexaginta.*
ἐννέα,	*novem.*	ἑβδομήκοντα,	*septuaginta.*
δέκα,	*decem.*	ὀγδοήκοντα,	*octoginta,*
εἴκοσι,	*viginti.*	ἐννενήκοντα,	*nonaginta.*

et ἑκατὸν, *centum.*

Post ἑκατὸν, *centum*, majorum numerorum Nomina sunt Adjectiva regularia. Scil.

διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c. τριακόσιοι, &c. *trecenti*, &c.

χίλιοι,	χίλιαι,	χίλια;	*mille.*
μύριοι,	μύριαι,	μύρια;	*decies mille.*

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina sunt omnia regularia Adjectiva. Scil.

πρῶτος,	πρώτη,	πρῶτον;	*primus*, &c.
δεύτερος,	δευτέρα,	δεύτερον;	*secundus*, &c.
τρίτος,	τρίτη,	τρίτον;	*tertius*, &c.
&c.			

De Numerorum Notis.

Ad notandos numeros minores, quales sunt SCRIPTI OPERIS Libri, sive Partitiones, utebantur Græci Literis, ordine suis; scil. ut A notaret primum; B, secundum; atque ita, deinceps, ordine, ad Ω vicesimum quartum.

Hac ratione distingui solent Iliados et Odysseæ libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memoriæ promptius occurret, ope technicâ syllabæ Græce -HNT-.

Nam, viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis erit H, primus Hexadis secundæ; N, primus tertiæ; T, primus quartæ.

AD NUMEROS, autem, UNIVERSALIUS notandos, utebantur quidem iisdem Literis, diversâ tamen ratione spectatis. Scil.

Ter octo Literas suas in tres series dividebant; et seriei quidem primæ, in loco sexto, scilicet post ε', inserebant figuram, ϛ', quam vocabant ἐπίσημον.

Seriei autem secundæ, ultimo in loco, addebant figuram Ϟ vel ϟ, quam vocabant κόππα.

Seriei, denique, tertiæ addebant, item, ultimo in loco, figuram ϡ, quam vocabant σάνπι.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres series divisas.

Prima series notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda series notabat, ordine, Novem Decades.

Tertiæ series notabat, ordine, Novem Centurias.

DE PRONOMINE.

Tria sunt PRIMARIA Pronomina Substantiva. ἔγω, *ego*; σὺ, *tu*; ὃς, *He* Anglice; nam lingua Latina caret hoc pronomine Substantivo tertiæ personæ. Flectuntur autem hoc modo.

	Sing.	Sing.	Sing.
N.	ἔγω.	σὺ.	ὃς.
G.	ἐμοῦ, vel μοῦ.	σοῦ.	οὗ.
D.	ἐμοὶ, vel μοι.	σόι.	οἷ.
A.	ἐμὲ, vel μὲ.	σέ.	ἕ.

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitas distinguebant Lineolâ sive puncto SUPRA scripto. Sic;

Α, α', 1.	Ι, ι', 10.	Ρ, ρ', 100.
Β, β', 2.	Κ, κ', 20.	Σ, σ', 200.
Γ, γ', 3.	Λ, λ', 30.	Τ, τ', 300.
Δ, δ', 4.	Μ, μ', 40.	Υ, υ', 400.
Ε, ε', 5.	Ν, ν', 50.	Φ, φ', 500.
ϛ' 6.	Ξ, ξ', 60.	Χ, χ', 600.
Ζ, ζ, 7.	Ο, ο', 70.	Ψ, ψ', 700.
Η, η' 8.	Π π', 80.	Ω, ω', 800.
Θ, θ' 9.	Ϟ, ϟ, 90.	ϡ, 900.

In hisce seriebus, Literarum ordo Memoriæ promptius occurret, ope technicâ syllabæ Anglicæ AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; secunda I, primam decadum; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, usurpabant iterum easdem Series, at lineolâ sive puncto jam INFRA posito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; χ͵ν͵ζ͵ϡμγ, notat 657,943.

	Dual.	Dual.	Dual.
N.A.	νῶϊ, vel νώ.	σφῶϊ, vel σφῶ.	σφὲ.
G.D.	νῶϊν, vel νῷν.	σφῶϊν, vel σφῷν.	σφὶν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	ἡμεῖς.	ὑμεῖς.	σφεῖς.
G.	ἡμῶν.	ὑμῶν.	σφῶν.
D.	ἡμῖν.	ὑμῖν.	σφῖσι.
A.	ἡμᾶς.	ὑμᾶς.	σφᾶς.

Reliqua Pronomina sunt Adjectiva. Ut;

ἄλλος,	ἄλλη,	ἄλλο,	*alius.*
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ,	*ipse.*
ὃς,	ἣ,	ὃ,	*qui.*
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο,	*hic.*
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο,	*ille.*

Scilicet in genere Neutro,
ν perdunt ἄλλος, αὐτὸς, ὅς, οὗτος, ἐκεῖνος.

οὗτος, autem, in flexione variatur secundum variationes Articuli; a quo nimirum derivatur*. Sic;

		Sing.	
N.V.	οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
G	τούτου,	ταύτης,	τούτου.
D.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ.
A.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.
		Dual.	
N.A.V.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.
G.D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.
		Plur.	
N.V.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα.
G.	τούτων,	τούτων,	τούτων.
D.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
A.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

* Scil. ex ὁ, et αὐτὸς. Quin etiam αὐτὸς videtur ortum ex αὖ, *rursus,* et Articulo; ut ἐκεῖνος certissime oritur ex ἐκεῖ, *illic.*

A tribus primariis Pronominibus substantivis derivantur Pronomina Possessiva; quæ sunt Adjectiva regularia. Scil.

ab ἐμὲ, venit,	ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	*meus.*
a σέ,	σός,	σή,	σόν.	*tuus.*
ab ἕ,	ὅς,	ἥ	ὅν.	*HIS*, Anglicè.
a νῶϊ,	νωΐτερος,	-α,	-ον.	*noster duorum.*
a σφῶϊ,	σφωΐτερος,	-α,	-ον.	*vester duorum.*
ab ἡμεῖς,	ἡμέτερος,	-α,	-ον.	*noster.*
ab ὑμεῖς,	ὑμέτερος,	-α,	-ον.	*vester.*
a σφεῖς,	σφέτερος,	-α,	-ον.	*THEIR*, Anglicè.

Ex iisdem tribus primariis, et αὐτὸς, *ipse,* componuntur tria Reciproca. Sed in casibus tantum obliquis. Scil.

		Sing.		
G.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.	*mei ipsius.*
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.	
A.	ἐμαυτόν,	ἐμαυτήν,	ἐμαυτό.	

Et ita σεαυτοῦ, *tui ipsius;* vel contractè σαυτοῦ, et ἑαυτοῦ, *sui ipsius;* vel contractè αὑτοῦ; quod insuper habet et pluralem numerum. Scil.

G.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν.
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς.
A.	ἑαυτούς,	ἑαυτάς,	ἑαυτά.

Primitivum autem est Pronomen INTERROGATIVUM τίς, *quis,* cum accentu acuto. Et usurpatur etiam pro INDEFINITO, sed cum accentu gravi; τὶς, *aliquis, quidam.* Et, universaliter quidem, omnes voces INRERROGATIVÆ

usurpantur etiam ut INDEFINITÆ, sed accentu mutato.

τίς ita flectitur.

N. Sing.	τίς,	τίς,	τί.
G.	τίνος,	τίνος,	τίνος.
N. Plur.	τίνες,	τίνες,	τίνα.

τίς INTERROGATIVUM habet RESPONSIVUM ὅστις. Sic;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT?* οὐκ οἶδα ὅστις. *I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat autem, antiquitus, apud Græcos, ALTERUM pronomen INTERROGATIVUM, πὸς, πὴ, πὸ; ejusque RESPONSIVUM ὁπὸς, ὁπὴ, ὁπὸ. Quod quidem usus abolevit, nisi in duobus casibus, iisque tantum adverbialiter sumtis; scil. ποῦ, *quo loco?* πῆ, *qua via?* et sic ὁποῦ, ὁπῆ, responsivè. Ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πότερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejusque responsivum ὁπότερος, -α, -ον; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia, usitatissima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva; ἡμεδαπὸς, -η, -ον, *nostras;* ὑμεδαπὸς, -η, -ον, *vestras;* ποδαπὸς *cujas.**

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva†; quorum usus frequentissimus sermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. Scil.

* Quæ fiunt a δαπέδον, *solum.*

† Et etiam adverbia plurima usitatissima; ut suo loco explicabitur.

τὸ, the.	ὃ, which.	πὸ, what.	ὁπὸ, what:	responsivè.
τοῖος, of the kind.	οἷος, of which kind.	ποῖος, of what kind.	ὁποῖος, of what kind.	
τόσος, of the number.	ὅσος, of which number.	πόσος, of what number.	ὁπόσος, of what number.	
τηλίκος, of the size.	ἡλίκος, of which size.	πηλίκος, of what size.	ὁπηλίκος, of what size.	

Ex his, autem, et οὗτος, *hic,* componuntur τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *OF THIS KIND;* τοσοῦτος, *OF THIS NUMBER;* τηλικοῦτος, *OF THIS SIZE.**

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δεῖνα ea ne vel vox est nec ullibi per se reperiunda; semper enim habet articulum præfixum; ut; ὁ δεῖς; quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus; scil. ὁ δὲ εἷς,* Anglicè *THIS OR THAT ONE;* ut οὐ δὲ εἷς, fit οὐδεὶς. Et sic, in Genitivo, τοῦ δὲ ἑνὸς, contractè τοῦ δεῖνος†; in Dativo τῷ δὲ ἑνί, contractè τῷ δεῖνι†; in Accusativo τὸν δὲ ἕνα contractè τὸν δεῖνα.

In usu quidem est ὁ δεῖνα, pro ὁ δὲ ἕνα; tum autem Accusativus ἕνα regitur a verbo λέγω subintelligendo.

* Reg. V. † Reg. II.

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duæ sunt. Prima in ω; ut τύπτω, *verbero*. Secunda in μι; ut τίθημι, *pono*.

Conjugationes VOCES et TEMPORA melius explicantur vernaculo sermone quam Latino.

Voces sunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus alteri. Ut ἔβλαψα σέ, *I DID HURT YOU.*

MEDIÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus nobismet ipsis. Ut, ἐβλαψάμην, *I DID HURT MYSELF.* Ἐβλαψάμην τὸν πόδα, *I DID HURT MY FOOT.*

PASSIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod patimur ab altero. Ut, ἐβλάφθην ὑπὸ σοῦ, *I WAS HURT BY YOU.*

Tempora sunt;

Tempus PRÆSENS; ut τύπτω, *I AM STRIKING.*

TEMPUS FUTURUM; quod in forma quidem duplex est, in significatione autem simplex et unum. Ut,

FUTURUM primum τύψω, } *I SHALL, OR WILL,*
FUTURUM secundum τυπῶ, } *OR AM TO STRIKE.*

Tempora PRÆTERITA quatuor. Scil.

1. IMPERFECTUM; ut, ἔτυπτον, *I WAS STRIKING.*

2. INDEFINITUM, sive AORISTUS; quod, quia formatur a futuro, est quidem, in forma, duplex; in significatione, autem, simplex et unum. Ut,

AORISTUS primus ἔτυψα, } *I STRUCK OR DID*
AORISTUS secundus ἔτυπον, } *STRIKE.*

3. PERFECTUM; ut τέτυφα, *I HAVE STRUCK.*

4. PLUSQUAMPERFECTUM; ut, ἐτετύφειν, *I HAD STRUCK.*

TEMPORA habent MODOS, NUMEROS, et PERSONAS.

MODI sunt quinque. INDICATIVUS SUBJUNCTIVUS, OPTATIVUS, IMPERATIVUS, et INFINITIVUS.

NUMERI tres. Ut in Nominibus.

PERSONÆ tres. Ut in Pronominibus Substantivis.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

PRÆSENS, τύπτω, *I am striking.*

Num.			
		INDICATIVI.	
Sing.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει,
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plur.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι,
		SUBJUNCTIVI.	
S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι,
		OPTATIVI.	
S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.
		IMPERATIVI.	
S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

Masc.	τύπτων,	-οντος,
Fem.	τύπτουσα,	-ούσης,
Neut.	τύπτον,	-οντος,

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERFECTUM, ἔτυπτον, *I was striking.*

INDICATIVI.

.	ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε,
D.		ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην,
P.	ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον,

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι,

OPTATIVI.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν,

IMPERATIVI.

S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν,

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

M.	τύπτων,	-οντος,
F.	τύπτουσα,	-ούσης,
N.	τύπτον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

FUTURUM I. τύψω, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψετον,	τύψετον,
P.	τύψομεν,	τύψετε,	τύψουσι.

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τόψοιτον,	τυψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-οντος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

FUTURUM II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπεῖς,	τυπεῖ,
D.		τυπεῖτον,	τυπεῖτον,
P.	τυποῦμεν,	τυπεῖτε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτον,	τυποίτην,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

Paradigma vocis Activæ.

Aoristus I. ἔτυψα, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἐτύψατον,	ἐτυψάτην,
P.	ἐτύψαμεν,	ἐτύψατε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψῃς,	τύψῃ,
D.		τύψητον,	τύψητον,
P.	τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαιτον,	τυψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τυψάτω,
D.		τύψατον,	τυψάτων,
P.		τύψατε,	τυψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι.

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-άντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-άντος,

Paradigma vocis Activæ.

Aoristus II. ἔτυπον, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἐτύπετον,	ἐτυπέτην,
P.	ἐτύπομεν,	ἐτύπετε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
D.		τύπητον,	τύπητον,
P.	τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιτον,	τυποίτην,
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπε,	τυπέτω,
D.		τύπετον,	τυπέτων,
P.		τύπετε,	τυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τύπων,	-οντος,
F.	τύπουσα,	-ούσης,
N.	τύπον,	-οντος.

Paradigma vocis Activæ.

Perfectum, τέτυφα, *I have struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε,
D.		τετύφατον,	τετύφατον,
P.	τετύφαμεν,	τετύφατε,	τετύφασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

* Vide Leeds, p. 139.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετύφοιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τετυφέτω,
D.	τετύφετον,	τετυφέτων,
P.	τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-οτος,
F.	τετυφυῖα,	-υίας,
N.	τετυφός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

PLUSQUAMPERFECT. ἐτετύφειν, *I had struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύφειν,	ἐτετύφεις,	ἐτετύφει,
D.		ἐτετύφειτον,	ἐτετυφείτην,
P.	ἐτετύφειμεν,	ἐτετύφειτε,	ἐτετύφεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ,
D.		τετύφητον,	τετύφητον,
P.	τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι,
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην,
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετυφοίεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τετυφέτω,
D.	τετύφετον,	τετυφέτων,
P.	τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-ότος,
F.	τετυφυῖα,	-υίας,
N.	τετυφός,	-ότος.

Paradigma verbi in ω activæ vocis secundum modos.

τυπτω, *verbero.*

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω,	τύπτω.	τύπτοιμι,	τύπτε,	τύπτειν,	τύπτων.
Imperf.	ἔτυπτον,					
Fut. 1.	τύψω,		τύψοιμι,		τύψειν,	τύψων.
Fut. 2.	τυπῶ,		τυποῖμι,		τυπειν,	τυπῶν.
Aor. 1.	ἔτυψα,	τύψω,	τύψαιμι,	τύψον,	τύψαι,	τύψας.
Aor. 2.	ἔτυπον,	τύπω,	τύποιμι,	τύπε,	τυπεῖν,	τύπων.
Perf.	τέτυφα,	τετύφω,	τετύφοιμι,	τετύφε,	τετυφέναι,	τετυφώς.
Plusq. p.	ἐτετύφειν,					

τιω, *honoro.*

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίω,	τίω,	τίοιμι,	τίε,	τίειν,	τίων,
Imperf.	ἔτιον,					
Fut. 1.	τίσω,		τίσοιμι,		τίσειν,	τίσων.
Fut. 2.	τιῶ,		τιοῖμι,		τιεῖν,	τιῶν.
Aor. 1.	ἔτισα,	τίσω,	τίσαιμι,	τίσον,	τίσαι,	τίσας.
Aor. 2.	ἔτιον,	τίω,	τίοιμι,	τίε,	τιεῖν,	τιὼν.
Perf.	τέτικα,	τετίκω.	τετίκοιμι,	τέτικε,	τετικέναι,	τετικὼς.
Plusq. p.	ἐτετίκειν,					

λεγω, *dico.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγω,	λέγω,	λέγοιμι,	λέγε,	λέγειν,	λέγων.
Imperf.	ἔλεγον,					
Fut. 1.	λέξω,		λέξοιμι,		λέξειν,	λέξων.
Fut. 2.	λεγῶ,		λεγοῖμι,		λεγεῖν,	λεγῶν.
Aor. 1.	ἔλεξα,	λέξω,	λέξαιμι,	λέξον,	λέξαι,	λέξας.
Aor. 2.	ἔλεγον,	λέγω,	λέγοιμι,	λέγε,	λεγεῖν,	λεγών.
Perf.	λέλεχα,	λελέχω,	λελέχοιμι,	λέλεχε,	λελεχέναι,	λελεχώς.
Plusq. p.	ἐλελέχειν,					

στελλω, *mitto.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	στέλλω	στέλλω,	στέλλοιμι,	στέλλε,	στέλλειν,	στέλλων,
Imperf.	ἔστελλον,					
Fut. 1.	στελῶ,		στελοῖμι,		στελεῖν,	στελῶν,
Fut. 2.	σταλῶ,		σταλοῖμι,		σταλειν,	σταλῶν.
Aor. 1.	ἔστειλα,	στείλω,	στείλαιμι,	στεῖλον,	στεῖλαι,	στείλας.
Aor. 2.	ἔσταλον,	σταλω,	σταλοιμι,	στάλε,	σταλεῖν,	στάλων.
Perf.	ἔσταλκα,	ἐστάλκω,	ἐσταλκοιμι,	ἔσταλκε,	ἐσταλκέναι,	ἐσταλκώς.
Plusq. p.	ἐστάλκειν,					

Discipulus sic describat, σπείρω, *semino,* 1. fut. σπερῶ, perf. ἔσπαρκα.
γράφω, *scribo,* γράψω, γέγραφα.
τέμνω, *seco,* τεμῶ, τέτμηκα.
μένω, *maneo,* μενῶ, μέμενηκα.

Paradigma vocis Mediæ.

Præsens, τύπτομαι, *I am striking myself.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τυπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τυπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τύπτεσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Imperfect. ἐτύπτομην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπτομην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

FUTURUM I. τύψομαι, *I shall,* &c. *strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τύψομαι,	τύψῃ,	τύψεται,
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τύψεσθε,	τύψονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψόμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιντο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψόμενος,	-ου,
F.	τυψομένη,	-ης,
N.	τυψόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

FUTURUM II. τυποῦμαι, *I shall,* &c. *strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυποῦμαι,	τυπῇ,	τυπεῖται,
D.	τυπούμεθον,	τυπεῖσθον,	τυπεῖσθον,
P.	τυπούμεθα,	τυπεῖσθε,	τυποῦνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποῖο,	τυποῖτο,
D.	τυποίμεθον,	τυποῖσθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποῖσθε,	τυποῖντο.

INFINITIVI.

τυπεῖσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπουμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORIST. I. ἐτυψάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο,
D.	ἐτυψάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυψάσθην,
P.	ἐτυψάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύψαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυψώμαι,	τύψῃ,	τύψηται,
D.	τυψώμεθον,	τύψησθον,	τυψησθον,
P.	τυψώμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυψαίμην,	τύψαιο,	τύψαιτο,
D.	τυψαίμεθον,	τύψαισθον,	τυψαίσθην,
P.	τυψαίμεθα,	τύψαισθε,	τύψαιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύψαι,	τυψάσθω,
D.		τύψασθον,	τυψάσθων,
P.		τύψασθε,	τυψάσθωσαν.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψάμενος,	-ου,
F.	τυψαμένη,	-ης,
N.	τυψάμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Aorist. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπετο,
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθον,	ἐτυπέσθην,
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύποντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τύπῃ,	τύπηται,
D.	τυπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τύποιο,	τύποιτο,
D.	τυποίμεθον,	τύποισθον,	τυποίσθην,
P.	τυποίμεθα,	τύποισθε,	τύποιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπου,	τυπέσθω,
D.		τύπεσθον,	τυπέσθων,
P.		τύπεσθε,	τυπέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπομένη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

Paradigma vocis Mediæ.

Perfectum, τέτυπα, *I have struck myself.*

INDICATIVI.

S.	τέτυπα,	τέτυπας,	τέτυπε,
D.		τετύπατον,	τετύπατον,
P.	τετύπαμεν,	τετύπατε,	τετύπασι.*

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετυπέτων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-οτος,
F.	τετυπυῖα,	-υίας,
N.	τετυπός,	-ότος.

---

* Vide Leeds. Sic et δεδιᾶσί. ω. 603.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PLUSQUAMP. ἐτετύπειν, *I had struck myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύπειν,	ἐτετύπεις,	ἐτετύπει,
D.		ἐτετύπειτον,	ἐτετυπείτην,
P.	ἐτετύπειμεν,	ἐτετύπειτε,	ἐτετύπεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετυποίεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυπε,	τετυπέτω,
D.	τετύπετον,	τετυπέτων,
P.	τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υίας,
N.	τετυπός,	-ότος.

Paradigma verbi in ω mediæ vocis secundum modos.

τύπτομαι, *verbero meipsum.*

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι,	} τύπτωμαι,	τυπτοίμην,	τύπτου,	τύπτεσθαι,	τυπτόμενος.
Imperf.	ἐτυπτόμην,					
Fut. 1.	τύψομαι,		τυψοίμην,		τύψεσθαι,	τυψόμενος.
Fut. 2.	τυποῦμαι,		τυποίμην,		τυπεῖσθαι,	τυπούμενος.
Aor. 1.	ἐτυψάμην,	τυψώμαι,	τυψαίμην,	τύψαι,	τύψασθαι,	τυψάμενος.
Aor. 2.	ἐτυπόμην,	τύπωμαι,	τυποίμην,	τύπου,	τύπεσθαι,	τυπόμενος.
Perf.	τέτυπα,	} τετύπω,	τετύποιμι,	τέτυπε,	τετυπέναι,	τετυπώς.
Plusq. p.	ἐτετύπειν,					

τίομαι, *honoro meipsum.*

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίομαι,	} τίωμαι,	τιοίμην,	τίου,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,					
Fut. 1.	τίσομαι,		τισοίμην,		τίσεσθαι,	τισόμενος.
Fut. 2.	τιοῦμαι,		τιοίμην,		τιεῖσθαι,	τιούμενος.
Aor. 1.	ἐτισάμην,	τίσωμαι,	τισαίμην,	τίσαι,	τίσασθαι,	τισάμενος.
Aor. 2.	ἐτιόμην,	τίωμαι,	τιοίμην,	τιοῦ,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Perf.	τέτια,	} τετίω,	τετίοιμι,	τέτιε,	τετιέναι,	τετιώς.
Plusq. p.	ἐτετίειν,					

λέγομαι, *dico mihi.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἐλεγόμην,					
Fut. 1.	λέξομαι,		λεξοίμην,		λέξεσθαι,	λεξόμενος.
Fut. 2.	λεγοῦμαι,		λεγοίμην,		λεγεῖσθαι,	λεγούμενος.
Aor. 1.	ἐλεξάμην,	λέξωμαι,	λεξαίμην,	λέξαι,	λέξασθαι,	λεξάμενος.
Aor. 2.	ἐλεγόμην,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λεγοῦ,	λεγέσθαι,	λεγόμενος.
Perf.	λέλογα,	λελόγω,	λελόγοιμι,	λέλογε,	λελογέναι,	λελογώς.
Plusq. p.	ἐλελόγειν,					

ϛέλλομαι, *mitto me.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ϛέλλομαι	ϛέλλωμαι,	ϛελλοίμην,	ϛέλλου,	ϛέλλεσθαι,	ϛελλόμενος.
Imperf.	ἐϛελλόμην,					
Fut. 1.	ϛέλομαι,		ϛελοίμην,		ϛέλεσθαι,	ϛελόμενος,
Fut. 2.	ϛαλοῦμαι,		ϛαλοίμην,		ϛαλεῖσθαι,	ϛαλούμενος.
Aor. 1.	ἐϛειλάμην,	ϛείλωμαι,	ϛειλαίμην,	ϛεῖλαι,	ϛείλασθαι,	ϛειλάμενος.
Aor. 2.	ἐϛαλόμην,	ϛάλωμαι,	ϛαλοίμην,	ϛάλου,	ϛαλέσθαι,	ϛαλόμενος.
Perf.	ἔϛολα,	ἐϛόλω,	ἐϛολοίμι,	ἔϛολε,	ἐϛολέναι,	ἐϛολώς.
Plusq. p.	ἐϛόλειν,					

Sic describantur σπείρομαι.
γράφομαι.
τέμνομαι.

Paradigma vocis Passivæ.

Præs. τύπτομαι ὑπὸ σοῦ, *I am in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπτῃ,	τύπτεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου,

Paradigma vocis Passivæ.

Imperf. ἐτυπτόμην ὑπὸ σοῦ, *I was in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο,
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην,
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτῃ,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπτου,	τυπτέσθω,
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM I. τυφθήσομαι, *I shall,* &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυφθήσομαι,	τύφθησῃ,	τυφθήσεται,
D.	τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον,
P.	τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυφθησοίμην,	τύφθησοιο,	τυφθήσοιτο,
D.	τυφθησοίμεθον,	τυφθήσοισθον,	τυφθήσοισθην,
P.	τυφθησοίμεθα,	τυφθήσοισθε,	τυφθήσοιντο.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφθησόμενος,	-ου,
F.	τυφθησομένη,	-ης,
N.	τυφθησόμενον,	-ου,

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM II. τυπήσομαι, *I shall,* &c. *be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυπήσομαι,	τυπήσῃ,	τυπήσεται,
D.	τυπησόμεθον,	τυπήσεσθον,	τυπήσεσθον,
P.	τυπησόμεθα,	τυπήσεσθε,	τυπήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυπησοίμην,	τυπήσοιο,	τυπήσοιτο,
D.	τυπησοίμεθον,	τυπησοίσθον,	τυπησοίσθην,
P.	τυπησοίμεθα,	τυπήσοισθε,	τυπήσοιντο.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπησόμενος,	-ου,
F.	τυπησομένη,	-ης,
N.	τυπησόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

AORISTUS I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη,
D.		ἐτύφθητον,	ἐτυφθήτην,
P.	ἐτύφθημεν,	ἐτύφθητε,	ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφθῶ,	τυφθῇς,	τυφθῇ,
D.		τυφθῆτον,	τυφθῆτον,
P.	τυφθῶμεν,	τυφθῆτε,	τυφθῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθειήτην,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύφθητι,	τυφθήτω,
D.	τύφθητον,	τυφθήτων,
P.	τύφθητε,	τυφθήτωσαν.

INFINITIVI.

τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθείς,	-έντος,
F.	τυφθεῖσα,	-είσης,
N.	τυφθέν,	-έντος.

Paradigma vocis Passivæ.

Aoristus II. ἐτύπην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη,
D.		ἐτύπητον,	ἐτυπήτην,
P.	ἐτύπημεν,	ἐτύπητε,	ἐτύπησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῇς,	τυπῇ,
D.		τυπῆτον,	τυπῆτον,
P.	τυπῶμεν,	τυπῆτε,	τυπῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυπείην,	τυπείης,	τυπείη,
D.		τυπείητον,	τυπειήτην,
P.	τυπείημεν,	τυπείητε,	τυπείησαν.

IMPERATIVI.

S.	τύπηθι,	τυπήτω,
D.	τύπητον,	τυπήτων,
P.	τύπητε.	τυπήτωσαν.

INFINITIVI.

τυπῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυπείς,	-έντος,
F.	τυπεῖσα,	-είσης,
N.	τυπέν,	-έντος.

Paradigma vocis Passivæ.

Perfect. τέτυμμαι, *I am, or, I have been, struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται,
D.	τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον,
P.	τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εἰσί.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,		ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος,	εἴην	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

Paradigma vocis Passivæ.

Plusquamperf. ἐτετύμμην, *I had been struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο,
D.	ἐτετύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτετύφθην,
P.	ἐτετύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τετυμμένοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετυμμένος,	ὦ,	ᾖς,	ᾖ,
D.	τετυμμένω,		ἦτον,	ἦτον,
P.	τετυμμένοι,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος,	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.	τετυμμένω,		εἴητον,	εἰήτην,
P.	τετυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυψο,	τετύφθω,
D.	τέτυφθον,	τετύφθων,
P.	τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

Paradigma verbi in ω passivæ vocis secundum modos,
τύπτομαι, *verberor.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι,	τύπτωμαι,	τυπτοίμην,	τύπτου,	τύπτεσθαι,	τυπτόμενος.
Imperf.	ἐτυπτόμην,					
Fut. 1.	τυφθήσομαι,		τυφθησοίμην,		τυφθήσεσθαι,	τυφθησόμενος.
Fut. 2.	τυπήσομαι,		τυπησοίμην,		τυπήσεσθαι,	τυπησόμενος.
Aor. 1.	ἐτύφθην,	τυφθῶ,	τυφθείην,	τύφθητι,	τυφθῆναι,	τυφθείς.
Aor. 2.	ἐτύπην,	τυπῶ,	τυπείην,	τύπηθι,	τυπῆναι,	τυπείς.
Perf.	τέτυμμαι,	τετυμμένος, ὦ,	τετυμμένος, εἴην,	τέτυψο,	τετύφθαι,	τετυμμένος.
Plusq. p.	ἐτετύμμην,					
			τιόμαι, *honoror.*			
Præs.	τιόμαι,	τίωμαι,	τιοίμην,	τίου,	τίεσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,					
Fut. 1.	τιθήσομαι,		τιθησοίμην,		τιθήσεσθαι,	τιθησόμενος.
Fut. 2.	τιήσομαι,		τιησοίμην,		τιήσεσθαι,	τιησόμενος.
Aor. 1.	ἐτίθην,	τιθῶ,	τιθείην,	τίθητι,	τιθῆναι,	τιθείς.
Aor. 2.	ἐτίην,	τιῶ,	τιείην,	*caret,*	τιῆναι,	τιείς.
Perf.	τέτιμαι,	τετῶμαι,	τετίμην,	τέτισο,	τέτισθαι,	τετιμένος.
Plusq. p.	ἐτετίμην,					

λέγομαι, *dicor, passivæ vocis.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι,	} λέγωμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἐλεγόμην,					
Fut. 1.	λεχθήσομαι,		λεχθησοίμην,		λεχθήσεσθαι,	λεχθησόμενος.
Fut. 2.	λεγήσομαι,		λεγησοίμην,		λεγήσεσθαι,	λεγησόμενος.
Aor. 1.	ἐλέχθην,	λέχθω,	λεχθείην,	λέχθητι,	λεχθῆναι,	λεχθείς.
Aor. 2.	ἐλέγην,	λέγω,	λεγείην,	λέγηθι,	λεγῆναι,	λεγείς.
Perf.	λέλεγμαι,	} λελεγμένος, ὦ,	λελεγμένος, εἴην,	λέλεξο,	λελέχθαι,	λελεγμένος.
Plusq. p.	ἐλελέγμην,					

στέλλομαι, *mittor.*

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	στέλλομαι,	} στέλλωμαι,	στελλοίμην,	στέλλου,	στέλλεσθαι,	στελλόμενος.
Imperf.	ἐστελλόμην,					
Fut. 1.	σταλθήσομαι,		σταλθησοίμην,		σταλθήσεσθαι,	σταλθησόμενος.
Fut. 2.	σταλήσομαι,		σταλησοίμην,		σταλήσεσθαι,	σταλησόμενος.
Aor. 1.	ἐστάλθην,	στάλθω,	σταλθείην,	στάλθητι,	σταλθῆναι,	σταλθείς.
Aor. 2.	ἐστάλην,	στάλω,	σταλείην,	στάληθι,	σταλῆναι,	σταλείς.
Perf.	ἔσταλμαι,	} ἐσταλμένος, ὦ,	ἐσταλμένος, εἴην,	ἔσταλσο,	ἐστάλθαι,	ἐσταλμένος.
Plusq. p.	ἐστάλμην,					

Discipulus sic scribat σπείρομαι,
γράφομαι,
τέμνομαι.

Verborum in αω contractorum paradigma.

τιμάω, *honoro.*

Tempus Præsens, vocis Activæ.

INDICATIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άεις,	-ᾷς.	τιμ-άει,	-ᾷ.
		τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-άετον,	-ᾶτον.
τιμ-άομεν,	-ῶμεν.	τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-άουσι,	-ῶσι.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άῃς,	-ᾷς.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.
		τιμ-άητον,	-ᾶτον.	τιμ-άητον,	-ᾶτον.
τιμ-άωμεν,	-ῶμεν.	τιμ-άητε,	-ᾶτε.	τιμ-άωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμι,	-ῷμι.	τιμ-άοις,	-ῷς.	τιμ-άοι,	-ῷ.
		τιμ-άοιτον,	-ῷτον.	τιμ-αοίτην,	-ῴτην.
τιμ-άοιμεν,	-ῷμεν.	τιμ-άοιτε,	-ῷτε.	τιμ-άοιεν,	-ῷεν.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τίμ-αε,	-α.	τιμ-αέτω,	-άτω.
τιμ-αέτον,	-ᾶτον.	τιμ-αέτων,	-άτων.
τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-αέτωσαν,	άτωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άειν, -ᾷν.

PARTICIPII.

τιμ-άων,	-ῶν.
τιμ-άουσα,	-ῶσα.
τιμ-άον,	-ῶν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐτίμ-αον,	-ων.	ἐτίμ-αες,	-ας.	ἐτίμ-αε,	-ᾶ.
		ἐτιμ-άετον,	-ᾶτον.	ἐτιμ-αέτην,	-άτην.
ἐτιμ-άομεν,	-ῶμεν.	ἐτιμ-άετε,	-ᾶτε.	ἐτίμ-αον,	-ων.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, *honoro.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ωμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ῶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άωμαι,	-ῶμαι.	τιμ-άῃ,	-ᾷ.	τιμ-άηται,	-ᾶται.
τιμ-αώμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αώμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

τιμ-αοίμην,	-ῴμην.	τιμ-άοιο,	-ῷο.	τιμ-άοιτο,	-ῷτο.
τιμ-αοίμεθον,	-ῴμεθον.	τιμ-άοισθον,	-ῷσθον.	τιμ-αοίσθην,	-ῴσθην.
τιμ-αοίμεθα,	-ῴμεθα.	τιμ-άοισθε,	-ῷσθε.	τιμ-άοιντο,	-ῷντο.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τιμ-άου,	-ῶ.	τιμ-αέσθω,	-άσθω.
τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-αέσθων,	-άσθων.
τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-αέσθωσαν,	-άσθωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άεσθαι, -ᾶσθαι.

PARTICIPII.

τιμ-αόμενος,	-ώμενος.
τιμ-αομένη,	-ωμένη,
τιμ-αόμενον,	-ώμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐτιμ-αόμην,	-ώμην.	ἐτιμ-άου,	-ῶ.	ἐτιμ-άετο,	-ᾶτο.
ἐτιμ-αόμεθον,	-ώμεθον.	ἐτιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	ἐτιμ-αέσθην,	-άσθην.
ἐτιμ-αόμεθα,	-ώμεθα.	ἐτιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	ἐτιμ-άοντο,	-ῶντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έεις,	-εῖς.	φιλ-έει,	-εῖ.
		φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-έετον,	-εῖτον.
φιλ-έομεν,	-οῦμεν.	φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-έουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έω,	-ῶ.	φιλ-έῃς,	-ῇς.	φιλ-έῃ,	-ῇ.
		φιλ-έητον,	-ῆτον.	φιλ-έητον,	-ῆτον.
φιλ-έωμεν,	-ῶμεν.	φιλ-έητε,	-ῆτε.	φιλ-έωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

φιλ-έοιμι,	-οῖμι.	φιλ-έοις,	-οῖς.	φιλ-έοι,	-οῖ.
		φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	φιλ-εοίτην,	-οίτην.
φιλ-έοιμεν,	-οῖμεν.	φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	φιλ-έοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

		φίλ-εε,	-ει.	φιλ-εέτω,	-είτω.
		φιλ-έετον,	-εῖτον.	φιλ-εέτων,	-είτων.
		φιλ-έετε,	-εῖτε.	φιλ-εέτωσαν,	-είτωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έειν,	-εῖν.

PARTICIPII.

φιλ-έων,	-ῶν.
φιλ-έουσα,	οῦσα.
φιλ-έον,	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφίλ-εον,	-ουν.	ἐφίλ-εες,	-εις.	ἐφίλ-εε,	-ει.
		ἐφιλ-έετον,	-εῖτον.	ἐφιλ-εέτην,	-είτην.
ἐφιλ-έομεν,	-οῦμεν.	ἐφιλ-έετε,	-εῖτε.	ἐφίλ-εον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

φιλέω, *amo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έεται,	-εῖται.
φιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.
φιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-έονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	φιλ-έῃ,	-ῇ.	φιλ-έηται,	-ῆται.
φιλ-εώμεθον,	-ώμεθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.	φιλ-έησθον,	-ῆσθον.
φιλ-εώμεθα,	-ώμεθα.	φιλ-έησθε,	-ῆσθε.	φιλ-έωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

φιλ-εοίμην,	-οίμην.	φιλ-έοιο,	-οῖο.	φιλ-έοιτο,	-οῖτο.
φιλ-εοίμεθον,	-οίμεθον.	φιλ-έοισθον,	-οῖσθον.	φιλ-εοίσθην,	-οίσθην.
φιλ-εοίμεθα,	-οίμεθα.	φιλ-έοισθε,	-οῖσθε.	φιλ-έοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

φιλ-έου,	-οῦ.	φιλ-εέσθω,	-είσθω.
φιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	φιλ-εέσθων,	-είσθων.
φιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	φιλ-εέσθωσαν,	-είσθωσαν.

INFINITIVI.

φιλ-έεσθαι, -εῖσθαι.

PARTICIPII.

φιλ-εόμενος,	-ούμενος.
φιλ-εομένη,	-ουμένη.
φιλ-εόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐφιλ-εόμην,	-ούμην.	ἐφιλ-έου,	-οῦ.	ἐφιλ-έετο,	-εῖτο.
ἐφιλ-εόμεθον,	-ούμεθον.	ἐφιλ-έεσθον,	-εῖσθον.	ἐφιλ-εέσθην,	-είσθην.
ἐφιλ-εόμεθα,	-ούμεθα.	ἐφιλ-έεσθε,	-εῖσθε.	ἐφιλ-έοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όεις,	-οῖς.	δηλ-όει,	-οῖ.
		δηλ όετον,	-οῦτον.	δηλ-όετον,	-οῦτον.
δηλ-όομεν,	-οῦμεν.	δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-όουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όω,	-ῶ	δηλ-όῃς,	-οῖς,	δηλ-όῃ,	-οῖ.
		δηλ-όητον,	-ῶτον.	δηλ-όητον,	-ῶτον.
δηλ-όωμεν,	-ῶμεν.	δηλ-όητε,	-ῶτε.	δηλ-όωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

δηλ-όοιμι,	-οῖμι.	δηλ-όοις,	-οῖς.	δηλ-όοι,	-οῖ.
		δηλ-όοιτον,	-οῖτον.	δηλ-οοίτην,	-οίτην.
δηλ-όοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-όοιτε,	-οῖτε.	δηλ-όοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όε,	-οῦ.	δηλ-οέτω,	-ούτω.
δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-οέτων,	-ούτων.
δηλ-όετε,	-οῦτε.	δηλ-οέτωσαν,	-ούτωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όειν,	-οῦν.

PARTICIPII.

δηλ-όων,	-ῶν.
δηλ-όουσα,	-οῦσα.
δηλ-όον,	-οῦν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐδήλ-οον,	-ουν.	ἐδήλ-οες,	-ους.	ἐδήλ-οε,	-ου.
		ἐδηλ όετον,	-οῦτον.	ἐδηλ-οέτην,	-ούτην.
ἐδηλ-όομεν,	-οῦμεν.	ἐδηλ-όετε,	-οῦτε.	ἐδήλ-οον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλόω, *manifestum reddo.*

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-όομαι,	-οῦμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όεται,	-οῦται.
δηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.
δηλ-οόμεθα,	-ούμεθα.	δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-όονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όωμαι,	-ῶμαι.	δηλ-όῃ,	-οῖ.	δηλ-όηται,	-ῶται.
δηλ-οώμεθον,	-ώμεθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.
δηλ-οώμεθα,	-ώμεθα.	δηλ-όησθε,	-ῶσθε.	δηλ-όωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

δηλ-οοίμην,	-οίμην.	δηλ-όοιο,	οῖο.	δηλ-όοιτο,	-οῖτο.
δηλ-οοίμεθον,	-οίμεθον.	δηλ-όοισθον,	-οῖσθον.	δηλ-οοίσθην,	-οίσθην.
δηλ-οοίμεθα,	-οίμεθα.	δηλ-όοισθε,	-οῖσθε.	δηλ-όοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN οω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όου,	-οῦ.	δηλ-οέσθω,	-ούσθω.
δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	δηλ-οέσθων,	-ούσθων.
δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-οέσθωσαν,	-ούσθωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όεσθαι, -οῦσθαι.

PARTICIPII.

δηλ-οόμενος,	-ούμενος.
δηλ-οομένη,	-ουμένη.
δηλ.οόμενον,	-ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐδηλ-οόμην,	-ούμην.	ἐδηλ-όου,	-οῦ.	ἐδηλ-όετο,	-οῦτο.
ἐδηλ-οόμεθον,	-ούμεθον.	ἐδηλ-όεσθον,	-οῦσθον.	ἐδηλ-οέσθην,	-ούσθην.
ἐδηλ-οόμεθα,	-ούμεθα.	ἐδηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	ἐδηλ-όοντο,	-οῦντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

Conjugationes verborum contractorum per tempora et modos in voce activa.

τιμάω, *honoro.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τιμάω, ῶ.	τιμάω, ῶ.	τιμάοιμι, ῷμι,	τίμαε, α,	τιμάειν, ᾷν,	τιμάων, ῶν.
Imperf.	ἐτίμαον, ων.					
Fut. 1.	τιμήσω,		τιμήσοιμι,		τιμήσειν,	τιμήσων,
Fut. 2.	τιμῶ,		τιμοῖμι,		τιμεῖν,	τιμῶν.
Aor. 1.	ἐτίμησα,	τιμήσω,	τιμήσαιμι,	τίμησον,	τιμῆσαι,	τιμήσας.
Aor. 2.	ἔτιμον,	τίμω,	τίμοιμι,	τίμε,	τιμεῖν,	τιμών.
Perf.	τετίμηκα,	τετιμήκω,	τετιμήκοιμι,	τετίμηκε,	τετιμηκέναι,	τετιμηκώς.
Plusq. p.	ἐτετιμήκειν,					

φιλέω, *amo.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέω, ῶ,	φιλεω, ῶ,	φιλέοιμι, οῖμι,	φίλεε, ει,	φιλέειν, εῖν,	φιλέων, ῶν.
Imperf.	ἐφίλεον, ουν,					
Fut. 1.	φιλήσω,		φιλήσοιμι,		φιλήσειν,	φιλήσων.
Fut. 2.	φιλῶ,		φιλοῖμι,		φιλεῖν,	φιλῶν.
Aor. 1.	ἐφίλησα,	φιλήσω,	φιλήσαιμι,	φίλησον,	φιλῆσαι,	φιλήσας.
Aor. 2.	ἔφιλον,	φίλω,	φίλοιμι,	φίλε,	φιλεῖν,	φιλών.
Perf.	πεφίληκα,	πεφίληκω,	πεφιλήκοιμι,	πεφίληκε,	πεφιληκέναι,	πεφιληκώς.
Plusq. p.	ἐπεφιλήκειν,					

δηλόω, *manifestum reddo.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλόω, ῶ,	δηλόω, ῶ,	δηλόοιμι, οῖμι,	δηλόε, οῦ,	δηλόειν, οῦν,	δηλόων, ῶν.
Imperf.	εδήλοον, ουν,					
Fut. 1.	δηλώσω,		δηλώσοιμι,		δηλώσειν,	δηλώσων.
Fut. 2.	*caret.*					
Aor. 1.	ἐδήλωσα,	δηλώσω,	δηλώσαιμι,	δήλωσον,	δηλῶσαι,	δηλώσας.
Aor. 2.	*caret.*					
Perf.	δεδήλωκα,	δεδηλώκω,	δεδηλώκοιμι,	δεδήλωκε,	δεδηλωκέναι,	δεδηλωκώς.
Plusq. p.	ἐδεδηλώκειν,					

τιμάομαι, *mediæ vocis.*

Præs.	τιμάομαι, ῶμαι,	τιμάωμαι, ῶμαι,	τιμαοίμην, ῴμην,	τιμάου, ῶ,	τιμάεσθαι, ᾶσθαι,	τιμαόμενος, ώμενος
Imperf.	ἐτιμαόμην, ώμην,					
Fut. 1.	τιμήσομαι,		τιμησοίμην,		τιμήσεσθαι,	τιμησόμενος.
Fut. 2.	τιμοῦμαι,		τιμοίμην,		τιμεῖσθαι,	τιμούμενος.
Aor. 1.	ἐτιμησάμην,	τιμήσωμαι,	τιμησαίμην,	τίμησαι,	τιμήσασθαι,	τιμησάμενος.
Aor. 2.	ἐτιμόμην,	τίμωμαι,	τιμοίμην,	τιμοῦ,	τιμέσθαι,	τιμόμενος.
Perf.	τέτιμα,	τετίμω,	τετίμοιμι,	τέτιμε,	τετιμέναι,	τετιμώς.
Plusq. p.	ἐτετίμειν,					

φιλέομαι, *mediæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέομαι, οῦμαι,	φιλέωμαι, ῶμαι,	φιλεοίμην, οίμην,	φιλέου, οῦ,	φιλέεσθαι, εῖσθαι,	φιλεόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐφιλεόμην, ούμην,					
Fut. 1.	φιλήσομαι,		φιλησοίμην,		φιλήσεσθαι,	φιλησόμενος.
Fut. 2.	φιλοῦμαι,		φιλοίμην,		φιλεῖσθαι,	φιλούμενος.
Aor. 1.	ἐφιλησάμην,	φιλήσωμαι,	φιλησαίμην,	φίλησαι,	φίλησασθαι,	φιλησάμενος.
Aor. 2.	ἐφιλόμην,	φίλωμαι,	φιλοίμην,	φιλοῦ,	φιλέσθαι,	φιλόμενος.
Perf.	πέφιλα,	πεφίλω,	πεφίλοιμι,	πέφιλε,	πεφιλέναι,	πεφιλώς.
Plusq. p.	ἐπεφίλειν,					

δηλόομαι.

Præs.	δηλόομαι, οῦμαι,	δηλόωμαι, ῶμαι,	δηλοοίμην, οίμην,	δηλόου, οῦ,	δηλόεσθαι, οῦσθαι,	δηλοόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐδηλοόμην, ούμην,					
Fut. 1.	δηλώσομαι,		δηλωσοίμην,		δηλώσεσθαι,	δηλωσόμενος.
Aor. 1.	ἐδηλωσάμην,	δηλώσωμαι.	δηλωσαίμην,	δήλωσαι,	δηλώσασθαι,	δηλωσάμενος.

τιμαω, *passivæ vocis.*

Præs.	τιμάομαι, ῶμαι,	τιμάωμαι, ῶμαι,	τιμαοίμην, ῴμην,	τιμάου, ῶ,	τιμάεσθαι, ᾶσθαι,	τιμαόμενος, ώμενος.
Imperf.	ἐτιμαόμην, ώμην,					
Fut. 1.	τιμηθήσομαι,		τιμηθησοίμην,		τιμηθήσεσθαι,	τιμηθησόμενος.
Fut. 2.	τιμήσομαι,		τιμησοίμην,		τιμήσεσθαι,	τιμησόμενος.
Aor. 1.	ἐτιμήθην,	τιμηθῶ,	τιμηθείην,	τιμήθητι,	τιμηθῆναι,	τιμηθείς.
Aor. 2.	ἐτίμην,	τιμῶ,	τιμείην,	τίμηθι,	τιμῆναι,	τιμείς,
Perf.	τετίμημαι,	τετιμῶμαι,	τετιμήμην,	τετίμησο,	τετιμῆσθαι,	τετιμημένος.
Plusq. p.	ἐτετιμήμην,					

φιλεω, *passivæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέομαι, οῦμαι,	φιλέωμαι, ῶμαι,	φιλεοίμην, οίμην,	φιλέου, οῦ,	φιλεέσθαι, εῖσθαι,	φιλεόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐφιλεόμην, ούμην,					
Fut. 1.	φιληθήσομαι,		φιληθησοίμην,		φιληθήσεσθαι,	φιληθησόμενος.
Fut. 2.	φιλήσομαι,		φιλησοίμην,		φιλήσεσθαι,	φιλησόμενος.
Aor. 1.	ἐφιλήθην,	φιληθῶ,	φιληθείην,	φιλήθητι,	φιληθῆναι,	φιληθείς.
Aor. 2.	ἐφίλην,	φιλῶ,	φιλείην,	φίληθι,	φιλῆναι,	φιλείς.
Perf.	πεφίλημαι,	πεφιλῶμαι,	πεφιλήμην,	πεφίλησο,	πεφιλῆσθαι,	πεφιλήμενος.
Plusq. p.	ἐπεφιλήμην,					

δηλοω, *passivæ vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλόομαι, οῦμαι,	δηλόωμαι, ῶμαι,	δηλοοίμην, οίμην,	δηλόου, οῦ,	δηλόεσθαι, οῦσθαι,	δηλοόμενος, ούμενος.
Imperf.	ἐδηλοόμην, ούμην,					
Fut. 1.	δηλωσθήσομαι,		δηλωσθησοίμην,		δηλωσθήσεσθαι,	δηλωσθησόμενος.
Aor. 1.	ἐδηλώσθην,	δηλωσθῶ,	δηλωσθείην,	δηλώσθητι,	δηλωσθῆναι,	δηλωσθείς.
Perf.	δεδήλωμαι,	δεδηλῶμαι,	δεδηλώμην,	δεδήλωσε,	δεδηλῶσθαι,	δεδηλώμενος.
Plusq. p.	ἐδεδηλώμην,					

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

	ἵστημι, *sisto.*	τίθημι, *pono.*	δίδωμι, *do.*	δείκνυμι. *ostendo.*
		PRÆSENS.	INDICATIVI.	
S.	ἵστημι,	τίθημι,	δίδωμι,	δείκνυμι,
	ἵστης,	τίθης,	δίδως,	δείκνυς,
	ἵστησι,	τίθησι,	δίδωσι,	δείκνυσι,
D.	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
P.	ἵσταμεν,	τίθεμεν,	δίδομεν,	δείκνυμεν,
	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δείκνυτε,
	ἱστᾶσι.	τιθεῖσι.	διδοῦσι.	δεικνῦσι.
			SUBJUNCTIVI.	
S.	ἱστῶ,	τιθῶ,	διδῶ,	
	ἱστῇς,	τιθῇς,	διδῷς,	
	ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ,	
D.	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,	
	ἱστῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,	

VERBORUN IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἱστῶμεν,	τιθῶμεν,	διδῶμεν,	
	ἱστῆτε,	τιθῆτε,	διδῶτε,	
	ἱστῶσι,	τιθῶσι,	διδῶσι,	

OPTATIVI.

S.	ἱσταίην,	τιθείην,	διδοίην,	
	ἱσταίης,	τιθείης,	διδοίης,	
	ἱσταίη,	τιθείη,	διδοίη,	
D.	ἱσταίητον,	τιθείητον,	διδοίητον,	
	ἱσταιήτην,	τιθειήτην,	διδοιήτην,	
P.	ἱσταιημεν,	τιθείημεν,	διδοίημεν,	
	ἱσταίητε,	τιθείητε,	διδοίητε,	
	ἱσταίησαν.	τιθείησαν,	διδοίησαν.	

IMPERATIVI.

S.	ἵσταθι,	τίθετι,	δίδοθι,	δείκνυθι,
	ἱστάτω,	τιθέτω,	διδότω,	δεικνύτω,
D.	ἵστατον,	τίθετον,	δίδοτον,	δείκνυτον,
	ἱστάτων,	τιθέτων,	διδότων,	δεικνύτων,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P.	ἵστατε,	τίθετε,	δίδοτε,	δεικνύτε,
	ἱστάτωσαν.	τιθέτωσαν.	διδότωσαν.	δεικνύτωσαν.

INFINITIVI.

ἱστάναι.	τιθέναι.	διδόναι.	δεικνύναι.

PARTICIPII.

ἱστὰς,	-άντος,	τιθεὶς,	έντος,	διδοὺς,	-όντος,	δεικνὺς,	-ύντος,
ἱστᾶσα,	-άσης,	τιθεῖσα,	είσης,	διδοῦσα,	-ούσης,	δεικνῦσα,	-ύσης,
στὰν,	-άντος.	τιθὲν,	έντος.	διδὸν,	-όντος.	δεικνὺν,	-ύντος.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἵστην,	ἐτίθην,	ἐδίδων,	ἐδείκνυν,
	ἵστης,	ἐτίθης,	ἐδίδως,	ἐδείκνυς,
	ἵστη,	ἐτίθη,	ἐδίδω,	ἐδείκνυ,
D.	ἵστατον,	ἐτίθετον,	ἐδίδοτον,	ἐδείκνυτον,
	ἱστάτην,	ἐτιθέτην,	ἐδιδότην,	ἐδεικνύτην,
P.	ἵσταμεν,	ἐτίθεμεν,	ἐδίδομεν,	ἐδείκνυμεν,
	ἵστατε,	ἐτίθετε,	ἐδίδοτε,	ἐδείκνυτε,
	ἵστασαν.	ἐτίθεσαν.	ἐδίδοσαν.	ἐδείκνυσαν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	ἔϛην,	ἔθην,	ἔδων,
	ἔϛης,	ἔθης,	ἔδως,
	ἔϛη,	ἔθη,	ἔδω,
D.	ἔϛητον,	ἔθετον,	ἔδοτον,
	ἐϛήτην,	ἐθέτην,	ἐδότην,
P.	ἔϛημεν,	ἔθεμεν,	ἔδομεν,
	ἔϛητε,	ἐθέτε,	ἔδοτε,
	ἔϛησαν.	ἔθεσαν.	ἔδοσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	θῶ,	δῶ,
	ϛῇς,	θῇς,	δῷς,
	ϛῇ,	θῇ,	δῷ,
D.	ϛῆτον,	θῆτον,	δῶτον,
	ϛῆτον,	θῆτον,	δῶτον,

P.	ϛῶμεν,	θῶμεν,	δῶμεν,
	ϛῆτε,	θῆτε,	δῶτε,
	ϛῶσι.	θῶσι.	δῶσι.

OPTATIVI.

S.	ϛαίην,	θείην,	δοίην,
	ϛαίης,	θείης,	δοίης,
	ϛαίη,	θείη,	δοίη,
D.	ϛαίητον,	θείητον,	δοίητον,
	ϛαιήτην,	θειήτην,	δοιήτην,
P.	ϛαίημεν,	θείημεν,	δοίημεν,
	ϛαίητε,	θείητε,	δοίητε,
	ϛαίησαν.	θείησαν.	δοίησαν.

IMPERATIVI.

S.	ϛῆθι,	θὲς,	δός,
	ϛήτω,	θέτω,	δότω,
D.	ϛῆτον,	θέτον,	δότον,
	ϛήτων,	θέτων,	δότων,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P. { στῆτε,	θέτε,	δότε,
στήτωσαν.	θέτωσαν.	δότωσαν.

INFINITIVI.

στῆναι.	θεῖναι.	δοῦναι.

PARTICIPII.

στὰς,	στάντος,	θεὶς,	θέντος,	δοὺς,	δόντος,
στᾶσα,	στάσης,	θεῖσα,	θείσης,	δοῦσα,	δούσης,
στὰν,	στάντος.	θὲν,	θέντος.	δὸν,	δόντος.

Conjugationes verborum in μι secundum tempora et modos, vocis activæ.

ἵστημι, *statuo.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵστημι,	} ἱστῶ.	ἱσταίην,	ἵσταθι,	ἱστάναι,	ἱστάς.
Imperf.	ἵστην,					
Fut. 1.	στήσω,		στησοίμι,		στήσειν,	στήσων.
Aor. 1.	ἔστησα,	στήσω,	στήσαιμι,	στῆσον,	στῆσαι,	στήσας.
Aor. 2.	ἔστην,	στῶ,	σταίην,	στῆθι,	στῆναι,	στάς.
Perf.	ἕστακα,	} ἑστάκω,	ἑστάκοιμι,	ἵστακε,	ἑστακέναι,	ἑστακώς.
Plusq. p.	ἑστάκειν,					

τίθημι, *pono.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat,	Infinit.	Particip.
Præs.	τίθημι,	} τιθῶ,	τιθείην,	τίθετι,	τιθέναι,	τιθείς.
Imperf.	ἐτίθην,					
Fut. 1.	θήσω,		θήσοιμι,		θήσειν,	θήσων.
Aor. 1.	ἔθηκα,					
Aor. 2.	ἔθην,	θῶ,	θείην,	θές,	θεῖναι,	θείς.
Perf.	τέθεικα,	} τεθείκω,	τεθεικοίμι,	τέθεικε,	τεθεικέναι,	τεθεικώς.
Plusq. p.	ἐτεθείκειν,					

δίδωμι, *do.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat,	Infinit.	Particip.
Præs.	δίδωμι,	} διδῶ,	διδοίην,	δίδοθι,	διδόναι,	διδούς.
Imperf.	ἐδίδων,					
Fut. 1.	δώσω,		δώσοιμι,		δώσειν,	δώσων.
Aor. 1.	ἔδωκα.					
Aor. 2.	ἔδων,	δῶ,	δοίην,	δός,	δοῦναι,	δούς.
Perf.	δέδωκα,	} δεδώκω,	δεδώκοιμι,	δέδωκε,	δεδωκέναι,	δεδωκώς.
Plusq. p.	ἐδεδώκειν,					

δείκνυμι, *ostendo.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat,	Infinit.	Particip.
Præs.	δείκνυμι,	}		δείκνυθι,	δεικνύναι,	δεικνύς.
Imperf.	ἐδείκνυν,					

Cætera desunt.

VERBORUM IN μι PARADIGMA.

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS MEDIÆ.

INDICATIVI.

S.	ἵσταμαι,	τίθεμαι,	δίδομαι,	δείκνυμαι,
	ἵστασαι,	τίθεσαι,	δίδοσαι,	δείκνυσαι,
	ἵσταται,	τίθεται,	δίδοται,	δείκνυται,
D.	ἱστάμεθον,	τιθέμεθον,	διδόμεθον,	δεικνύμεθον,
	ἵστασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἵστασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
P.	ἱστάμεθα,	τιθέμεθα,	διδόμεθα,	δεικνύμεθα,
	ἵστασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἵστανται.	τίθενται.	δίδονται.	δείκνυνται.

SUBJUNCTIVI.

S.	ἱστῶμαι,	τιθῶμαι,	διδῶμαι,
	ἱστῇ,	τιθῇ,	διδῷ,
	ἱστῆται,	τιθῆται,	διδῶται,
D.	ἱστώμεθον,	τιθώμεθον,	διδώμεθον,
	ἱστῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,
	ἱστῆσθον,	τιθῆσθον,	διδῶσθον,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ἱστώμεθα,	τιθώμεθα,	διδώμεθα,
	ἱστῆσθε,	τιθῆσθε,	διδῶσθε,
	ἱστῶνται.	τιθῶνται.	διδῶνται.

OPTATIVI.

S.	ἱσταίμην,	τιθείμην,	διδοίμην,
	ἱσταῖο,	τιθεῖο,	διδοῖο,
	ἱσταῖτο,	τιθεῖτο,	διδοῖτο,
D.	ἱσταίμεθον,	τιθείμεθον,	διδοίμεθον,
	ἱσταῖσθον,	τιθεῖσθον,	διδοῖσθον,
	ἱσταίσθην,	τιθείσθην,	διδοίσθην
P.	ἱσταίμεθα,	τιθείμεθα,	διδοίμεθα,
	ἱσταῖσθε,	τιθεῖσθε,	διδοῖσθε,
	ἱσταῖντο.	τιθεῖντο.	διδοῖντο.

IMPERATIVI.

S.	ἵστασο,*	τίθεσο,*	δίδοσο,*,	δεικνύσο,
	ἱστάσθω,	τιθέσθω,	διδόσθω,	δεικνύσθω,

* Vel, Ionicè eliso σ, ἵσταο, τίθεο, δίδοο.
et, inde Atticè, contractè, ἵστω, τίθου, δίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

D.	ἵςασθον,	τίθεσθον,	δίδοσθον,	δείκνυσθον,
	ἱςάσθων,	τιθέσθων,	διδόσθων,	δεικνύσθων,
P.	ἵςασθε,	τίθεσθε,	δίδοσθε,	δείκνυσθε,
	ἱςάσθωσαν.	τιθέσθωσαν.	διδόσθωσαν.	δεικνύσθωσαν.

INFINITIVI.

ἵςασθαι.	τίθεσθαι.	δίδοσθαι.	δεικνύσθαι.

PARTICIPII.

ἱςάμενος.	τιθέμενος,	διδόμενος.	δεικνύμενος,

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	ἱςάμην,	ἐτιθέμην,	ἐδιδόμην,	ἐδεικνύμην,
	ἵςασο,*	ἐτίθεσο,*	ἐδίδοσο,*	ἐδείκνυσο,
	ἵςατο,	ἐτίθετο,	ἐδίδοτο,	ἐδείκνυτο,
D.	ἱςάμεθον,	ἐτιθέμεθον,	ἐδιδόμεθον,	ἐδεικνύμεθον,
	ἵςασθον,	ἐτίθεσθον,	ἐδίδοσθον,	ἐδείκνυσθον,
	ἱςάσθην.	ἐτιθέσθην,	ἐδιδόσθην,	ἐδεικνύσθην,

* Ionicè, eliso σ, ἵςαο, ἐτίθεο, ἐδίδοο.
et, inde, Atticè, contractè, ἵςω, ἐτίθου, ἐδίδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	ἱςάμεθα,	ἐτιθέμεθα,	ἐδιδόμεθα,	ἐδεικνύμεθα,
	ἵςασθε,	ἐτίθεσθε,	ἐδίδοσθε,	ἐδείκνυσθε,
	ἵςαντο.	ἐτίθεντο.	ἐδίδοντο.	ἐδείκνυντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	ἐςάμην,	ἐθέμην,	ἐδόμην,
	ἔςασο,*	ἔθεσο,*	ἔδοσο,*
	ἔςατο,	ἔθετο,	ἔδοτο,
D.	ἐςάμεθον,	ἐθέμεθον,	ἐδόμεθον,
	ἔςασθον,	ἔθεσθον,	ἔδοσθον,
	ἐςάσθην,	ἐθέσθην,	ἐδόσθην,
P.	ἐςάμεθα,	ἐθέμεθα,	ἐδόμεθα,
	ἔςασθε,	ἔθεσθε,	ἔδοσθε,
	ἔςαντο.	ἔθεντο.	ἔδοντο.

* Ionicè, eliso σ, ἔςαο, ἔθεο, ἔδοο.
et, inde, Atticè contractè, ἔςω, ἔθου, ἔδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

SUBJUNCTIVI.

S.	στῶμαι,	θῶμαι,	δῶμαι,
	στῇ,	θῇ,	δῷ,
	στῆται,	θῆται,	δῶται,
D.	στώμεθον,	θώμεθον,	δώμεθον,
	στῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
	στῆσθον,	θῆσθον,	δῶσθον,
P.	στώμεθα,	θώμεθα,	δώμεθα,
	στῆσθε,	θῆσθε,	δῶσθε,
	στῶνται.	θῶνται.	δῶνται.

OPTATIVI.

S.	σταίμην,	θείμην,	δοίμην,
	σταῖο,	θεῖο,	δοῖο,
	σταῖτο,	θεῖτο,	δοῖτο,
D.	σταίμεθον,	θείμεθον,	δοίμεθον,
	σταῖσθον,	θεῖσθον,	δοῖσθον,
	σταίσθην,	θείσθην,	δοίσθην,

VERBORUN IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	σταίμεθα,	θείμεθα,	δοίμεθα,
	σταῖσθε,	θεῖσθε,	δοῖσθε,
	σταῖντο.	θεῖντο.	δοῖντο.

IMPERATIVI.

S.	στάσο,*	θέσο,*	δόσο,*
	στάσθω,	θέσθω,	δόσθω,
D.	στάσθον,	θέσθον,	δόσθον,
	στάσθων,	θέσθων,	δόσθων,
P.	στάσθε,	θέσθε,	δόσθε,
	στάσθωσαν.	θέσθωσαν.	δόσθωσαν.

INFINITIVI.

στάσθαι.	θέσθαι.	δόσθαι.

PARTICIPII.

στάμενος.	θέμενος.	δόμενος.

VERBORUM IN μι,
TEMPUS PRÆSENS VOCIS PASSIVÆ idem est ac VOCIS MEDIÆ;
ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

---

* Vel, Ionicè eliso σ,	στάο,	θέο,	δόο.
et, inde, Atticè. contractè,	στῶ,	θοῦ,	δοῦ.

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos, vocis activæ.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
			ἵστημι, *statuo.*			
Præs.	ἵσταμαι,	ἱστῶμαι,	ἱσταίμην,	ἵστασο,	ἵστασθαι,	ἱστάμενος.
Imperf.	ἱστάμην,					
Fut. 1.	στήσομαι,		στησοίμην,		στήσεσθαι,	στησόμενος.
Aor. 1.	ἐστησάμην,	στήσωμαι,	στησαίμην,	στῆσαι,	στήσασθαι,	στησάμενος.
Aor. 2.	ἐστάμην,	στῶμαι,	σταίμην,	στάσο,	στάσθαι,	στάμενος.
			τίθημι, *pono.*			
Præs.	τίθεμαι,	τιθῶμαι,	τιθείμην,	τίθεσο,	τίθεσθαι,	τιθέμενος.
Imperf.	ἐτιθέμην,					
Fut. 1.	θήσομαι,		θησοίμην,		θήσεσθαι,	θησόμενος.
Aor. 1.	ἐθηκάμην.					
Aor. 2.	ἐθέμην,	θῶμαι,	θείμην,	θέσο,	θέσθαι,	θέμενος.
			δίδωμι, *do.*			
Præs.	δίδομαι,	διδῶμαι,	διδοίμην,	δίδοσο,	δίδοσθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ἐδιδόμην,					
Fut. 1.	δώσομαι,		δωσοίμην,		δώσεσθαι,	δωσόμενος.
Aor. 1.	ἐδωκάμην.					
Aor. 2.	ἐδόμην,	δῶμαι,	δοίμην,	δόσο,	δόσθαι,	δόμενος.
			δείκνυμι, *ostendo.*			
Præs.	δείκνυμαι,			δείκνυσο,	δείκνυσθαι,	δεικνύμενος.
Imperf.	ἐδεικνύμην,					

Conjugationes verborum in μι, per tempora et modos vocis passivæ.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
			ἵστημι, *statuo.*			
Præs.	ἵσταμαι,	ἱστῶμαι,	ἱσταίμην,	ἵστασο,	ἵστασθαι,	ἱστάμενος.
Imperf.	ἱστάμην,					
Fut. 1.	σταθήσομαι,		σταθησοίμην,		σταθήσεσθαι,	σταθησόμενος.
Aor. 1.	ἐστάθην,	σταθῶ,	σταθείην,	στάθητι,	σταθῆναι,	σταθείς.
Perf.	ἕσταμαι,	ἑστῶμαι,	ἑσταίμην,	ἕστασο,	ἑστάσθαι,	ἑσταμένος.
Plusq. p.	ἑστάμην,					
			τίθημι, *pono.*			
Præs.	τίθεμαι,	τιθῶμαι,	τιθείμην,	τίθεσο,	τίθεσθαι,	τιθέμενος.
Imperf.	ἐτιθέμην,					
Fut. 1.	τεθήσομαι,		τεθησοίμην,		τεθήσεσθαι,	τεθησόμενος.
Aor. 1.	ἐτέθην,	τεθῶ,	τεθείην,	τέθητι,	τεθῆναι,	τεθείς
Perf.	τέθειμαι,	τεθῶμαι,	τεθείμην,	τέθεισο,	τεθεῖσθαι,	τεθειμένος.
Plusq. p.	ἐτεθείμην,					
			δίδωμι, *do.*			
Præs.	δίδομαι,	διδῶμαι,	διδοίμην,	δίδοσο,	δίδοσθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ἐδιδόμην,					
Fut. 1.	δοθήσομαι,		δοθησοίμην,		δοθήσεσθαι,	δοθησόμενος.
Aor. 1.	ἐδόθην,	δοθῶ,	δοθείην,	δόθητι,	δοθῆναι,	δοθείς.
Perf.	δέδομαι,	δεδῶμαι,	δεδοίμην,	δέδοσο,	δεδόσθαι,	δεδόμενος.
Plusq. p.	ἐδεδόμην,					
			δείκνυμι, *ostendo.*			
Præs.	δείνυμαι,			δεικνύσο,	δεικνύσθαι,	δεικνύμενος.
Imperf.	ἐδεικνύμην,					

VERBUM SUBSTANTIVUM.

Εἰμὶ, *sum.*

VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἰμὶ,	εἶς, vel εἶ,	ἐϛὶ,
D.		ἐϛὸν,	ἐϛὸν,
P.	ἐσμὲν,	ἐϛὲ,	εἰσὶ.

SUBJUNCTIVI.

S.	ὦ,	ᾗς,	ᾗ,
D.		ἦτον,	ἦτον,
P.	ὦμεν,	ἦτε,	ωσι.

OPTATIVI.

S.	εἴην,	εἴης,	εἴη,
D.		εἴητον,	εἰήτην,
P.	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVI.	INFINITIVI.	PARTICIPII.
S. ἔσο,* ἔϛω,	εἶναι.	M. ὤν,
D. ἔϛον, ἔϛων,		F. οὖσα,
P. ἔϛε, ἔϛωσαν.		N. ὄν.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI, VOCIS ACTIVÆ.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ, vel ἦν,
D.		ἦτον,	ἤτην,
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI idem ac PRÆSENTIS.

VOCIS MEDIÆ IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἤμην,	ἦσο,	ἦτο,
D.	ἤμεθον,	ἦσθον,	ἤσθην,
P.	ἤμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

* ἔσο videtur esse imperativi vocis mediæ; ceteræ personæ videntur esse vocis activæ. De ἴσθι vide Apoll. Alex. 261. 17.

Εἰμὶ *sum*, oritur ab ἔω; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et personas, regulariter; scil.

ἔσομαι, ἐσοίμην, ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, *eo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἶμι,	εἶς, vel εἶ,	εἶσι,
D.		ἴτον,	ἴτον,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσι, vel ἴασι.*

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	εἶν,	εἶς,	εἶ,
D.		ἴτον,	ἴτην,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

PRÆSENS IMPERATIVI.

S.	ἴθι,	ἴτω,
D.	ἴτον,	ἴτων,
P.	ἴτε,	ἴτωσαν.

Εἶμι, *eo*, habet etiam, apud Atticos scriptores, aliud Imperfectum Indicativi; scil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	ᾔειν,	ᾔεις,	ᾔει,*
D.		ᾔειτον,	ᾐείτην,
P.	ᾔειμεν,	ᾔειτε,	ᾔεισαν, vel ᾔεσαν.

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S.	ἴον,	ἴες	ἴε,
	D.		ἴετον,	ἰέτην,
	P.	ἴομεν,	ἴετε,	ἴον.

* Scilicet ἴασι, Ionicè.

† Vide Xenoph. Apomnem. lib. 1. cap. 1. § 10. et cap. 3. § 5.

SUBJUNCT.	ἴω,	ἴῃς,	ἴῃ, &c.
OPTAT.	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι, &c.
IMPER.		ἴε,	ἰέτω, &c.
INFIN.	ἴναι.		
PARTICIP.	ἴων,	ἰοῦσα, ἴον·	ἴοντος, &c.

Εἶμι, *eo*, formatur ab altero ἔω, a quo habet imperativum regularem ἴε, contractè εἶ. Unde, in compositis, ἄπει, *abi;* ἔξει, *exi*. Sed hoc ipsum ἔω, *eo;* videtur esse abbreviatum ab antiquiore ἐέω*, per ἀφαίρεσιν, (ut θέλω ab ἐθέλω, et ejusmodi multa.) Ἐέω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contractè, in εἴω; unde variæ reperiuntur diversorum temporum personæ. ut, εἶσα; εἶσας, vel Atticè, ᾗσας†; εἰσάτην, Atticè ἐεισάτην, &c. εἶκα; εἴκειν, Atticè ᾔκειν.

Et, in VOCE MEDIA, εἴσομαι· εἴσεται· εἴσατο· εἰσάμενος. Et in Perfecto εἶα, Atticè, ᾖα, et ἦϊα, et in Plusq. ᾔειν Atticè; quod idem est rursus cum imperfecto Activo Attico; quæ res plurimum illusit quibusdam ex Grammaticis.

Ab ἔω formatur itidem verbum regulare Ἵημι, *eo;* cujus variæ personæ reperiuntur, et omnes regulariter formatæ.

Sic, in PRÆS. et IMPERF. ἵησι, ἵεσαν, ἱείῃ, ἵεναι, ἵεις, ἵεντες.

Et in AOR. II° Part. εἵς, et compositum παρείς.

Et in VOCE MEDIA; ἵεμαι, ἵεται, ἵενται; ἵεσο, ἱέσθω; ἱέμενος.

* Et, ut ab ἔω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab ἐέω, fiet εἴειμι; et in IMPERFECTO, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Attico augmento ᾔειν.

† Sic ἄπησας, *abiisti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

Ἧμαι, *sedeo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	ἧμαι,	ἧσαι,	ἧται,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἧσθον,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἥμην,	ἧσο,	ἧτο,
D.	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἥσθην,
P.	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
ἧσο, ἥσθω, &c.	ἧσθαι.	ἥμενος, η, ον.

Sic compositum κάθημαι; a quo etiam in SUBJ. habetur καθώμεθα*.

Κεῖμαι, *jaceo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κείμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κείμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκείμην,	ἔκεισο,	ἔκειτο,
D.	ἐκείμεθον,	ἔκεισθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκείμεθα,	ἔκεισθε,	ἔκειντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
κείσο κείσθω, &c.	κεῖσθαι.	κείμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κεέω; unde fieret in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κεῖμαι. Ut et κεέσομαι, κείσομαι†.

Ceterum, a κεέω, per Syncopen, fiet κέω, et in

* Apud Demosth. Philip. V. et XI. ad initium.

† Et ab activo κέω, κέσω, fit κέσκω, κέσκομαι, ἐκέσκετο, Odyss. φ. 41.

Media Voce κέομαι; quod interdum in usu est; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέῃ, κέηται· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba usurpantur interdum impersonaliter. Ut, ἀρέσκει, *placet;* ἀρκεῖ, *sufficit;* προσήκει, *convenit;* συμβαίνει, *contingit;* συμφέρει, *confert;* &c.

Sed quæ maxime impersonaliter usurpantur, sunt sequentia.

πρέπει, *decet;* ἔπρεπε, *decebat;* πρέπειν, *decere;* τὸ πρέπον, *id quod decet;* et, in plurali, τὰ πρέποντα.

Μέλει, *curæ est;* ἔμελε, *curæ erat;* μελήσει, *curæ erit;* μεμέληκε, *curæ fuit**.

Δοκεῖ, *videtur;* ἐδόκει, *videbatur;* ἔδοξε, *visum est.* Ut et τὸ δοκοῦν, *id quod videtur;* et, in plurali, τὰ δακοῦντα †

Δεῖ, *oportet;* ἔδει, *oportebat;* δεήσει, *oportebit;* δέῃ, *oporteat;* δεήσῃ, *oportuerit;* δεῖν, *oportere;* τὸ δέον, *id quod oportet;* et in Plur. τὰ δέοντα.‡

Χρῆ, *oportet;* ἐχρῆν, *oportebat;* χρήσει, *oportebit;* χρῆναι, et χρῆν, *oportere;* τὸ χρέων, *id quod oportet.**

* Μέλει, et ἔμελε sunt a μέλω; sed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, *in Perfecto medio*, pro μέμελε; ne scil. tres concurrant syllabæ breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμβλωκε, per Syncopen et Euphoniam pro μεμέλωκε, a μέλοω, *curam gero.*

† δοκεῖ et ἐδόκει, sunt a recentiore præsenti δοκέω; ἔδοξε autem ab antiquiore δόκω.

‡ Præsens in usu est δεῖ; sed reliqua tempora formantur ab antiquiore præsenti δεέω.

DE VERBO.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONÆ distinguuntur Terminatione†.

* Χρῆ ita derivari potest. In plerisque Græcorum antiquissimis vocibus, plurimus erat vocalium concursus; quem postea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. Sic, vulgare verbum χράομαι oritur ex antiquiore* χρεάομαι, eliso ε; ab eodem autem oritur Ionicum χρέομαι, eliso α. sed Attici, etiam sæpe minuebant hunc vocalium concursum, CONTRAHENDO. Sic, dicebant χρεῶνται, pro χρεάονται; ἐχρεώντω, pro ἐχρεάοντο; χρεώμενος, pro χρεαόμενος. Et in nomine verbali χρέως pro χρέαος *debitum.* Et in infinitivo χρέαεσθαι, χρεᾶσθαι; et, iterum contrahendo, χρῆσθαι.

Hoc modo ab Activa voce χρέαω, in tertia Sing. χρέαει, contrahendo fiet χρέᾳ; et inde, iterum contrahendo, χρῇ. Et sic, in imperfecto, ἐχρέαε, ἐχρέα, ἐχρῆ. Et in infinitivo, χρεάειν, χρεᾷν, χρῆν. Et in participio neutro τὸ χρέαον, ex unicâ contractione fit χρέων.

Altera autem infinitivi forma χρῆναι fiet hoc modo, ut, in antiquissima infinitivi forma. Dicebant τιθέμεναι, ἱστάμεναι, διδόμεναι, &c. ex quibus postea, eliso με, oriebantur τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, &c. ita, ex χρεαέμεναι, fiet χρεάεναι, χρεᾶναι, χρῆναι; per duplicem scil. contractionem.

† Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmate.

* Sic apud Herod. reperitur [illegible], [illegible], [illegible]. Sic, [illegible] *prosum* olim fuit [illegible], unde fit [illegible], pro quo Homerus habet [illegible], ad vitandas tres breves. Sic et κτάω, vel κτάομαι, olim fuit κτεάω, unde κτέαρ, -ατος.

DE TERMINATIONE.

TERMINATIO est ea pars Verbi quæ flexionem patitur et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis. Sic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ, λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

REGULÆ.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deest.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ον.

3. Subjunctivus Modus Temporis Præsentis format suas Terminationes ab Indicativo. Scil. mutat Vocales breves in suas longas, subscribit ι, et abjicit υ.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus semper habet easdem Terminationes ac Præsentis.

4. Optativi Terminatio semper habet diphthongum οι, αι, vel. ει.

5. Futurum primum semper sequitur Terminationes Præsentis; ut et Futurum secundum Passivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime post Characteristicam, vocales breves mutantur in suas diphthongos.

6. Aoristus Secundus Activus et Medius semper sequitur Imperfecti sui Terminationes.

At Aoristi Passivi mutuantur suas Terminationes a verbis in -μι.

7. Mediæ Vocis et Passivæ, Singularis Numerus olim desinebat semper in -μαι, -σαι, -ται; vel -μην, -σο, -το. Iônes primo elidebant σ.* Vocales autem inde concurrentes Attici postea contrahebant, ut in paradigmate.†

8. Tertiæ plurales in -ον, et -αν, desinebant olim in -οσαν, et -ασαν; quas quidem retinent Bœoti; a Ceteris autem ejicitur -σα-.

DE CHARACTERISTICA.

CHARACTERISTICA Temporis, est Litera Terminationi proxima; et nullum patitur flexionem; sed manet semper in eôdem Tempore invariabilis.

Sic, γ, in λέΓ,-ω, λέΓ-εις, λέΓ-οιμι, λέΓ-ειν, λέΓ-ων.

Sic, ι, in τί-ω, *honoro*, τί-εις, &c. κ, in πλέκω, *necto*; π, in τέρπω, *delecto*.

At, si duarum consonantium posterior sit vel τ, vel liquida, prior censetur Characteristica.

Sic, π, in τύπτω; κ, in τίκτω, *pario*; μ, in τέμνω, *scindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM aut LIQUIDUM, prout Characteristica præsentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida

σ nunquam est Characteristica præsentis.

---

* Interdum ab Atticis ejicitur -σα-, et fit synæresis. Sic in βούλομαι, *volo*; βούλεσαι, eliso -σα, βούλεϊ, per synæresin βουλει Et οἴομαι, *puto*; οἴεσαι eliso σα, οἴεϊ, per syn. οἴει. ὄπτομαι. *video*; in Fut. 1. Med. ὄψομαι, ὄψεσαι, eliso -σα, ὄψεϊ, per syn. ὄψει Idem sæpe fit in aliis plurimis verbis apud Aristophanem.

† Sic; τύπτεσαι, τύπτεαι, τυπτέαϊ, τύπτηι, τύπτῃ.

F. 2. τυπ-έεσαι, τυπ-έεαι, τυπ-εέαϊ, τυπ-έῆι, τυπ-εῇ, τυπ-ῆ̣.

In verbis non Liquidis, Characteristica Futuri primi semper est σ. Sic;

τίω,	τίσω.	λέγω,	λέξω
πλέκω,	πλέξω.	γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteristica præsentis, manet in Futuro. Sic;

μένω,	*maneo*,	μενῶ.
σπείρω,	*semino*,	σπερῶ.
στέλλω,	*mitto*,	στελῶ.
τέμνω,	*scindo*,	τεμῶ.

Si ante -ω Futuri primi adsit simplex consonans, Characteristica Perfecti est κ; si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis. Sic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Præsenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

DE AUGMENTO.

Omnis præteriti Temporis Indicativus Modus recipit Augmentum ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Præsens et Futura nullum habent Augmentum.

Augmenti Regulæ.

I

1. Si Verbum incipit a consonante, præponitur Augmentum ε. Sic;

τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,	ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,	ἔγραφον,	ἔγραψα.

ρ post ε geminatur. Sic;

ῥίπτω,	*jacio*,	ἔῤῥιπτον,	ἔῤῥιψα.
ῥήσσω,	*frango*,	ἔῤῥησσον,	ἔῤῥηξα.
ῥύω,	*traho*,	ἔῤῥυον,	ἔῤῥυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam consonans initialis. Sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα.

* Sed Aspirata reduplicat suam Tenuem. Sic;

θαυμάζω,	*miror*,	θαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	*unguo*,	χρίσω,	κέχρικα.

ρ non reduplicatur. Sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔῤῥιφα.
ῥήσσω,	ῥήξω,	ἔῤῥηχα.
ῥύω,	ῥύσω,	ἔῤῥυκα.

Item γν et σ post vel ante consonantem non reduplicat; neque, κτείνω. Sic;

γνόω,	*nosco*,	γνώσω,	ἔγνωκα.
γνωρίζω,	*notum reddo*,	γνωρίσω,	ἐγνώρικα.
ψεύδω,	*fallo*,	ψευσω,	ἔψευκα.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλῶ,	ἔψαλκα.

---

* Hujus rei ratio hæc est. Græci, vitantes cacophoniam, non solebant proferre duas deinceps syllabas utramque ab Aspirata incipientem; sed mutabant alteram in suam Tenuem: idque non solum in Augmento, sed in omni flectione et compositione.

ζάω,	*vivo,*	ζήσω,	ἔζηκα.
σπεύδω,	*festino,*	σπεύσω,	ἔσπευκα.
στέφω,	*corono,*	στέψω,	ἔστεφα.
κτείνω,	*occido,*	κτενῶ,	ἔκταγκα.

3. Si non fit reduplicatio, Plusquamperfectum non recipit novum Augmentum Sic;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔῤῥιφα,	ἐῤῥίφειν.
ψάλλω,	ψαλῶ,	ἔψαλκα,	ἐψάλκειν.
γνόω,	γνώσω,	ἔγνωκα,	ἐγνώκειν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ, αι, οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in suam longam, et ι diphthongi subscribitur. Sic;

α.	ἀνύω,	*perficio,*	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	*spero,*	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	*præbeo,*	ὤπαζον.
αυ.	αὐξάνω,	*augeo,*	ηὔξανον.
αι.	αἴρω,	*tollo,*	ᾖρον.
οι.	οἰκίζω,	*ædifico,*	ᾤκιζον.

Sed ε sæpe mutatur in suam diphthongum. Sic;

ἔχω,	*habeo,*	εἶχον.
ἔαω,	*sino.*	εἴαον.*

* Tabula verborum quæ mutant ε in ει.

ἔαω,	*sino.*	ἔπω,	*dico.*
ἕζομαι,	*sedeo*	ἐργάζομαι,	*operor.*
ἐθίζω,	*adsuefacio.*	ἐρέω,	*dico.*
ἑλίσσω,	*volvo.*	ἕρπω,	*serpo.*
ἕλκω,	*traho.*	ἑρπύζω,	*serpo.*
ἑλκέω,	*traho.*	ἐρύω,	*traho.*
ἑλκύω,	*traho.*	ἑστιάω,	*convivio excipio*
ἕλεω,	*capio.*	ἔχω,	*habeo.*
ἕπομαι,	*sequor.*		

Et, si verbum incipit ab εο-, manet ε, augetur ο. Sic;

ἑορτάζω,	*epulor,*	ἑώρταζον,	*epulabar.*
ἔολπα,	*speravi,*	ἐώλπειν,	*speraveram.*
ἔοργα,	*feci,*	ἐώργειν,	*feceram.*
ἔοικε,	*visum est,*	ἐῴκει,	*visum erat.*

2 Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum. Sic;

ι.	ἵκομαι,	*venio,*	ἱκόμην.
υ.	ὑβρίζω,	*insulto,*	ὕβριζον.
η.	ἠχέω,	*sono,*	ἤχεον.
ω.	ὤθω,	*pello,*	ὦθον.
ει,	εἰκάζω,	*assimilo.*	εἴκαζον.
ευ.	εὐθύνω,	*dirigo,*	εὔθυνον.
ου.	οὐτάζω,	*vulnero,*	οὔταζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur.

DE FUTURO PRIMO,
ET
TEMPORIBUS EX EO DERIVATIS.

FUTURUM PRIMUM formatur a Præsenti.

REGULÆ GENERALES DUÆ.

I.

In Verbis non liquidis, inseritur σ ante ω. Sic;

Præs.		Fut. 1.
τίω,	*honoro,*	τίσω.
λύω,	*solvo,*	λύσω.
λούω,	*lavo,*	λούσω.
λέγω,	*dico,*	λέξω.
βλέπω,	*video,*	βλέψω.
βρέχω,	*irrigo,*	βρέξω.

γράφω,	*scribo,*	γράψω.
τρίβω,	*tero,*	τρίψω.

II.

Verba liquida non inserunt σ; tantum corripiunt penultimam, si longa est; et flectuntur ad instar futuri secundi. Sic;

μένω, *maneo*, μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενοῦμεν, &c.

Et sic, δέμω, *struo*; κρίνω, *judico*; πλύνω, *lavo*; ἀμύνω, *tueor*; νέμω, *tribuo*.

Penultimam longam corripiunt, abjecta posteriore duarum vocalium vel consonantium. Sic;

Præs.		Fut. 1.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ.
τείνω,	*tendo,*	τενῶ.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ.
μιαίνω,	*polluo,*	μιανῶ.
τέμνω,	*scindo,*	τεμῶ.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ.
στέλλω,	*mitto,*	στελῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.

Regulæ Speciales in Mutis.

1. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ.* Sic;

τύπτω,	*verbero,*	τύψω.	τ.
ἀνύτω,	*perficio,*	ἀνύσω.	τ.

* Abjicitur etiam ν. Sic σκίνδω, *scindo*, σκίσω, et per euphoniam σχίσω Κυλίνδω, κυλίσω, *voluto*.

Sed manet penultima longa, mutando brevem in suam longam vel diphthongum. Sic, λήχω, *sortior*, λήξομαι, Σπένδω, *libo*, σπείσω. Πένθω, *patior*, πείσομαι, &c. Eadem, scilicet, est in his analogia quæ in dativo plurali Declinationis tertiæ. Vide prius pag. 22.

ᾄδω,	*cano,*	ᾄσω.	δ.
πλήθω,	*impleo,*	πλήσω.	θ.
νομίζω,	*puto,*	νομίσω	δ, σ.
φράζω,	*dico,*	φράσω	δ, σ.
πλάσσω,	*fingo,*	πλάσω.	σ, σ.
ἱμάσσω,	*flagello,*	ἱμάσω.	σ, σ.

2. At -σσω, -ζω, plerumque habent -ξω. Sic;

πράσσω,	*facio,*	πράξω.
ὀρύσσω,	*fodio,*	ὀρύξω.
νύσσω,	*confodio,*	νύξω.
κράζω,	*clamo,*	κράξω.
στάζω,	*stillo,*	στάξω.
στίζω,	*pungo,*	στίξω.

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ξω. Scil.

ἁρπάζω,	*rapio.*	σαλπίζω,	*buccino.*
ἀτίζω,	*vilipendo.*	ἐμπάζω,	*curo.*
διστάζω,	*dubito.*	μερμερίζω,	*cogito.*
νυστάζω,	*dormito.*	βάζω,	*loquor.*

3. Dicimus τύφω, θύψω, *accendo*, et ita
distinguitur a τύπτω, τύψω, *verbero*.
Item τρέφω, θρέψω, *alo*, et ita
distinguitur a τρέπω, τρέψω, *verto*.
Item τρέχω, θρέξω, *curro*.*
Dicimus etiam ἔχω, ἕξω, *habeo*.
ut distinguatur ab ἔξω, *extra*.

Regulæ Speciales in puris.

I. -αω, -εω, -οω, mutant brevem in suam longam ante -σω. Sic;

* Forte, ita distinguebatur ab aliqua voce non jam in usu. Vel forte potius, ad vitandas aspiratas concurrentes, dicebant τρέχω, in præsenti, pro θρέχω.

Præs.		Fut.
βοάω,	*clamo,*	βοήσω.
τιμάω,	*honoro,*	τιμήσω.
ἐρωτάω,	*interrogo,*	ἐρωτήσω.
φιλέω,	*amo,*	φιλήσω.
κινέω,	*moveo,*	κινήσω.
οἰκέω,	*habito,*	οἰκήσω.
δηλόω,	*manifesto,*	δηλώσω.
πληρόω,	*impleo,*	πληρώσω.
ἀξιόω,	*æquum censeo,*	ἀξιώσω.

Interdum tamen retinetur brevis ante -σω. Scil.

1. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	*revereor,*	νεικέω,	*rixor.*
ἀκέω,	*sano.*	ξέω,	*polio.*
ἀλέω,	*molo.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἀρκέω,	*sufficio.*	τελέω,	*perficio.*
ἐμέω,	*vomo.*	τρέω,	*tremo.**

2. -οω retinet ο in verbis primitivis; quæ sunt perpauca. Sic;

ἀρόω,	*aro,*	ἀρόσω.
βόω,	*pasco,*	βόσω.
ἐδόω,	*edo,*	ἐδόσω.†
ὀμόω,	*juro,*	ὀμόσω.
ὀνόω,	*vitupero,*	ὀνόσω.‡

3. -αω post ε vel ι retinet α. Sic;

ἐάω,	*sino,*	ἐάσω.
θεάομαι,	*specto,*	θεάσομαι.

* De futuro verborum in -εσκω, et νυμι, &c. agetur in Defectivis.

† Odyss. χ. 56.

‡ Sed si transit in -ωμι habet -ωσω. Sic; γνόω, *scio,* γνῶμι, γνώσω.

κοπιάω,	*laboro.*	κοπιάσω.
μειδιάω,	*subrideo,*	μειδιάσω.
ἰάομαι,	*sano,*	ἰάσομαι.

Item -λαω, -ραω; post vocalem. Sic;

γελάω,	*rideo,*	γελάσω.
ὁράω,	*video,*	ὁράσω.

Item ἀκροάομαι, *audio,* habet ἀκροάσομαι.

Item πετάω,* *pando,* habet πετάσω.

Item -αω dissyllabum retinet α, si nunquam transit in -ημι. Sic;

κλάω,	*frango,*	κλάσω.
σπάω,	*traho,*	σπάσω. quia.

non dicimus κλημι, nec σπῆμι.

At φθάω, *prævenio,* habet φθάσω, etsi dicimus φθῆμι.

Septem in -εω, habent vel -ησω, vel -εσω; sed sæpius -εσω. Scil.

αἰνέω,	*laudo.*	πονέω,	*laboro.*
ἀκέομαι,	*medeor.*	φορέω,	*gero.*
καλέω,	*voco.*	φρονέω,	*sapio.*
κορέω.†	*satio.*		

II. Sex in -εω habent -ευσω. Scil.

πνέω,	*spiro,*	πνεύσω.			
πλέω,	*navigo,*	πλεύσω.			
χέω,	*fundo,*	χεύσω.			
ῥέω, *fluo,*	ῥεύσω.	sed	ῥέω,	*dico,*	ῥήσω.
θέω, *curro,*	θεύσω.	sed	θέω,	*pono,*	θήσω.
νέω, *nato,*	νεύσω.	sed	νέω,	*neo,*	νήσω.

III. Denique dicimus καίω, *uro,* καύσω.
κλαίω, *fleo,* κλαύσω.

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, *verro* semper κορήσω.

DE PRÆTERITO PERFECTO.

Regula Generalis.

Perfectum formatur a Futuro primo: scilicet, præponit Augmentum, et mutat -ω, vel -σώ, in κα; -ξω in χα; -ψω in φα. Sic;

ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλκα.
τιμάω,	*honoro,*	τιμήσω,	τετίμηκα.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ,	πέφαγκα.
φιλέω,	*amo,*	φιλήσω,	πεφίληκα.
λέγω,	*dico,*	λέξω,	λέλεχα.
πράσσω,	*facio,*	πράξω,	πέπραχα.
γράφω,	*scribo,*	γράψω,	γέγραφα.
φρίσσω,	*horreo,*	φρίξω,	πέφρικα. }*
φεύγω,	*fugio,*	φεύξω,	πέφευγα. }*

Regulæ Speciales.

De Penultima Ante-KA.

1. Dissyllaba in λω, νω, ρω, mutant ε in α, ante -κα perfecti. Sic;

ϛέλλω,	*mitto,*	ϛελῶ,	ἔϛαλκ
τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	*semino,*	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

2. Dissyllaba in εινω, ινω, υνω, abjiciunt ν ante -κα.

τείνω,	*tendo,*	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	*judico,*	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	*impetu feror,*	θυνῶ,	τέθυκα.

* { Non πέφριχα, / Non πέφευχα, } ob asperatam præcedentem. Vide notam ad p. 123.

Sed ν manet ante -κα in κτείνω, πλύνω. Scil.

κτείνω,	*occido,*	κτενῶ,	ἔκταγκα.
πλύνω,	*lavo,*	πλυνῶ,	πέπλυγκα.

3. -μω futuri ponit η ante κα; item, βάλλω, μένω. Sic;

νέμω,	*tribuo,*	νεμῶ,	νενέμηκα.
δέμω,	*struo,*	δεμῶ,	δεδέμηκα.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ,	κεκάμηκα.
τέμνω,	*scindo,*	τεμῶ,	τετέμηκα.

Item,

βάλλω,	*jacio,*	βαλῶ,	βεβάληκα.
μένω,	*maneo,*	μενῶ,	μεμένηκα.

Quædam sæpe patiuntur syncopen. Ut, καλέω, *voco,* καλήσω, κεκάληκα, κέκληκα. Sic;

δεδέμηκα,	δέδμηκα.	τετέμηκα,	τέτμηκα.
κεκάμηκα,	κέκμηκα.	βεβάληκα,	βέβληκα.

DE FUTURO PRIMO PASSIVO.

Regula Generalis.

Futurum Primum Passivum formatur a Perfecto Activo: scil. abjicit Augmentum, et mutat α vel κα, in θήσομαι. Sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφθήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθήσομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πεφίληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλόω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
ϛέλλω,	ϛελῶ,	ἔϛαλκα,	ϛαλθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.

τείνω,	τενῶ,	τέτακα,	ταθήσομαι.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα,	νεμηθήσομαι.
ἀρόω,	ἀρόσω,	ἤροκα,	ἀροθήσομαι.
βόω,	βόσω,	βέβοκα,	βοθήσομαι.
ἐδόω.	ἐδόσω,	ἤδοκα,	ἐδοθήσομαι.*

Regulæ Speciales.

I.

Multa verba, non liquida, quæ habent -κα perfecti, inserunt σ ante -θήσομαι. Scil.

1. In Verbis Puris, ε, vel Anceps, aut Diphthongus, ante -κα inserit σ ante -θήσομαι. Sic;

ε ante -κα, inserit σ.

αἰδέομαι,	*revereor,*	ἤδεκα,	αἰδεσθήσομαι.
ἀκέομαι,	*medeor,*	ἤκεκα,	ἀκεσθήσομαι.
ἀλέω,	*molo,*	ἤλεκα,	ἀλεσθήσομαι.
ἀρκέω,	*sufficio,*	ἠρκέκα,	ἀρκεσθήσομαι.
ἐδέω,†	*edo,*	ἤδεκα,	ἐδεσθήσομαι.
ξέω,	*polio,*	ἔξεκα,	ξεσθήσομαι.
σβέω,	*extinguo,*	ἔσβεκα,	σβεσθήσομαι.
στορέω,	*sterno,*	ἐστόρεκα,	στορεσθήσομαι.
τελέω,	*perficio,*	τετέλεκα,	τελεσθήσομαι.
τρέω,	*tremo,*	τέτρεκα,	τρεσθήσομαι.

Excipiuntur quinque quæ habent ε ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι. Scil.

αἰνέω,	*laudo.*	ἐρέω,‡	*remigo.*
αὐχέω,	*glorior.*	ὀλέω,	*perdo.*
ἐμέω,	*vomo.*		

* Odys. χ. 56.
† Idem cum ἐδόω.
‡ Idem cum ἐρέσσω.

α ante -κα inserit σ.

γελάω,	*rideo.*	κρεμάω,	*suspendo.*
ἐράω,	*amo.*	νάω,†	*habito.*
θλάω,	*frango.*	πετάω,‡	*pando.*
ἱλάω,*	*propitium reddo.*	σπάω,	*traho.*
		ὑφάω,	*texo.*
κλάω,	*frango.*	χαλάω,	*relaxo.*

Excipias octo, quæ habent α ante -κα sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀκροάομαι,	*audio.*	πειράομαι,	*periculum facio.*
θεάομαι,	*specto.*		
ἰάομαι,	*sano.*	περάω,§	*trajicio.*
κονίαω,	*pulvere aspergo.*	φωράω,	*furem deprehendo.*
ὁράω,	*video.*		

ι ante -κα, inserit σ.

κυλίω,‖	*voluto.*
πρίω,**	*serrâ seco*
χρίω,	*ungo.*

Exipitur τίω, *honoro*, τίσω, τέτικα, τιθήσομαι.

υ ante -κα, inserit σ.

ἀνύω,††	*perficio.*	μεθύω,	*ebrius sum.*
ἀφύω,‡‡	*haurio.*	μύω,	*claudo.*
βλύω§§	*mano,*	ξύω,‖‖	*polio.*
βύω,	*obturo.*	πτύω,	*spuo.*
ἑλκύω,	*traho.*	ὕω,⁝	*pluo.*

* Idem cum ἱλάσκω.
† Idem cum ναίω,
‡ Idem cum πετάζω.
§ Unde πράω et πιπράσκω.
‖ Idem cum κυλίνδω.
** Idem cum πρίζω.
†† Idem cum ἀνύτω.
‡‡ Idem cum ἀφύσσω.
§§ Idem cum βλύζω.
‖‖ Idem cum ξέω.

Excipe sed undecim, quæ habent υ ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀρτύω,	*condio.*	κωλύω,	*veto.*
βρύω,	*scaturio.*	λύω,	*solvo.*
δύω,	*subeo.*	μηνύω,	*indico.*
θύω,	*impetuferor.*	ῥύω,*	*traho.*
ἱδρύω,	*colloco.*	τρύω,	*terebro.*
κωκύω,	*ejulo.*		

αι ante -κα inserit σ.

κναίω,	*rodo.*	πταίω,	*impingo.*
παίω,	*ferio.*	ῥαίω,	*pessundo.*

αυ ante -κα inserit σ.

κλαίω,	*fleo.*	ψαύω,	*attingo.*
θραύω,	*frango.*		

ει ante -κα inserit σ.

κλείω,	*claudo.*	σείω,	*quatio.*

ευ ante -κα inserit σ.

γεύω,	{ *gustandum præbeo.*	κελεύω,	*jubeo.*
		πλέω,	*navigo.*

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quæ quidem habent ευ ante -κα, non autem inserunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva septem. Scil.

δεύω,	*irrigo.*	ῥέω,	*fluo.*
νεύω,	*nuo.*	σευω,	*agito.*
νέω,	*nato.*	χέω,	*fundo.*
πνέω,	*spiro.*		

οι ante -κα inserit σ.

Scil. οἴω, *fero*, οἴσω, ᾦκα, οἰσθήσομαι.

* Idem cum ἐρύω.

ου ante -κα inserit σ.

ἀκούω,	*audio.*	κρούω,	*pulso.*
κολούω,	*amputo.*	Excipitur λούω, *lavo*, non inserens σ.	

2. οω transiens in -μι inserit σ ante θήσομαι.

γνῶμι,	a γνόω,	*scio.*
ζώννυμι,	a ζόω,	*cingo.*
ῥώννυμι,	a ῥόω,	*roboro.*
χρώννυμι,	a χρόω,	*coloro.*
χώννυμι,	a χόω,	*aggero.*

Excipe στρώννυμι, a στρόω, *sterno*, non inserens σ.

3. Abjecta consonans ante -σω* inserit σ ante -θήσομαι. Sic;

τ abjecta.

ἀνύτω,†	*perficio.*	ἀρύτω,	*haurio.*

δ abjecta.

ἀλίζω,	*congrego.*	ἥδω,	*delecto.*
ἀρτίζω,	*ordine compono.*		
ἀσπάζομαι,	*amplector.*	κλύζω,	*inundo.*
βλύζω,‡	*mano.*	κλώθω,	*neo.*
γογγύζω,	*murmuro*	κολάζω,	*castigo.*
δάζω,	*partior.*	κομίζω,	*curam gero.*
δυνάζω,§	*possum.*	κτίζω,	*condo.*
ἐπηρεάζω,	*damno afficio.*	μάζω,	*tango.*
ἐρεθίζω,	*provoco.*	ὀκλάζω,	{ *in genua procumbo*
ἐρείδω,	*fulcio.*		
ἐρίζω,	*concerto.*	οὐτάζω,‖	*vulnero.*
ἐτάζω,	*verum exploro.*	πετάζω,**	*pando.*

* Vide notam ad p. 133.
† Idem cum ἀνύω.
‡ Idem cum βλύω.
§ Idem cum δυνάω.
‖ Idem cum οὐτάω.
** Idem cum πετάω.

πιέζω,	*premo.*	σχίζω,	*findo.*
πρίζω,*	*serrâ seco.*	σώζω,‡	*servo.*
σκορπίζω,	*dispergo.*	τρίζω, vel	*strido.*
σπένδω, unde	*libo.*	τρύζω,	
σπείδω,		τωθάζω,	*irrideo.*
σπεύδω,	*festino.*	φείδω,	*parco.*
στοχάζομαι,	*collimo.*	φράζω,	*explico.*
σχάζω,†	*scarifico.*	ψεύδω,	*fallo.*

Et eâdem ratione omnia in -ιζω a nominibus derivata, inserunt σ. Ut.

λογίζομαι,	*ratiocinor.*	οἰκίζω,	*ædifico.*
νομίζω,	*puto.*	τειχίζω,	*murum struo.*

&c. &c.

θ abjecta.

πείθω,	*persuadeo.*	πρήθω,	*incendo.*
πλήθω,	*impleo.*	ὤθω,	*pello.*

σσ abjectæ.

νάσσω,	*stipo.*	πλάσσω,	*fingo.*
πάσσω,	*illino.*	πτίσσω,	*pinso.*

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante -θήσομαι inserunt σ, interdum non.

ἀρύω,§	ἀρύσω,	*haurio.*
δράω,	δράσω,	*ago.*
ζέω,	ζέσω,	*efferveo.*
ἐλάω,	ἐλάσω,	*agito.*
καίω,	καύσω,	*uro.*
κεράω,	κεράσω,	*misceo.*
κνάω,	κνήσω,	*rodo.*

* Idem cum πρίω.
† Idem cum σχάω.
‡ Idem cum σόω, quod habet σωθήσομαι, per Reg. Gen.
§ Idem cum ἀρύτω.

κορέω,*		*satio.*
μνάω,	μνήσω,	*in memoriam revoco.*
μηρύω.	μηρύσω,	*glomero.*
ὀνόω,	ὀνόσω,	*vitupero.*
παύω,	παύσω,	*cessare facio.*
πνέω,	πνεύσω,	*spiro.*
χναύω,	χναύσω,	*carpo.*
ψάω,	ψῆσω,	*rado.*

III.

Septem corripiunt vocalem longam aut diphthongum ante -θήσομαι. Scil.

αἱρέω,	*capio,*	αἱρήσω,	ἥρηκα,	αἱρεθήσομαι.
εὑρέω,	*invenio,*	εὑρήσω,	εὕρηκα,	εὑρεθήσομαι.
ἔχω, vel σχέω,	*habeo,*	σχήσω,	ἔσχηκα,	σχεθήσομαι.
πεύθω,	*sciscitor,*	πεύσω.	πέπευκα,	πυσθήσομαι.
σεύω,	*agito,*	σεύσω,	σέσευκα,	συθήσομαι.
τεύχω,	*facio,*	τεύξω,	τέτευχα,	τυχθήσομαι.
χέω,	*fundo,*	χεύσω,	κέχευκα,	χυθήσομαι.

At φεύγω, *fugio,* habet vel φευχθήσομαι, vel φυχθήσομαι.†

DE PERFECTO PASSIVO.

PERFECTUM PASSIVUM formatur a suo Futuro; scil. resumit Augmentum et abjicit -θησο- ante -μαι. Sic;

* Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.
vide prius, pag. 129.

† N. B. Omnia fere Linguæ Græcæ VERBA PRIMITIVA, sub quatuor has Regulas speciales cadentia, inter exempla hic sunt adducta.

φιλέω,	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
ϛέλλω,	ϛαλθήσομαι,	ἔϛαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σεύω,	συθήσομαι,	σέσυμαι.

Si sit vocalis ante -μαι, tertia pluralis non eget circumlocutione.* Sic;

πεφίλημαι, πεφίληνται.

Regulæ Speciales Euphoniæ causa.

1. χ ante μ, transit in γ; et φ vel ν, in μ. Sic;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι.†
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαι.
τύπτω,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαι.‡
γράφω,	γραφθησομαι,	γέγραμμαι.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαι.§
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαι.

Sed Attice ν transit ante μ in σ. Sic;

πέφαμμαι,	Atticè,	πέφασμαι.
πέπλυμμαι,	Atticè,	πέπλυσμαι.

2. Aspiratæ ante τ vel σ transeunt in suas Tenues. Sic;

λέλεγμαι,	‖ λέλεξαι,	λέλεκται.
γέγραμμαι.	**γέγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. Scil.

τρέπω,	*verto*,	τέτραμμαι.
τρέφω,	*alo*,	τέθραμμαι.
ϛρέφω,	*flecto*,	ἔϛραμμαι.

* Neque Modus Subj. aut Opt. Sic; πεφιλῶμαι, πεφῖλῃ, πεφιλῆται, &c. πεφιλοίμην, &c. sic; μεμνήμαι, μεμνῶμαι. Od. ξ. 168. et μεμνοίμην, μέμνοιο. Xen. An. I.

† Non λέλεχμαι. ‡ Non τέτυφμαι. § Non πέφανμαι.

‖ Non λέλεχσαι, λέλεχται; ** Nec γέγραφσαι, γέγραφται.

DE FUTURO SECUNDO ACTIVO.

Futurum Secundum Activum formatur a Præsenti. Scil. Corripit penultimam et circumflectit ῶ. Sic;

ϛέφω,	*corono*,	ϛεφῶ.
τέκω,	*pario*,	τεκῶ.
ἄρω,	*apto*,	ἀρῶ.
τίω,	*honoro*,	τιω.
λύω,	*solvo*,	λυῶ.
ἀμύνω,	*tueor*,	ἀμυνῶ.

Penultima longa corripitur tribus modis.

1. Vocales longæ mutantur in α. Sic;

σήπω,	*putrefacio*,	σαπῶ.
τρώγω,	*edo*,	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ε abjicitur. Sic;

φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ.
καίω,	*uro*,	καῶ.
παύω,	*cessare facio*,	παῶ.
λείπω,	*linquo*,	λιπῶ.
φεύγω,	*fugio*,	φυγῶ.

Sed liquida dissyllaba mutant ει in α; polysyllaba in ε. Sic;

τείνω,	*tendo*,	τανῶ.
σπείρω,	*semino*,	σπαρῶ.
φθείρω,	*corrumpo*,	φθαρῶ.
ἀγείρω,	*congrego*,	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	*excito*,	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	*debeo*,	ὀφελῶ.

3. In consonantibus, ejicitur τ, et liquidarum duarum ultima. Sic;

τύπτω,	*verbero,*	τυπῶ.
βάλλω,	*jacio,*	βαλῶ.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ.
κάμνω,	*laboro,*	καμῶ.

Sed si duarum ultima sit nec τ nec liquida, vel si adsint tres, penultima corripi nequit. Sic;

θάλπω,	*calefacio,*	θαλπῶ.
μάρπτω,	*prehendo,*	μαρπῶ.

Regulæ Speciales.

1. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α. Sic;

πλέκω,	*plico,*	πλακῶ.
στέλλω,	*mitto,*	σταλῶ.
δρέμω,	*curro,*	δραμῶ.
δέρκω,	*aspicio,*	δαρκῶ.
τέμνω,	*scindo,*	ταμῶ.
*πέρθω,	*vasto,*	παρθῶ.

Sed ε post λ manet in tribus.

λέγω,	*dico,*	λεγῶ.
βλέπω,	*video,*	βλεπῶ.
φλέγω,	*flammo,*	φλεγῶ.

2. In paucis muta Characteristica Præsentis transit in aliam sui ordinis. Sic;

1. -γω sumit σμύχω, atque ψύχω.
2. βω, βλάπτω, κρύπτω, et καλύπτω.

---

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diversis, oritur α in penultimâ Futuri secundi. Scil.
1. Vocales longæ mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida dissyllaba mutant ει in α.
4. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α.

3. -φω, ἅπτω, βάπτω, θάπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ῥίπτω, atque ῥάπτω. Scilicet;

1.

σμύχω,	*exuro,*	σμυγῶ.
ψύχω,	*refrigero,*	ψυγῶ.

2.

βλάπτω,	*lædo,*	βλαβῶ.
κρύπτω,	*abscondo,*	κρυβῶ.
καλύπτω,	*velo,*	καλυβῶ.

3.

ἅπτω,	*necto,*	ἁφῶ.
βάπτω,	*tingo,*	βαφῶ.
θάπτω,	*sepelio,*	ταφῶ.*
σκάπτω,	*fodio,*	σκαφῶ.
δρύπτω,	*lacero,*	δρυφῶ.
ῥίπτω,	*jacio,*	ῥιφῶ.
ῥάπτω,	*suo,*	ῥαφῶ.

3. -σσω, vel -ζω, Præsentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω secundi. Sic;

πράσσω,	*facio,*	πράξω,	πραγῶ.
κράζω,	*clamo,*	κράξω,	κραγῶ.

Sed -ζω Præsentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. Sic;

φράζω,	*dico,*	φραδῶ.
ἕζω,	*sedeo,*	ἑδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo;

1. Verba in -οω.†

---

* Non θαφῶ, ob aspiratam sequentem. Vide notam ad p. 123.

† Nisi forte pauca primitiva; ut ab ὀμόω, *juro,* ὀμοῦμαι, ὀμῇ, ὀμεῖται *Arist. Nubes,* v. 245. Vide *Stephanum* in voce.

2. Item -αω, -εω, post vocalem.

3. Item Polysyllaba pura quæ habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, post consonantem, pro Futuro Secundo sumunt ipsum Præsens contractum. Sic;

τιμάω,	*honoro,*	τιμῶ.
φιλέω,	*amo,*	φιλῶ.*

DE PERFECTO MEDIO.

Regula Generalis.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. Scil. Præponit Augmentum, et mutat ῶ in α. Sic.

τύπτω,	*verbero.*	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	*clamo,*	κραγῶ,	κέκραγα,
τίω,	*honoro,*	τιῶ,	τέτια.
λυω,	*solvo,*	λυῶ,	λέλυα.
γράφω,	*scribo,*	γραφῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	*abscondo,*	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	*lædo,*	βλαβῶ,	βέλαβα.
φράζω,	*dico,*	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω,	*facio,*	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω,	*cano,*	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	*resono,*	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	*fugio,*	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω,	*occulto,*	κυθῶ,	κέκυθα.
ορω,	*excito,*	ὀρῶ,	ὦρα.

* Sæpe tamen Homerus non contrahit; ut,

βάω,	*eo,*	βαῶ,	βέβαα.
μάω,	*cupio,*	μαῶ,	μέμαα.

βρίθω,	*gravis sum,*	βριθῶ,	βέβριθα.
κρίζω,	*strido,*	κριγῶ,	κέκριγα.
ῥιγέω,	*rigeo,*	ῥιγῶ,	ἔῤῥιγα.
τρίζω,	*strido,*	τριγῶ.	τέτριγα.
μυκάω,	*mugio,*	μυκῶ,	μέμυκα.

In ejusmodi omnibus,* penultima perfecti pro longâ sumitur.

Regulæ Speciales pro Penultima.

1. ε Futuri transit in ο. Sic;

λέγω,	*dico,*	λεγῶ,	λέλογα.
βλέπω,	*video,*	βλεπῶ,	βέβλοπα.
φλέγω,	*flammo,*	φλεγῶ,	πέφλογα.
ἀγείρω,	*congrego,*	ἀγερω,	ἤγορα.
ὀρέγω,	*porrigo,*	ὀρεγῶ,	ὤρογα.†

2. ι Futuri, ex ει præsentis, transit in οι. Sic;

λείπω,	*linquo,*	λιπῶ,	λέλοιπα.
πείθω,	*persuadeo,*	πιθῶ,	πέποιθα.
ἀλείφω,	*ungo,*	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
ἀμείβω,	*permuto,*	ἀμιβῶ,	ἤμοιβα.
ἀείδω,	*cano,*	ἀϊδῶ,	ἤοιδα.

3. α Futuri, ex ε, vel ει, transit in ο. Sic;

πλέκω,	*plico,*	πλακῶ,	πέπλοκα.
κλέπτω,	*furor,*	κλαπῶ,	κέκλοπα.
σπείρω,	*semino,*	σπαρῶ,	ἔσπορα.
στέλλω,	*mitto,*	σταλῶ,	ἔστολα.
τείνω,	*tendo,*	τανῶ,	τέτονα.
τέμνω,	*scindo,*	ταμῶ,	τέτομα.
τείρω,	*tero,*	ταρῶ,	τέτορα.

* Pro omnibus, lege nonnullis.

† Sic et ἔθω, *consuesco,* ἐθῶ, ὦθα; unde Atticum εἴωθα. Scil. cum triplici Augmento.

νέμω,	*tribuo.*	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	*divido,*	μαρῶ,	μέμορα.
δέμω,	*struo,*	δαμῶ,	δέδομα.
πείρω,	*transadigo,*	παρῶ,	πέπορα.
μένω,	*maneo,*	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed α Futuri, ex η vel αι, transit in η. Sic;

σήπω,	*putrefacio,*	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω,	*ostendo,*	φανῶ	πέφηνα.
λήθω,	*lateo,*	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	*hisco,*	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	*percutio,*	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	*uro,*	δαῶ,	δέδηα.

Item θάλλω, κλάζω, habent η.

θάλλω,	*floreo,*	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	*clango,*	κλαγῶ,	κέκληγα.*

CONJUGABITUR itaque VERBUM per Tempora Primaria, hoc modo;

τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμμαι.
τύπτω, τυπῶ, τέτυπα.

* Hæ Regulæ observantur etiam in verbis nonnullis antiquissimis, quæ postea enunciabantur aliter in præsenti. Ut; πέπονθα *passus sum,* ab antiquo πένθω, *patior, lugeo,* [unde πένθος *luctus,* et πενθέω, *lugeo,*] quod postea transiit, 1. in πήθω; unde παθῶ, ἔπαθον. 2. in πείθω; unde πείσομαι.
βέβολα, *conjeci,* ab antiquo βέλλω, [unde βέλος, *jaculum,*] quod postea transit in βάλλω.
λέλογχα, *sortitus sum,* ab antiquo λέγχω *sortior,* quod postea transiit in λήχω.
ἔῤῥωγα, autem venit ab antiquo ῥώσσω, *rumpo,* [unde ῥὼξ, et ῥωγμὸς, *rima,*] quod postea transiit in ῥήσσω.
ῥέζω, *facio,* regulariter habet ῥαγῶ, ἔῤῥογα; et, per metathesin, ἔοργα; unde fit ὀργὴ, *animi perturbatio;* quasi dicas vernacule *the WORKING of the Mind.*

N. B. ἀκούω, caret Futuro Secundo; habet tamen Præteritum Medium ἤκοα.

στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, σταλθήσομαι, ἔσταλμαι.
στέλλω, σταλῶ, ἔστολα.

πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
πεῖθω, πιθῶ, πέποιθα.

DE RELIQUIS TEMPORIBUS.

Reliqua Tempora formantur a Primariis, secundum suas proprias Terminationes, quas ostendunt Paradigmata. Scil.

I.

FUTURUM utrumque MEDIUM venit ab eodem FUTURO ACTIVO. Sic;

τύπτω,	*verbero.*	τύψω,	τύψομαι,
		τυπῶ,	τυποῦμαι.
τρέπω,	*verto,*	τρέψω,	τρέψομαι.
		τραπῶ,	τραποῦμαι.

Et Liquida flectunt primum ad instar secundi. Sic;

σπείρω, *semino,* σπερῶ, σπεροῦμαι, -ῇ, -εῖται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. Scil. πίομαι, *bibo;* φάγομαι, *edo;* ἔδομαι, *edo;* et flectuntur πίομαι, πίῃ, πίεται; non πίουμαι, πίῃ, πίειται, &c.*

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM, venit a Secundo Activo. Sic.

τυπῶ,	τυπήσομαι.	τραπῶ,	τραπήσομαι.

* Sic et alia quædam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλάπτω, *lædo,* habet in Fut 2. Medio βλάβεται, non βλάβειται, et sic a γένομαι, *sum,* reperimus interdum γένεσθαι, ut videtur pro γενεῖσθαι. Vide Demosth. III. contra Philip. prope initium.

III.

Per omnes Voces, AORISTUS venit a suo FUTURO. Sic;

In Voce Activa.

1. τύψω,	ἔτυψα.	τρέψω,	ἔτρεψα.
2. τυπῶ,	ἔτυπον.	τραπῶ,	ἔτραπον.

In Voce Media.

1. τύψομαι,	ἐτύψαμην.	τρέψομαι,	ἐτρέψαμην.
2. τυποῦμαι,	ἐτυπόμην.	τραποῦμαι,	ἐτράπομεν.

In Voce Passiva.

1. τυφθήσομαι,	ἐτύφθην.	τρεφθήσομαι,	ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι,	ἐτύπην.	τραπήσομαι,	ἐτράπην.

Sed LIQUIDORUM AORISTUS PRIMUS reddit Penultimam longam. Scil. transit ε in suam ει, et Anceps producitur. Idem fit in Voce Media. Sic;

στέλλω,	*mitto*,	στελῶ,	ἔστειλα,	ἐστείλαμην.
τείρω,	*tero*,	τερῶ,	ἔτειρα,	ἐτείραμην.
νέμω,	*tribuo*,	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἐνείμαμην.
τείνω,	*tendo*,	τενῶ,	ἔτεινα,	ἐτείναμην.
δέμω,	*struo*,	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἐδείμαμην.
πείρω,	*transadigo*,	περῶ,	ἔπειρα,	ἐπείραμην.
μένω,	*maneo*,	μενῶ,	ἔμεινα,	ἐμείναμην.
ψάλλω,	*cano*,	ψαλω,	ἔψαλα,	ἐψάλαμην.
φαίνω,	*ostendo*,	φανῶ,	ἔφανα;	ἐφάναμην.
μιαίνω,	*polluo*,	μιανῶ,	ἐμίανα,	ἐμίαναμην.
κρίνω,	*judico*,	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἐκρίναμην.
μολύνω,	*conspurco*,	μολυνῶ,	ἐμόλυνα,	ἐμολύναμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. Sic;

ἔψαλα,	Atticè,	ἔψηλα,	ἐψήλαμην.
ἔφανα,	Atticè,	ἔφηνα,	ἐφήναμην.
ἐμίανα,	Atticè,	ἐμίηνα,	ἐμιήναμην.

IV.

Per omnes Voces, IMPERFECTUM venit a PRÆSENTI; PLUSQUAMPERFECTUM a PERFECTO. Sic;

	PRÆS.	IMPERF.
A.	τύπτω,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἐτυπτόμην.
	PERF.	PLUSQUAMPERF.
A.	τέτυφα,	ἐτέτυφειν.
M.	τέτυπα,	ἐτέτυπειν.
P.	τέτυμμαι,	ἐτέτυμμην.

Quod autem dicitur paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

DE CONTRACTIONE VERBORUM.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt Vocales concurrentes; unde vocantur CIRCUMFLEXA.

Vocales concurrunt in Præsenti, tantum et Imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

DE CONJUGATIONE SECUNDA.

Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis puris in -ω; scil.

1. Vocalis brevis ante ω transit in longam ante -μι, et anceps producitur. Sic;

a σβέω,	fit σβῆμι,	*extinguo.*
γνόω,	γνῶμι,	*scio.*
*φάω,	φῆμι,	*dico.*
πίω,	πῖμι,	*bibo.*
κλύω,	κλῦμι,	*audio.*
δείκνυω,	δείκνυμι,	*ostendo.*
ζεύγνυω,	ζεύγνυμι,	*jungo.*
μίγνυω,	μίγνυμι,	*misceo.*

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω- reduplicant, præterea, consonantem initialem, cum ι. Sic;

a δέω,	fit δί-δημι,	*vincio.*
δόω,	δί-δωμι,	*do.*
θέω,	τίθημι,†	*pono.*

3. Vocalis initialis præponit ι; quæ dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. Sic;

a σάω,‡	fit ἵ-σημι,	*nosco.*
ἕω,	ἵ-ημι,	*eo.*
ἕω,	ἵ-ημι,	*mitto.*

Item στάω, πτάω præponunt ἱ aspiratum, scil.

a στάω,	fit ἵ-στημι,	*sisto.*
πτάω,	ἵ-πτημι,	*volo.*

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRÆSENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus caret -υμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicatione.

* α in -αω pro brevi sumitur; ut et ι, υ, in ιω, υω.

† Non θίθημι. Vide notam pag. 123.

‡ Unde verbale usitatissimum σῆμα, *id quod notum est,* sive *signum.*

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti transeunt in longas Aoristi. Sic;

Imperf.	ἵστην,	ἵστης,	ἵστη,	ἵστατον, &c.
Aor. 2.	ἔστην,	ἔστης,	ἔστη,	ἔστητον, &c.
Imperf.	Imperat. ἵσταθι,		ἱστάτω,	
Aor. 2.	Imperat. στῆθι,		στήτω.	
Imperf.	Infin. ἱστάναι.			
Aor. 2.	Infin. στῆναι.			

Sic et φῆμι, *dico,* γνῶμι, *scio,* βιῶμι, *vivo.*

Sed tria retinent vocales breves. τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, *mitto.* Sic;

Aor. 2. *ἧν, ἧς, ἧ, ἕτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, θές, δός, ἕς.†

Et, in Infinitivo, mutant brevem in suam diphthongum; unde θεῖναι, δοῦναι, εἶναι.‡

-μι caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; Scil. §Præterito Medio, et Aoristo Secundo Passivo.

IV.

1. -μι habet Futurum Primum et Tempora inde formata, a suo Primitivo. Sic;

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἥμην, ἧσο, ἧτο. At Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφεῖτο, quod erit in Indicativo si locus est sanus. Sed forte legendum est ibi ἀφεῖτο ἄν, ὥσπερ ἅπαξ——

† Item alia tria ab -εω. σπῆμι, *sequor,* φρῆμι, *fero,* et σχῆμι, *teneo,* habent σπές, φρές, et σχές.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; sed in his Infinitivus antiquus reverâ fuit θέμεναι, δόμεναι, ἕμεναι; ex quibus postea, eliso μ, et contrabendo, fiebant θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. Quod etiam indicat accentus circumflexus.

§ Interdum tamen Primitivum habet Præteritum Medium. Sic; στάω, στῶ, ἕσταα, ἑστάως, ἑσταυῖα, ἑσταός. Attice ἑστώς, ἑστῶσα, ἑστώς. Sic et γάω, *nascor,* γῶ, γέγαα, γεγάως, γεγαυῖα, γεγαός. Attice γεγώς, γεγῶσα, γεγώς.

τίθημι,	a θέω,	habet θήσω,	θήσομαι, &c.
δίδωμι,	a δόω,	habet δώσω,	δώσομαι, &c.
ἵϛημι,	a ϛάω,	habet ϛήσω,	ἔϛησα, ϛήσομαι,

ἐϛήσαμην, &c.

2. Tria habent -κα pro -σα Aoristi Primi. Scil.

τιθήμι,	θήσω,	ἔθηκα,	ἐθηκάμην.
διδώμι,	δωσω,	ἔδωκα,	ἐδωκάμην.
ἵημι,	ἥσω,	ἧκα,	ἑκάμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. Sic;

τιθήμι,	a θέω,	habet θήσω,	τέθεικα.
ἱημι,	ab ἕω,	habet ἥσω,	εἷκα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. Sic;
ἵϛημι, a ϛάω, habet ϛήσω, ἕϛακα.

4. Syllaba longa ante -κα transit in brevem ante -θήσομαι. Sic;

δέδωκα,	δοθήσομαι,	δέδομαι.
εἷκα,	ἑθήσομαι.	
τέθεικα,	τεθήσομαι.*	

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. Sic;

εἷκα,	ἑθήσομαι,†	εἷμαι.
τέθεικα,	τεθήσομαι.	τέθειμαι.

6. Perfectum Passivum flectit suos Modos omnes per Terminationes Imperfecti. Sic;
τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην, τέθεισο, τεθεῖσθαι, τεθείμενος.

7. Primitivum reduplicatum sæpe in usu èst in Imperfecto Activo. Sic;

τιθέω,	ἐτίθεον,	ἐτίθεες,	ἐτίθεε, &c.
contracte	ἐτιθουν,	ἐτίθεις,	ἐτίθει, &c.

---

* Non θεθήσομαι. Vide notam ad pag. 123.

† Et in Aor. 1 εἵθην; sic παρείθη, Iliad. ψ. 868. et ἀφείθησαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

DE MUTATIONE PRÆSENTIS.

Ex Verbis apud Græcos antiquissimis, Plurima subibant olim varias mutationes; ex quibus Præsens oriebatur novum.

Obsolescente dein paulatim veteri multorum præsenti primitivo, in usum veniebat, ejus vice, novum illud Præsens; novique Præsentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, scilicet, a veteri Præsenti, primitivo.

Oritur autem novum hujusmodi Præsens, vel a verbi veteris Præsenti, vel Futuro.

I.

A PRÆSENTI.

Quinque potissimum modis. Scil.
Per Epenthesin. Syncopen, Reduplicationem, Metathesin, aut Aphæresin;

Per harum, scilicet, vel singulas, vel simul plures.

I. PER EPENTHESIN.

1. Inseritur ε ante ω. Sic;
Ab obsoleto δόκω, oritur δοκέω, *videor;* ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν, a δόκω, tamen, manent formata δόξω, δέδοχα, δοχθήσομαι, δέδογμαι, &c.

Ab obsoleto ϛύγω, oritur ϛυγέω, *odi;* ἐϛύγεον, contractè ἐϛύγουν, a ϛύγω, tamen, manent formata ϛύξω, ἔϛυξα, &c.*****

FINIS.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex judicii consuetudine in rebus minutis *adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in* maximis *vera atque accurata Scientia.*

SAM. CLARKE, PRÆF. *ad* ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

DUPLEX FORMA.

APUD Græcos antiquissimos plurima Verba binas videntur cognatas habuisse formas; quarum altera, in Præsenti, semper in έω desinebat*: Sic,

ὠθέω et ὤθω, *trudo.*	χαίρω et χαιρέω, *gaudeo.*
δοκέω et δόκω, *videor.*	θέλω et θελέω, *volo*, &c.

1. In ejusmodi paucissimis, non solum in usu manebat duplex illud Præsens, sed cætera quoque, quæ haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata: Sic,

ὠθέω, ὤθω,	*trudo*;	f. 1.	ὠθήσω, ὤσω,	p.	ὠθήκα, ὦκα, &c.
γηθέω†, γήθω,	*lætor*;	f. 1.	γηθήσω, γήσω,	p.	γέγηθηκα, γέγηκα, &c.
χαίρω, χαιρέω,	*gaudeo*;	f. 1.	χαρῶ, χαιρήσω‡,	p	κέχαρκα, κεχαίρηκα, &c.

2. Tandem, autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præsens, ejusque Imperfectum; in usu tamen manentibus cæteris, quæ habent,

---

* Nimirùm; utraque sic se habebat forma, ut in Præsenti, ε ante ω, vel per Epenthesin inserto, vel per Syncopen sublato, altera ab altera facillimè oriretur: Sic, δόκω, per Epenthesin, fiebat δοκέω, et vice versâ, δοκέω, per Syncopen fiebai δόκω.

† Vide Constant, Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi γέγηθα rectè dicitur esse Perf. M. a γήθω.

‡ Vel, eliso ι, χαρήσω, et κεχάρηκα, &c.

temporibus, ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis: Sic,

δοκέω, *videor*, (imperf. ἐδόκεον, contractè ἐδόκουν,) sumit, ab obsoleto δόκω, f. 1. δόξω*, p. δέδοχα, f. 1. Pass. δοχθήσομαι, p. Pass. δεδόγμαι, &c.

ςυγέω, *odi*, (imperf. ἐςύγεον, contractè ἐςύγουν,) sumit, ab obsoleto ςύγω, f. 1. ςύξω†, aor. 1. ἔςυξα, aor. 2. ἔςυγον.

θέλω, *volo*, (imperf. ἔθελον,) sumit, ab obsoleto θέλεω, f. 1. θελήσω, p. τεθέληκα, &c.‡

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὦζον,) sumit, ab obsoleto ὀζέω, f. 1. ὀζήσω, vel ὀζέσω, p. ὤζηκα§, &c.

μέλλω, *futurus sum*, (imperf. ἔμελλον,) sumit, ab obsoleto μελλέω, f. 1. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὤφειλον,) sumit, ab obsoleto ὀφείλεω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, &c.‖

---

* Raro inveniuntur etiam a δοκέω, f. 1. δοκήσω, p. δεδοκηκα, &c.

† Invenitur etiam a ςυγέω, f. 1. ςυγήσω.

‡ Invenitur etiam ἐθέλω, imperf. ἤθελον.

§ Invenitur etiam regulariter ab ὄζω, f. 2. ὀδῶ, et p. Med. ὦδα, Atticè ὄδωδα.

‖ Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὄφλω, ὀφλήσω, ὤφληκα. Porro; observent tirones particulam εἴθε, vel αἴθε, *utinam*, sæpè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, vel Ionicè, amisso augmento, ὄφελον, &c. vel Poëticè, geminato λ ὀφέλλον, &c. hoc modo, εἴθ' ὤφελον, Anglicè, *I wish that I had*—εἴθ' ὤφελες, *I wish that thou hadst*—εἴθ' ὤφελε, *I wish that he, she, or it had.*—Sic apud EURIP. in ipso MEDEÆ exordio, Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος—*I wish that the ship* ARGO *had not sailed through*, &c. Vide doctissimum HOOGEVEEN in Doctrinâ Particularum L. GR. p. 381.

Similiter in Deponentibus.

ἄχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμην,) sumit, ab obsoleto ἀχθέομαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι, p. Pass. ἤχθημαι, &c.

βούλομαι, *volo*, (imperf. ἐβουλόμην,) sumit, ab obsoleto βουλέομαι, f. 1. Med βουλήσομαι, p. Pass. βεβούλημαι, &c.

μάχομαι, *pugno*, (imperf. ἐμαχόμην,) sumit, ab obsoleto μαχέομαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Pass. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι, *interrogo*, (imperf. ἠρόμην, et εἰρόμην,) sumit, ab obsoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἴχομαι, *abeo*, (imperf. ᾠχόμην,) sumit, ab obsoleto οἰχέομαι, f. 1. Med οἰχήσομαι, &c.

μέλομαι*, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) sumit a μελέομαι, f. 1. Med. μελήσομαι, p. Pass. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἐδεόμην,) sumit, ab obsoleto δεέομαι, f. 1 Med. δεήσομαι, p. Pass. δεδέημαι, &c.

οἴομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ᾠόμην, et ᾤμην,) sumit, ab οἰέομαι, f. 1. Med. οἰήσομαι, p. Pass. ᾤημαι, &c.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam sequentia, a primitivis obsoletis remotiùs derivata: Scil.

---

* Sed multò frequentiùs invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμεμέλημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλομαι. Vide *Xenoph*. Ἀπομν. II. iv. 7.

ἕψω*, *coquo*, (imperf. ἧψον,) sumit, ab obsoleto ἑψέω, f. 1. ἑψήσω, p ἥψηκα, &c.

ὀδάξω†, *mordeo*, (imperf. ὤδαξον,) sumit, ab obsoleto, ὀδαξέω, f. 1. ὀδαξήσω, &c.

ἀλέξω‡, *opitulor*, (imperf. ἤλεξον,) sumit, ab ἀλεξέω, f. 1. ἀλεξήσω, &c.

αὔξω§, *augeo*, (imperf. ηὖξον,) sumit, ab αὐξέω, f. 1. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, &c.

II.

Novum Præsens in ΣΚΩ.

Apud Græcos etiam, in Verbis quibusdam puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in σκω, novumque ipsius Imperfectum; manentibus tamen cæteris temporibus ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis||: Sic,

* Forsitan antiquitùs ἕπτω, f. ἕψω, unde in præs. ἕψω et ἑψέω.

† Forsitan antiquitùs, ὀδάζω, f. ὀδάξω, unde in præs. ὀδάξω et ὀδαξέω.

‡ Fortasse ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλέξω, unde in præs. ἀλέξω, et ἀλεξέω.

§ Fortasse ab obsoleto αὔγω, f. αὔξω, unde in præs. αὔξω et αὐξέω. In usu est etiam in præs. ἀέξω.

|| Nimirum; oriebatur istud Præs. in σκω a fut 1. verbi primitivi per Epenthesin, inserto κ ante ω, sic βόω, βόσω, βόσκω. Sed in nonnullis analogia paulùm videtur immutata, scil. per Antithesin: namque η interdum transit in α, ut ἡβάω, ἡβήσω, ἡβάσκω· atque η vel ω in ι, ut εὑρέω, εὑρήσω, εὑρίσκω· ἁλόω, ἁλώσω, ἁλίσκω· quædam porrò adhibent etiam reduplicationem; sic, δράω, δράσω, διδράσκω, &c.

ἡβάσκω, *pubesco*, f. 1. ἡβήσω, p. ἥβηκα, ab ἡβάω*.

γηράσκω, *senesco*, f. 1. γηράσω, p. γεγήρακα, et γεγήρηκα, a γηράω.

ἱλάσκω, *propitium reddo*, f. 1. ἱλάσω, p. ἵλακα, ab ἱλάω†.

ἀρέσκω, *placeo*, f. 1. ἀρέσω, p. ἤρεκα, ab obsoleto ἀρέω.

ἀλδήσκω, *augeo*, f. 1. ἀλδήσω, p. ἤλδηκα, ab obsoleto ἀλδέω.

εὑρίσκω, *invenio*, f. 1. εὑρήσω, p. εὕρηκα, ab obsoleto εὑρέω‡.

βόσκω, *pasco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα et βέβωκα, ab obsoleto βόω§.

βιώσκω||, *vivo*, f. 1. βιώσω, p. βέβιωκα, a βίοω.

βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab obsoleto βρόω**.

βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα, ab obsoleto βλόω.

ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω, &c. ab ἀμβλόω††.

γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco*, f. 1. γνώσω, p. ἔγνωκα, ab obsoleto γνόω‡‡.

* In usu est etiam ἡβάω, et γηράω. Vide Defectiva in μι.

† Sed sæpius in usu est ἱλάσκομαι, *propitium mihi reddo*, f. 1. Med. ἱλάσομαι, p. pass. ἵλασμαι, &c.

‡ In aor 2. εὗρον.—Et habet hoc verbum vocalem brevem in f. 1. pass. εὑρεθήσομαι, unde in aor 1. pass. εὑρέθην.

§ Legitur interdum etiam f. 1. βοσκήσω, p. βεβόσκηκα, &c.

|| Interdum invenitur etiam βίοω, in Imperf. ἐβίοον, contractè ἐβίουν. Vide Defectiva in μι.

** Vide Defectiva in μι.

†† In usu est etiam ἀμβλόω, et ἀμβλύσκω, et ἀμβλίσκω.

‡‡ In f. 1. pass. γνωσθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. τρώσω, p. τέτρωκα, ab obsoleto τρόω*.

ἁλίσκω, *capio*, f. 1. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Attice ἑάλωκα, ab obsoleto ἁλόω†.

διδράσκω, *fugio*, f. 1. δράσω, p. δέδρακα, ab obsoleto δράω‡.

πιπράσκω, *vendo*, f. 1. πράσω, p. πέπρακα, ab obsoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. 1. μνήσω, p. μέμνηκα, a μνάω§.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. 1. μεθύσω, aor. 1. ἐμέθυσα, a μεθύω‖.

ADDENDUM.

Tria in σκω habent ξω in fut. 1. scil.

διδάσκω, *doceo*, f. 1. διδάξω, &c.**

θνήσκω, *morior*, f. 1. θνήξω, &c.††

ἀλύσκω, *vito*, f. 1. ἀλύξω, &c.

---

* In f. 1. Pass. τρωθήσομαι.

† Et ita compositum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præs. etiam in usu est: Sic, Λόγους, ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλοεις,) *Verba consumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed δράω, in usu, significat *facio*. Vide Defectiva in μι.

§ In usu est etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipsi revoco*, id est *recordor*. μνάομαι etiam significat *ambio, procus sum*.

‖ In usu est etiam μεθύω.

☞ Atqui sequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus Præsens et Imperfectum supplantando minus apta fuisse videntur: Scil, στερίσκω, idem quod στερέω, *privo* μολίσκω, idem quod μολέω, *venio*. οἰδίσκω, idem quod οἰδέω, *tumeo*. τελίσκω, idem quod τελέω, *perficio*. κυΐσκω, idem quod κυέω, *in utero gesto*. Et nonnulla alia in ίσκω.

** Perf. δεδίδαχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκήσω, a διδασκέω, &c.

†† Vide θνήσκω, inter Varia Synonyma.

III.

Novum Præsens in ΑΝΩ vel ΑΙΝΩ.

Porro; apud Græcos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in άνω*, vel in αίνω, novumque ipsius imperfectum.

1. Ex puris, quædam habent novum istud Præsens in άνω, pauca in αίνω. Sic,

φθάνω, *prævenio*, f. 1. φθάσω, p. ἔφθακα, ab obsoleto φθάω†.

ἁμαρτάνω, *a scopo aberro*, f. 1. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab obsoleto ἁμαρτέω.

αὐξάνω, *augeo*, f. 1. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, ab obsoleto αὐξέω‡.

βλαστάνω, *germino*, f. 1. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, ab obsoleto βλαστέω.

---

* Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necne,) mutando ω in άνω, vel αίνω. Sic ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ, ἁμαρτάνω· ὀλισθέω ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesin, inseritur ν proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; Sic; ἁδέω, ἁδῶ, ἁδάνω, ἁνδάνω· μαθέω, μαθῶ, μαθάνω, μανθάνω· λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω. Atque etiam λείπω, λιπῶ, λιπάνω, λινπάνω, quod est λιμπάνω· λήβω, λαβῶ, λαβάνω, λανβάνω, quod est λαμβάνω· ἐρεύγω, ἐρυγῶ, ἐρυγάνω, ἐρυνγάνω, quod est ἐρυγγάνω· λήχω, λάχω, λαχάνω, λανχάνω, quod est λαγχάνω. Ni mirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. Gr. analogia, ut ν ante π, β, φ, transeat in μ· et ante κ, γ, χ, in γ.

† In usu est aor. 2. ἔφθην, ob obsoleto φθῆμι. Vide Defectiva in μι.

‡ Vide αὔξω, p. 6.

δαρθάνω, *dormio*, f. 1. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obsoleto δαρθέω.
ἱζάνω, *sedere facio*, f. 1. ἱζήσω, aor. 1. ἵζησα, ab obsoleto, ἱζέω.
κιχάνω, *assequor*, f. 1. κιχήσω, p. κεκίχηκα, ab obsoleto κιχέω.
ἁνδάνω, *placeo*, f. 1. ἁδήσω, p. ἥδηκα, ab obsoleto ἁδέω*.
μανθάνω, *disco*, f. 1. μαθήσω, p. μεμάθηκα, ab obsoleto μαθέω.
χανδάνω, *capio*, f. 1. χαδήσω, p. κεχάδηκα, ab obsoleto χαδέω.
αἰσθάνομαι, *sentio*, f. 1. αἰσθήσομαι, p. Pass. ᾔσθημαι, ab obsoleto αἰσθέομαι.
ἐχθάνομαι†, *odio sum*, f. 1. ἐχθήσομαι, p. ἤχθημαι, ab obsoleto ἐχθέομαι.
ἐριδαίνω‡, *contendo*, f. 1. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα, ab obsoleto ἐριδέω.
ἐρύθαινω§, *rubefacio*, f. 1. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obsoleto ἐρύθεω.
ὀσφραίνομαι||, *odoror*, f. 1. ὀσφρήσομαι, p. Pass. ὤσφρημαι, ab obsoleto ὀσφρέω.

His adde unum in αύνω. Scil.
ἐλαύνω, *agito*, f. 1. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab ἐλάω.**

---

* Invenitur etiam aor. 1. ἧσα, ad ἅδω.
† Multò frequentiùs invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. 1. ἀπεχθήσομαι, &c.
‡ Sed et regulariter conjugatur; scil. ἐριδαίνω, f. 1. ἐριδανῶ, p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αίνω.
§ Conjugatur etiam regulariter; scil. ἐρυθαίνω, f. ἐρυθανῶ aor. 1. ἠρύθανα, Atticè ἠρύθηνα, &c.
|| In usu est etiam f. 1. Med. ὀσφρανοῦμαι.
** In usu est etiam ipsum ἐλάω.

2. In non puris novum istud Præsens semper est in άνω· Sic,
λαμβάνω, *capio*, f. 1. λήψω, p. λέληφα, Atticè εἴληφα, ab obsoleto λήβω.
λανθάνω, *lateo*, f. 1. λήσω, p. λέληκα, ab obsoleto λήθω.
λαγχάνω, *sortior*, f. λήξω, p. λέληχα, Atticè εἴληχα, ab obsoleto λήχω*.
τυγχάνω, *sum, consequor*, f. 1. M. τεύξομαι, p. Pass. τετύγμαι, a τεύχω†.
δάκνω, (per Syncopen,) pro δακάνω, *mordeo*, f. 1. δήξω, p. δέδηχα, ab obsoleto δήκω.
πυνθάνομαι, *percontor*, f. 1. M. πεύσομαι, p. Pass. πέπυσμαι, ab obsoleto πεύθω.

3. Nonnulla sunt quibus in usu est, præsertim apud Poëtas, utrumque Præsens, tum proprium, tum novum istud in άνω· nec non utrumque Imperfectum: Scil.
δάμαω, et δάμνω‡, (per Sync. pro δαμάνω,) *domo.*
τέμνω et τάμνω, (per Sync. pro ταμάνω,) *scindo.*
ὄφλω, (per Sync. pro ὀφείλω,) et ὀφλάνω§, *debeo.*

ἵκω, et ἱκάνω||, *venio*,	ἐρεύγω, et ἐρυγγάνω, *ructo.*
θίγω, et θιγγάνω, *tango*,	λείπω, et λιμπάνω, *linquo.*

Item pauca quibus novum Præsens est in αίνω· Scil.
οἰδέω, et οἰδαίνω, et interdum οἰδάνω, *tumeo.*

---

* Ab obsoleto λέγχω venit Perf. M. λέλογχα,
† τεύχω, *fabrico*, in usu est, regulariter conjugatum. τυγχάνω habet in aor. 2. ἔτυχον, et a τυχέω perf. τετύχηκα.
‡ In usu est apud Poëtas δαμνάω, f. 1. δαμνήσω, &c.
§ Invenitur etiam ὀφλίσκω, et ὀφλισκάνω.
|| Sed usurpantur multo frequentiùs ἱκνέομαι, et ἀφικνέομαι, *venio*, f. 1. -ιξόμαι, p. Pass. -ιγμαι.

ὁρμάω, et ὁρμαίνω, *ruo.*	ὀλισθέω, et ὀλισθαίνω, *labor.*

ADDENDA.

His adde.

1.

τίω, et τίνω, *honoro, solvo.*	δύω, et δύνω*, *subeo.*
φθίω, et φθίνω, *corrumpo.*	ἱδρύω, et ἱδρύνω, *colloco.*

Item,

2.

ἀλέω, et ἀλεείνω, *vito.*	φάω, et φαείνω, *luceo.*
ἔρομαι, et ἐρεείνω, *interrogo.*	

IV.

VARIA SYNONYMA.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quæ sunt vel quodammodo inter se similia, vel omnino inter se diversa.

1. Quædam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter se similibus: Sic,

βαίνω‡, *eo*, (in imperf. ἔβαινον,) habet, a βάω, f. 1.

* Vide ἔδυν, &c. inter Defectiva in μι.

† Βαίνω, formatur a βάω. quasi esset in f. 2. βῶ. [Vide notam* in pag. 9.] Sed revera futurum 2 est βαῶ, unde in p.M. βέβαα, cujus participium est βεβαὼς, βεβαῦια, βέβαος, contractè βεβὼς, βέβωσα, βεβώς. Gen. βεβῶτος, βεβώσης, βεβῶτος. Sed et invenitur interdum ipsum βάω, *ire facio*; in aor. 1. ἔβησα, in f. 1. M. βήσομαι, *ire faciam meipsum*, i. e. *ibo*; unde βήσομαι recte dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1. verbi βαίνω, *eo*. Cæterùm quod ad βέβηκα attinet, quod, se-

M. βήσομαι, p. A. βέβηκα· et ab obsoleto βῆμι, aor. 2. ἔβην, in subj. βῶ, in opt. βαίην, in imp. βῆθι, in inf. βῆναι, in part βάς.

γίγνομαι*, γίνομαι, vel γείνομαι, *sum, fio, nascor*, (in imperf. ἐγιγνόμην, ἐγινόμην, vel ἐγεινόμην,) habet, ab obsoleto γενέω, f. 1. M. γενήσομαι, p. Pass. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσομαι, aor. 1. P. ἐγενήθην· et habet etiam, ab obsoleto γενέω, vel γένω, f. 2. M. γενοῦμαι, aor. 2. M.

cundum eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem βαίνω, ideoque significat *ivi*; id revera est Perfectum regulare a βάω, *ire facio*. Neque tamen negatur βέβηκα, sæpe (forsitan plerumque) id significare quod est Latinè *ivi*: Sed tum subintelligitur pronomen reciprocum, perinde ac si esset βέβηκα ἐμαυτὸν, *meipsum ivisse feci*, (si sic Latinè loqui liceret,) i. e. *ivi*, Angl. *I am gone.* [Vide Il. α, 37. annotante Sam. Clarke.] Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis; quæ quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo ἔχω, *habeo*: Sic, εὖ ἔχειν, *benè se habere*; κακῶς ἔχειν, *malè se habere*; subauditur nempè ἑαύτον. Cæterùm pro βαίνω interdum invenitur apud Homerum βάσκω.

* Videtur ipsum γίγνομαι derivatum a γένω, hoc modo; γένω, per Reduplicationem γιγένω, quod est, per Syncopen, γίγνω. unde γίγνομαι· Eodem modo μίμνω, idem quod μένω. *maneo*; scil. μένω, μιμένω, μίμνω· Sic, πίπτω, *cado*, a πέτω, scil. πέτω, πιπέτω, πίπτω· per transitionem nempe facilem, auribusque gratissimam. Sic ferè etiam τίκτω, *pario*, a τέκω, scil. τέκω, τιτέκω, per Metath. τίκέτω, τίκτω. Ea scilicet est ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobilissimæ. Cæterùm ab obsoleto γάω, (in f. 2. γαῶ, in perf. M. γέγαα.) in usu est part. p. M. γεγαὼς, γεγαῦια, γέγαος, per Sync. γεγῶς, γεγῶσα, γεγώς. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio*, Perf. M. μέμαα. Vide Const. Lascaris Gram. p. 104.

ἐγενόμην, et p. M. γέγονα· item a γένω, vel γείνω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo*, (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίσω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσομαι, in aor. 1. M. ἐδαισάμην,) habet, ab obsoleto δαζω*, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P. δασθήσομαι, p. P. δέδασμαι, et a δαΐζω, f. 1. δαΐσω, vel δαΐξω, p. part. P. δεδαϊγμενος, &c.†

δείδω, *timeo*, (in f. 1. δείσω, in p. δέδεικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δείω, p. M. δέδια, &c.‡

ἔθω, *consuesco*, (in p. M. ὦθα, pro quo in usu est Atticè εἴωθα.) habet regulariter ab ἐθίζω, f. 1. ἐθίσω, p. ειθικα, &c.

εἰδέω, *scio*, (in f. 1. εἰδήσω, in p. εἴδηκα,) habet, quasi ab εἴδω in f. 1. M. εἴσομαι, in p. M. οἶδα, &c.§

---

* In usu tamen est præs. M. δάζομαι.

† In usu sunt etiam δαίνυμι, *epulum do*, et δαίνυμαι, *epulor*.

N. B. Δάιω, interdum significat *uro*, in qua significatione pauca tantùm occurrunt tempora, nulla forsan nisi præs. et imperf. Act. Pass, et Med. atque perf. et plusq. Med. scil. δεδηά, et ἐδεδήειν. [Vide Iliad. β, 93. et ν, 736.] Verum dubitare licet an δαίω,, unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco*. Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δαέω, quod quidem, siquid aliud. regulariter conjugatur scil. δαίω, δαήσω, δεδάηκα, δαηθήσομαι, δεδάημαι· δαέω, δαῶ. δέδαα· ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti benè norunt tirones.

‡ Invenitur etiam δέδιθι in Imperativo, quasi a δέδιμι.

§ Et habet ab εἴδημι, in Præs. Subj. εἰδῶ, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἶδασθα, per Sync. οἶσθα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἴδω, VIDEO, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω· in præs. Ind. M. εἴδομαι, *videor, assimilo me*, in aor. 1. M. εἰσαμήν.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἕξω·* sed ab obsoleto σχέω, habet etiam f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. Pass. ἔσχημαι, &c.

θνήσκω†, *morior*, in f. 1. θνήξω, in p. τέθνηκα· sed ab obsoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. M. θανοῦμαι.

ἱκνέομαι‡, *venio*, (in imperf. ἱκνέομην,) ab ἵκω, habet f. 1. M. ἵξομαι, p. Pass. ἷγμαι, aor. 2. M. ἱκόμην.

κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet a κλυμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε§.

πάσχω, *patior*, habet, ab obsoleto πήθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον· et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι· atque ab obsoleto πένθω, p. M. πέπονθα‖.

πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην· et πέταμαι, ἐπετάμην· atque πετάομαι, ἐπετάομην· item a πτῆμι,

---

* Τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται, τὸ δ' ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω, ἐπιῤῥήματος ψιλουμένου Const. Lascaris. Gram. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. εἶχον, aor. 2. M. εἰχόμην· et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμην et ab ἴσχω, imperf. ἴσχον, imperfect. M. et P. ἰσχόμην, &c. Occurrit σχὲς, in Imperat. a σχῆμι· [Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.] σχέθω, est Poëticum.

† [Vide θνήσκω, in p. 8.] A τέθνημι, in 2. conjug. invenitur Præs. Imperativi τέθναθι, in Opt. τεθναίην et τεθνείην; in Inf. τεθνάναι, et in Part. τεθνάς. Cæterum ab obsoleto θνάω, venit Perf. Med τεθνάα, unde in Part. τεθναώς· Poëticè τεθνηώς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνεώς, τεθνεῶτος. vel τεθνειώς, τεθνειότος· transit nempe η in suam brevem ε· atque ε in suam Diphthongum ει.

‡ Vide ἵκω, et ἱκάνω, in pag. 11.

§ Poëticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

‖ Ab obsoleto παθέω, habet etiam p. Act, πεπάθηκα. Vide Moor Element. L. Gr. pag. 144. in nota.

vel ἵπτημι, est aor. 2. ἔπτην, Præs. M. ἵπταμαι, aor. 2. M. ἐπτάμην*.

πίνω, *bibo*, ab obsoleto, πόω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πέπωμαι, vel πέπομαι· et a πίω, aor. 2. Act. ἔπιον, f. 2. M. πίομαι, πίῃ, πίεται, pro πιοῦμαι, πιῇ, πιεῖται†.

πίπτω‡, *cado*, habet a πτόω, f. 1. πτώσω, p. πέπτωκα· et a πέτω, f. 1. πέσω, &c.

ῥέζω, *facio*, f. 1. ῥέξω, (per Metath. ἔρξω, p. ἔρρεχα, f. 2. ῥαγῶ, p. M. ἔρρογα, per Metath. ἔοργα·) dicitur etiam in Præs. ἔρδω, in imperf. ἦρδον.

σκλάω, et σκλέω, *sicco*, in p. ἔσκληκα· et σκέλλω, in f. 1. σκέλω· item σκλῆμι, in aor. 2. ἔσκλην§.

τίκτω||, *pario*, habet, ab obsoleto τέκω. f. 1. τέξω, f. 1. M τέξομαι, aor. 2. Act. ἔτεκον, aor. 2. M. ἐτεκόμην, p. M. τέτοκα.

ὑπισχνέομαι**, *polliceor*, habet, ab ὑποσχέομαι, f. 1. M. ὑποσχήσομαι, p. P. ὑπεσχῆμαι, aor. 2. M. ὑπεσχόμην.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter se diversis; Sic,

---

* Videtur πετάομαι, esse Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala &c. in μι.] quasi dicas *pando meipsum*. πετάω, per Syncopen, fit πτάω, unde πτῆμι et ἵπτημι· a πτάω in usu est etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

† [Vide Moor Element. L. Gr. p. 145.] A πῖμι et πῶμι venit Præs. Imperat. πίθι, et πῶθι.

‡ Vide notam in pag. 13. Item a πεσέω, est f. 1. πεσήσω, aor. 2. ἔπεσον, et f. 2. Med. πεσοῦμαι.

§ Vide Defectiva in μι.

|| Vide notam in pag. 13.

** Componitur nempè ex præp. ὑπὸ et σχέω, pro ἔχω, *habeo*. Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ et ἴσχω.

αἱρέω*, *capio*, in fut. 1. αἱρήσω, in p. ᾕρηκα,) sumit, ab obsoleto ἕλω, aor. 2. εἷλον, f. 2. M. ἑλοῦμαι, aor. 2. M. εἱλόμην.

ἔπω, *dico*, in aor. 1. εἶπα†, in aor. 2. εἶπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) sumit a ῥέω, (per Aphæresin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω, perf. εἴρηκα, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἠρχόμην,) sumit ab obsoleto ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλευσόμαι, p. M. ἤλυθα, Atticè ἐλήλυθα· sæpissimè in usu est etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. M. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἐσθίω, *edo*, (in f. 1. ἐσθίσω, in p. ἤσθικα,) summit, ab obsoleto ἔδω, f. 2. M. (ἐδοῦμαι, vel) ἔδομαι‡, et ab ἐδέω‡, f. 1. ἐδέσω, p. ἤδεκα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα, et ab ἐδόω, f. 1. ἐδόσω, p. ἤδοκα, (Atticè ἐδήδοκα·) item a φάγω, aor. 2. A. ἔφαγον, f. 2. M. (φαγοῦμαι, vel) φάγομαι§.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. θρέξω||, in f. 1. M. θρέξομαι,) sumit, ab obsoleto δραμέω, p. A. δεδράμηκα, et a δρέμω, f. 2. A. δραμῶ, f. 2 M. δραμοῦμαι, p. M. δέδρομα.

---

* αἱρέω, habet vocalem brevem in f. 1. Pass et in aor. 1. Pass. Sic, ἀδρεθήσομαι, ἡρέθην. Vide Moor Element L. Gr. p. 137.

† *N. B.* ἔπω, retinet augmentum per omnes modos. ῥέω habet etiam in f. 1. Pass. ῥηθήσομαι, in aor. 1. Pass. εἰρήθην, et ἐῤῥέθην, et in p. Pass. εἴρημαι, et ἔῤῥημαι.

‡ Ab ἐδέω, quoque venit in f. 1. Pass. ἐδεσθήσομαι, in p. pass. ἤδεσμαι, Atticè ἐδήδεσμαι.

§ Vide Moor Element. L. Gr. p. 145.

|| Vide Moor Element. L. Gr. p. 127.

φέρω, *fero*, (in imperf. ἔφερον,) sumit, ab obsoleto, οἴω, f. 1. οἴσω, f. 1. M. οἴσομαι, f. 1. P. οἰσθήσομαι, aor. 1. P. ᾤσθην, et ab ἐνέγκω*, aor. 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἠνεγκάμην.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω inserunt ν ante ξ in f. 1. idque euphoniæ causâ; nempè λίζω, κλάζω, πλάζω. Sic.

λίζω, *resono*, λίξω, λίγξω†.
κλάζω, *clango*, κλάξω, κλάγξω‡.
πλάζω, *errare facio*, πλάξω, πλάγξω§.

V.

Poetica ac Derivata.

Apud Græcos plurima Verba usurpabantur

* In usu est etiam ἐνέΓκω in Præs. unde in imperf. ἠνέΓκον, et in imperfect. M. ἠνέΓκομην. Invenitur etiam in aor. 1. A. ἔνηκα, pro ἤνεΓκα· et in aor. 1. P. ἠνέχθην, et ἠνέιχθην, in p. P. ἤνεΓμαι. in p. M. ἤνοχα, Atticè ἐνήνοχα. Item, ab obsoleto φρέω, est f. 1. φρήσω, aor. 1. ἔφρησα. et a φρῆμι, secundæ conjug. venit in imperat. aor. 2. φρές. Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.

† Nam λίνξω, est λίγξω, &c. unde in aor. 1. ἔλιγξα. Scil. ξ valet κς, γς, vel χς, et ν ante κ, γ, χ, transit in γ. Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 21.

‡ In perf. Act. κίκλαγχα· et conjugatur per. f. 2. A. et p. M. sic, κλάζω, κλαγῶ, κέκληγα. Vide Moor Element. L. Gr. p. 144.

§ In perf. Act. πέπλαγχα, in f. 1. P. πλαγχθήσομαι, unde in aor. 1. Pass. ἐπλάγχθην· qui quidem sæpe usurpatur in sensu Medio, id quod et non raro aliis verbis usu venit. [Vide in ipso Odysseæ exordio. Cæterùm, πλάζω, non conjugatur per. f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλήσσω, *percutio*.

tantum in Præsenti et in Imperfecto*, quorum pleraque sunt Poëtica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quæque non ulterius conjugata videntur, *cacophoniæ* causa.

Ejusmodi sunt,

1. Verba quæ oriuntur a Futuro 1. aliorum Verborum mutando ω in είω. Verba nempè Desiderativa in είω. Sic,

βρωσείω, *edere cupio*, a βρώσω, *edam*.
λεξείω, *dicere cupio*, a λέξω, *dicam*.
γαμησείω, *uxorem ducere cupio*, a γαμήσω, *uxorem ducam*, &c.

Item alia Desiderativa quæ desinunt in αω; Sic,

φονάω†, *cædem appeto*, a φόνος, *cædes*.
μαχάω, *pugnam desidero*, a μάχη, *pugna*.
μαθητιάω, *discere cupio*, a μαθητὴς, *discipulus*.
ὠνητιάω‡, *emere cupio*, ab ὠνητὴς, *emptor*, &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quædam, potissimùm Poetica, quæ desinunt.

———in κω, et in σκω· Sic,

ὀλέκω, *perdo*, ab ὄλεω, *idem*.
ἐρυκάκω§, *coerceo*, ab ἐρύκω, *idem*.
θρώσκω, *salio*, a θορέω, *idem*.
φάσκω, πιφάσκω, et πιφαύσκω, *dico*, a φάω, unde φημι.

* N.B. Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præsenti.
† In usu est etiam φονόω.
‡ Item multa alia Derivata quæ desinunt in ιάω.
§ Sunt etiam apud Homerum, ἐρυκακέω, ἐρυκάνω, et ἐρυκανάω.

πιπίσκω, *potum præbeo*, a πίνω, *bibo*.
et nonnulla alia in ίσκω*.

——————vel in άνω, αίνω, et ύνω· Sic,

ἀλφάνω, *invenio*, ab obsoleto ἀλφέω.
ἰσχάνω, *contineo*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.
ὀπτάνω, *video*, idem quod ὀπτόμαι.
κραυγάνω, *clamo*, idem quod κράζω.
καθιστάνω, *constituo*, idem quod καθίστημι.
ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.
ὀροθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.

——————vel in άθω, έθω, υθω· Sic,

ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.
διωκάθω, *persequor*, idem quod διώκω.
νεμέθω, *pasco*, idem quod νέμω.
τελέθω, *sum*, *orior*, idem quod τέλλω.
φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.
φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
μινύθω, *minuo*, a μινυὸς, *parvus*.

——————vel in σπω, σθω, χθω· Sic,

ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quæ ἔπω, et ἐνέπω.
ἕσπομαι, *sequor*, idem quod ἕπομαι.
ἔσθω, *edo*, unde, ἐσθίω, *idem*.
βιβάσκω, *vado*, a βάω, *ire facio*.
ἐρέχθω, *scindo*, quasi ab ἐρείκω, *frango*.

——————vel in τάω, νάω, et νέω†· Sic,

ἐρχατάω, *includo*, ab ἔρχατος, *sepes*, quod ad εἴργω.
ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω, *habeo*.
δεικανάομαι, *benignè accipio*, a δέκομαι, Ionicè pro δέχομαι, *capio*.

* Vide notam ☞ in p. 8.

† Item Polysyllaba in αίω et υίω· Sic λιλαίομαι, *cupio*, ἀχυίω, *eo*, ὀπυίω, *coëo*.

οἰχνέω, *progredior*, ab οἴχομαι, *abeo*.
νηνέω, *neo*, *cumulo*, idem quod νέω.

——————vel in άλλω, ίλλω, ύλλω*· Sic,

ἀσχάλλω, *doleo*, quasi ab ἀχέω, *doleo*.
ἰνδάλλομαι†, *similis videor*; ab εἴδω, *video*.
δενδίλλω‡, *oculis lustro*; ex δινέω, *moveo*, et ἴλλος, *oculus*.
μιστύλλω§, (per Sync. pro μινυστύλλω,) *minutatim seco*; a μινυὸς, *parvus*‖.

——————vel in δω, βω, præcedente liquidâ**. Sic,

ἔλδομαι, *cupio*,	ῥέμβω, *in gyrum ago*.
κυλίνδω, *volvo*,	φέρβω, *pasco*.

——————vel denique in νω, et ρω, quæ adhibent Reduplicationem, atque inserunt liquidam††, per Epenthesin; Sic,

παμφαίνω‡‡, *fulgeo*,	καρκαίρω, *resono*.
βαμβαίνω, *balbutio*,	μορμύρω, *murmuro*.

Porro; ejusmodi sunt quoque.

3. Verba quædam Homerica, quæ videntur sumere ipsum Fut. 1. M. pro Præsenti; Sic,

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ρ. 213. ‡ Vide Il. ι. 180. § Vide Il. α. 465.

‖ Excipe στωμύλλω, *garrulus sum*. Invenitur saltem apud Aristoph. Ach. 585. ἐστωμυλάμην. quod tamen fortasse est per Sync. pro ἐστωμυλησάμην, a στωμυλέω.

** Item τέτμω, *invenio*. [Vide Il. δ 263. annotante Eustathio.] et μίμνω, *maneo*. Vide notam in p. 13.

†† Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in terminatione: Sic βανβαίνω, quod est βαμβαίνω· [Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 16.] et φανφαίνω quod est παμφαίνω· nimirùm aspirata insuper reduplicat suam tenuem. Vide Moor Element. L. Gr. p. 123. in notâ.

‡‡ Homerus utitur etiam παμφανάω.

βήσομαι*, *progredior*, a βάω, *ire facio.*
δύσομαι†, *induo*, a δύω, *subeo.*
λέξομαι‡, *cubo*, a λέγω, *cubare facio.*
ὄρσομαι§, *surgo*, ab ὄρω, *excito.*

et si qua id genus alia.

Item, Verba Poetica quæ oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω‖· Sic,

πεφραδω**, *dico*, a φράζω.
κεκλήγω††, *clango*, a κλάζω.
πεπλήγω‡‡, *percutio*, a πλήσσω.
ὀρώρω§§, *excito*, ab ὄρω.
πέφνω‖‖, *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φένω, &c.***

---

* Vide Il. ε 109. annotante *Sam. Clarke*; ubi vir eximius vix agnoscit hujusmodi metamorphosin Futuri in Præsens. Vide etiam Il. β. 35.

† Vide Il. τ. 36. ‡ Vide Il. ι. 613.

§ Vide Il. γ. 250.

‖ Interdum α mutatur in εω· Sic. πεποίθεω, a πείθω. Vide *Theocr.* Idyll. έ 28.

** Vide Il. ξ. 500. †† Vide Il. π. 430. item Hes. α, 379.

‡‡ Vide. Il. ψ. 360.

§§ Nempe a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ, 377.

‖‖ Vide Il. ν. 363.

*** Ejusmodi quoque paucissima oriri videntur a Perf, Act. per eandem analogiam: Sic πεφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πεφύκω, *nascor*, a φύω· [Vide Hesiod. α. 76.] τετρήχω, *tumultuor*, a τρήχω, *asper sum*; nisi istud potiùs ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρήχα, ex æquo possit esse perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήχα videtur esse Præsens a τετρήχω· non Plusquamperf. a τρήχω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βεβήκω, *eo*, a βαω quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate Jac. Burnet. de *Monboddo*, in supremâ, apud Scotos, curiâ civili, Senatoris integerrimi; priscæ virtutis et summæ eruditionis viri, deque Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro suo cui titulus,— *Of the Origin and Progress of Language*, Vol. II. pp. 156.

ADDENDA.

Omnibus his adde,

1.

Pauca Poetica in σσω· Sic,

ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἄγνωτος, *ignotus.*
ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *somnus.*
ἀηθέσσω, *insuetus sum*, ab ἀήθης, *insuetus.*
φλανύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor.*
ἐνίσσω, *verbis asperis lacesso*, ex ἐν et ἕπω, *dico.*
παιφάσσω*, *vehementer ruo*, quasi ab αἴσσω, *ruo.*

2.

Quædam Poetica et rariús usitata in άζω, et ίζω· Sic,

ἀλυσκάζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.
ἠλασκάζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.
τροχάζω, *propero*; idem quod τροχάω.
κυπτάζω, *pronus specto*; a κύπτω, *pronus sum.*

et similia in άζω.

νεμεσίζω, *indignor*; idem quod νεμεσάω.
μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μινύρομαι.
ἀκαχίζω, *tristitia afficio*; idem quod ἀκαχέω.
κεραΐζω, *cornibus dissipo*; *vasto*; a κέρας.

---

526. adversatur opinioni viri acutissimi Sam. Clarke, asserentis in annotationibus suis ad Hom. Iliad. vocem βεβήκει temporis esse, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Vidload ad Il, α. 37. 221 et π. 751, &c.

* Fortasse ex πᾶν *omnino*, ἶφι, *fortiter*, et αἴσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et *Henr. Stephani* Thes. L. Gr. Append. c. 1573.

ἠρεμίζω, *quietus sum;* idem quod ἠρεμέω.
προκαλίζομαι, *provoco;* idem quod προκαλέω.
et similia in ίζω.

Item,

3.

ἔῤῥω, *pessùm eo.*	κέλω, et κέλομαι*, *hortor.*
πέλω, et πέλομαι, *sum.*	σέβω, et σέβομαι, *colo.*

* Sæpe apud Poetas κέκλομαι. Vide Il. ο. 346. Apud poëtas est etiam μέμβλομαι. *curæ sum,* α μέλω. Vide Il. τ. 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secundæ.

I.

Triplex Præsens.

Quædam Verba conjugationis primæ non solum assumunt alterum Præsens in νύω, verum aliud etiam secundæ in νύμι*, adeò ut singulis ejusmodi Verbis Præsens existat triplex.

Scilicet; triplici illo gaudent Præsenti,——

1. Verba quædam pura in άω, έω, et όω,· Sic, κεράω, κεραννύω, et κεράννυμι, *misceo;* f. 1. κεράσω, p. κεκέρακα†.
κρεμάω, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *suspendo;* f. 1. κρεμάσω, p. κεκρέμακα‡.

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præsentia a primitivo Præsenti, mutato ω in νυω vel νυμι· Sic ἄγω, ἀγνύω, et ἄγνυμι. Sed præterea in puris ν geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic, κεράω, κεραννύω, et κεράννυμι, κεράσω. Atqui si adsit ο in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante —ννύω, et— ννυμι, nec non ante σω futuri; sic, ζόω, ζωννύω, et ζώννυμι, ζώσω. Porrò; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a νύω, sæpissimè; quod autem a primitivo vel νυμι oritur, rarius usurpari. Iidem meminerint—υμι carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element L. Gr. p. 148.

† F. 1. Pass. κερασθήσομαι, p, Pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, κέκρασαι, κέκραται. [Vide Eur. Med. 138.]

N. B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

‡ F. 1. Pass. κρεμασθήσομαι, aor. 1. Pass. ἐκρεμάσθην, &c. Dicitur etiam κρεμόω. et κρεμέω, adeo ut huic verbo existat Præsens quintuplex. Dicitur quoque κρέμαμαι, et κρέμαμαι, in voce pass. *suspendor;* in voce autem Med. *pendeo.*

ἠρεμιζω, *quietus sum;* idem quod ἠρεμέω.
προκαλίζομαι, *provoco;* idem quod προκαλέω.
et similia in ίζω.

Item,

3.

ἔῤῥω, *pessùm eo.*	κέλω, et κέλομαι*, *hortor.*
πέλω, et πέλομαι, *sum.*	σέβω, et σέβομαι, *colo.*

* Sæpe apud Poetas κέκλομαι. Vide Il. ο. 346. Apud poëtas est etiam μέμβλομαι. *curæ sum*, *α* μέλω. Vide Il. τ. 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secundæ.

I.

Triplex Præsens.

Quædam Verba conjugationis primæ non solum assumunt alterum Præsens in νύω, verum aliud etiam secundæ in νύμι*, adeò ut singulis ejusmodi Verbis Præsens existat triplex.

Scilicet; triplici illo gaudent Præsenti,——

1. Verba quædam pura in άω, έω, et όω,· Sic,

κεράω, κεραννύω, et κεράννυμι, *misceo;* f. 1. κεράσω, p. κεκέρακα†.

κρεμάω, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *suspendo;* f. 1. κρεμάσω, p. κεκρέμακα‡.

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præsentia a primitivo Præsenti, mutato ω in νυω vel νυμι· Sic ἄγω, ἀγνύω, et ἄγνυμι. Sed præterea in puris ν geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic, κεράω, κέραννύω, et κεράννυμι, κεράσω. Atqui si adsit ο in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante —ννύω, et— ννυμι, nec non ante σω futuri; sic, ζόω, ζωννύω, et ζώννυμι, ζώσω. Porrò; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a νύω, sæpissimè; quod autem a primitivo vel νυμι oritur, rarius usurpari. Iidem meminerint—υμι carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element L. Gr. p. 148.

† F. 1. Pass. κερασθήσομαι, p, Pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, κέκρασαι, κέκραται. [Vide Eur. Med. 138.]

N. B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

‡ F. 1. Pass. κρεμασθήσομαι, aor. 1. Pass. ἐκρέμασθην, &c. Dicitur etiam κρεμόω. et κρεμέω, adeo ut huic verbo existat Præsens quintuplex. Dicitur quoque κρέμαμαι, et κρέμαμαι, in voce pass. *suspendor;* in voce autem Med. *pendeo.*

Q

πετάω, πεταννύω, et πετάννυμι, *pando;* f. 1. πετάσω, p. πεπέτακα*.
σκεδάω, σκεδαννύω, et σκεδάννυμι, *dissipo;* f. 1. σκεδάσω, p. ἐσκέδακα†.
ἔω, ἐννύω, et ἕννυμι, *induo;* f 1. ἕσω, p. εἷκα‡.
ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio;* f. 1. ζέσω, p. ἔζεκα§.
κορέω, κορεννύω, et κορέννυμι, *satio;* f. 1. κορέσω, p. κεκόρεκα‖.
σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo;* f. 1. σβέσω, p. ἔσβεκα**.
ϛορέω, ϛορεννύω, et ϛορέννυμι, *sterno;* f. 1. ϛόρεσω, p. ἐϛορέκα††.
(ζόω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo;* f. 1. ζώσω, p. ἔζωκα‡‡.

---

* F. 1. Pass. πετασθήσομαι, perf. Pass. πεπέτασμαι, per Sync. πέπταμαι, et in 3 plur. πέπτανται· in part. πεπετασμένος, per Sync. πεπταμένος. [Vide *Xenoph.* Απομν. II. 1. 22.] In usu est etiam πετάζω.

† F. 1. Pass. σκεδασθήσομαι, p. Pass. ἐσκέδασμαι. Dicitur etiam σκεδάζω.

‡ Perf. Pass. εἷμαι, unde εἷμα—τος, το, *vestimentum.* Sed multò frequentiùs reperitur compositum ἀμφιεννύω vel αμφίεννυμι, ἀμφίεσω, ἤμφιεκα, vel ἄμφιεικα, ἠμφίεσμαι, vel αμφίειμαι,

§ F. 1. Pass. ζεθήσομαι, vel ζεσθήσομαι. Vide Moor, Element L. Gr. p. 136.

‖ F. 1. κορέσω, vel κορήσω, f. 1. Pass. κορεσθήσομαι. p. Pass. κεκόρεσμαι, vel κεκόρημαι, Confer. *H. Steph.* Thesaur. L. Gr. t. 2. c. 108. b. et Moor, Element. L. Gr. p. 137. not.*

** Vel ἔσβηκα, f. 1. Pass. σβεσθήσομαι, p. Pass. ἔσβεσμαι.

†† F. 1. Pass. ϛορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. ϛόρνυμι, unde compositum καταϛόρνυμι, per Sync. καϛόρνυμι. Vide Odyss. ρ. 32.

‡‡ F. 1. Pass. ζωσθήσομαι. p. Pass. ἔζωσμαι. Sed primitivum ζόω, in Præs. est obsoletum. Dicitur autem in Præs. ζωννύσκω.

(ῥόω,) ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro;* f. 1. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα*,
(ϛρόω,) ϛρωννύω, et ϛρώννυμι, *sterno;* f. 1. ϛρώσω, p. ἔϛρωκα†.
χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero;* f. 1. χώσω, p. κέχωκα‡.
χρόω, χρωννύω, et χρώννυμι, *tingo;* f. 1. χρώσω, p. κέχρωκα§.

Quibus adde unum in ίω· Scil.

τίω, τιννύω, et τίννυμι, *honoro, solvo,* f. τίσω, p. τέτικα‖.

Item,

2 Quædam non pura in γω· Sic,

(ἄγω**,) ἀγνύω, et ἄγνυμι, *frango;* f. 1. ἄξω, p. ἦχα.
εἴργω††, εἰργνύω, et εἴργνυμι, *includo,* f. 1. εἴρξω, &c.
(ζεύγω‡‡,) ζευγνύω, et ζεύγνυμι, *jungo,* f. 1. ζεύξω, p. ἔζευχα.

---

* F. 1. Pass. ῥωθήσομαι, p. Pass. ἔῤῥωμαι. Obsoletum autem est primitivum ῥοω, quod apud *H. Stephanum* scribitur ῥώω.

† F. 1. Pass. ϛρωθήσομαι, p. Pass. ἔϛρωμαι. Obsoletum autem est primit. ϛρόω.

‡ F. 1. Pass χωσθήσομαι, p. Pass. κέχωσμαι.

§ F. 1. Pass. χρωσθήσομαι vel χρωθήσομαι, p. Pass. κέχρωσμαι, vel κέχρωμαι. In usu est etiam χρώζω in Præsenti.

‖ Vide Addenda, p. 12.

** Inusitatum est primitivum Præs. ἄγω. Ast in usu sunt aor. 1. Act. ἦξα, Atticè ἔαξα· p. Act. ἦχα, Atticè ἔαχα· p. M. ἦγα, Atticè ἐάγα, &c.

†† Scil. εἴργω, per Crasin pro ἔεργω· aor. 1. est εἶρξα. Perf. est inusitatum.

‡‡ Inusitatum est primit. præs. ζεύγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐζύγην.

(μίγω*,) μιγνύω, et μίγνυμι, *misceo;* f. 1. μίξω, p. μέμιχα.
(μοργω†,) μοργνύω, et μόργνυμι, *tergo;* f. 1. μόρξω, p. μέμορχα.
οἴγω‡, οἰγνύω, et οἴγνυμι, *aperio,* f. 1. οἴξα, p. ὦχα.
(πήγω, pro quo in usu) πήσσω§, πηγνύω, et πήγνυμι, *compingo;* f. 1. πήξω, p. πέπηχα.
(πλήγω, pro quo in usu) πλήσσω, πληγνύω, et πλήγνυμι, *percutio;* f. 1. πλήξω, p. πέπληχα.
(ῥήγω, pro quo in usu) ῥήσσω, ῥηγνύω, et ῥήγνυμι, *rumpo;* f. 1. ῥήξω, p. ἔρρηχα.
(Φράγω, pro quo in usu) Φράσσω, Φραγνύω, et Φράγνυμι, *sepio;* f. 1. Φράξω, p. πέφραχα.

Nec non unum in κω, atque duo in ρω· Scil.
(δείκω‖,) δεικνύω, et δείκνυμι, *ostendo;* f. 1. δείξω, p. δέδειχα.
θόρω, θορνύω, et θόρνυμι, *salio;* &c**.
ὄρω, ὀρνύω, et ὄρνυμι, *excito;* f. 1. ὀρῶ††, p. ὦρκα.

---

* Inusitatum est primit. Præs. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præs. est interdum μίσγω.

† Inusitatum est primit. Præs. μόργω· et pro μόργνυμι, sæpè reperitur ὀμόργνυμι.

‡ Sed multò frequentiùs usurpatur compositum ἀνοίγω, &c. in aor. 1. Act. ἄνωξα, Atticè ἀνέωξα, et ἤνοιξα, in perf. A. ἄνωχα, Atticè ἀνέωχα, in perf. P. ἄνωγμαι, Atticè ἀνέωγμαι, et ἠνέωγμαι, et in Perf. Med. ἄνωγα, Atticè ἀνέωγα.

§ *N. B.* πήσσω, πλήσσω, ῥήσσω, et Φράσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, sic πήσσω, πήξω, πέπηχα, πηχθήσομαι, πέπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ *compingo*, in voce autem mediâ, *rigeo.*

‖ Inusitatum est primit. Præs. δείκω.

** θόρω, vel θορέω, non invenitur in f. 1. vel. in perf. sed in usu est aor. 2 ἔθορον, &c.

†† Æolicè ὄρσω, unde in aor. 1. ὦρσα. Et perf. M. est ὦρα, Atticè ὄρωρα.

ADDENDA.

1.

Analogiâ haud prorsus absimili, triplex quoque Præsens sortiuntur sequentia: Scil.
κτείνω, κτιννύω, et κτίννυμι*, *occido;* f. 1. κτένω, p. ἔκτακα,
ὀλέω†, ὀλλύω, et ὄλλυμι, *perdo;* f. 1. ὀλέσω, p. ὤλεκα.
ὀμόω, ὀμνύω, et ὄμνυμι, *juro;* f. 1. ὀμόσω, p. ὤμοκα.

2.

Eódem etiam pertinere videntur pauca Deponentia: Scil.
ἄρνυμαι, *capio,* ab ἄρς, *agnus*‡.
ἄχνυμαι, *doleo,* ab ἄχος, *dolor.*
κίνυμαι, *moveor,* a κινέω, *moveo.*
λάζυμαι, *capio,* idem quod λάζομαι.
πτάρνυμαι, *sternuto,* idem quod πταίρω.

II.

Carentia Aoristo II.

Pleraque Verba secundæ conjugationis defectiva sunt.

---

* Vix reperiuntur κτιννύω et κτίννυμι· Sed in usu est compositum ἀποκτίννω, et ἀποκτίννυμι.

† Vix reperitur ὀλέω, in Præs. sed a f. 2. ὀλῶ, venit regulariter f. 2. M. ὀλοῦμαι, aor. 2. M. ὠλόμην, p. M. ὦλα, Atticè ὄλωλα. Atque sæpissimè reperitur compositum ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatum.

‡ Adi Henr. Steph. L. Gr, tom. 1. c. 548. g.

Quædam habent Præs et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo: Sic,

ἀκάχημι*, *tristitiâ afficio*, ab ἀχέω, *doleo*.
δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.
κίρνημι†, *misceo*, idem quod κεράω.
κίχρημι‡, *utendum do*, idem quod χράω.
κρέμνημι§, *suspendo*, idem quod κρέμαω.
ὄνημι||, *prosum*, ab obsoleto ὀνάω.
περνήμι, *vendo*, a πράω, unde πιπράσκω**.
πίπλημι, vel πίμπλημι††, *impleo*, idem quod πλήθω.
πίπρημι, vel πίμπρημι‡‡, *incendo*, idem quod πρήθω.
πίτνημι§§, *extendo*, *cado*, idem quod πιτνέω.

---

* Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

† In usu est etiam κιρνάω. Vide supra ad Triplex Præs.

‡ In usu est etiam κιχράω.

§ In usu est etiam κρεμνάω [Vide supra ad Triplex Præs.] Inveniuntur etiam κρημνέω, et κρήμνημι, *præcipito*, κρημνὸς, *precipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι. Cæterùm κρήμνημι, habet in imperat. aor. 2. κρήμνηθι.

|| Legitur etiam ὀνίνημι, et in voce P. et M. ὀνινάμαι, et ὀνινήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam sumunt η ante μαι, in Præs. P. et M. Cæterùm ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod est Latinè *vitupero*.

** Vide pag. 8.

†† Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλανω, et πλῆμι.

‡‡ Reperiuntur etiam πιπράω, et πιμπράω.

§§ Apud Homerum invenitur πίτνα, Ionicè sine augm. et contractè, pro ἐπίτνα, a πιτνάω· [Vide Il. Φ. 7. ubi Eustath. exponit κατεπετάννυε.] Apud Hesychium πιτνεῖ redditur πίπτει, ἐκτείνει. Forsitan est verbum compositum ex πίπτω, *cado*, et τείνω, *tendo*: scil πιπτείνω, πιπτενῶ, πιτένω, πίτνω. unde πιτνέω, πιτνάω et πίτνημι· quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, ut sæpissimè fit, [Vide notam in p. 12, 13] tum πίτνεω, erit πιτνέω ἐμαυτὸν, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus* vel *extensus decido*. Anglicè, *I fall at my full length.*

σκίδνημι, *dissipo*, idem quod σκέδαω*.
τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum τράω†.

Similiter in Deponentibus.

ἄγαμαι‡, *admiror*. | ἔραμαι||, *amo*.
δύναμαι§, *possum*. | πρίαμαι, *emo*.

2. Et, vice versâ, quædam habent Aoristum secundum et carent Præsenti et Imperfecto: Sic,

Obsoletum, δῦμι**, (a δύω, *subeo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔδυν.

Obsol. φύμι, (a φύω††, *nascor*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφυν.

Obsol. βῆμι, (pro quo est βαίνω, *eo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβην‡‡.

Obsol. κτῆμι§, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet, in usu, aor. 2 ἔκτην.

Obsol. σβῆμι||, (a σβέω, *extinguo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσβην.

[Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram, G. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκιδάζω, κεδάω, κεδάζω, et κεδαίω.

† Reperiuntur etiam τιτράω, et τιτραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf ab obsoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto δυνάομαι.

|| Ab ἐράω, *idem*: cujus vox pass. sæpè significat (non *amor*, sed) *amore captus sum*.

** [Vide p. 12.] Meminerint tirones υμι carere subj. et opt.

†† φύω, sæpè significat *naturâ sum*. Sæpissimè occurrit πέφυκα, in perf. *naturâ comparatus sum*. φύω, etiam sæpè significat *gigno*.

‡‡ Vide Varia Synonyma, p. 13.

§§ Vide Addenda p. 29. |||| Vide Triplex. Præs. p. 26.

Quædam habent Præs et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo: Sic,

ἀκάχημι*, *tristitiâ afficio*, ab ἀχέω, *doleo*.
δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.
κίρνημι†, *misceo*, idem quod κεράω.
κίχρημι‡, *utendum do*, idem quod χράω.
κρέμνημι§, *suspendo*, idem quod κρέμαω.
ὄνημι‖, *prosum*, ab obsoleto ὀνάω.
περνήμι, *vendo*, a πράω, unde πιπράσκω**.
πίπλημι, vel πίμπλημι††, *impleo*, idem quod πλήθω.
πίπρημι, vel πίμπρημι‡‡, *incendo*, idem quod πρήθω.
πίτνημι§§, *extendo*, *cado*, idem quod πιτνέω.

---

* Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

† In usu est etiam κιρνάω. Vide supra ad Triplex Præs.

‡ In usu est etiam κιχράω.

§ In usu est etiam κρεμνάω [Vide supra ad Triplex Præs.] Inveniuntur etiam κρημνέω, et κρήμνημι, *præcipito*, κρημνὸς, *precipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι. Cæterùm κρήμνημι, habet in imperat. aor. 2. κρήμνηθι.

‖ Legitur etiam ὀνίνημι, et in voce P. et M. ὀνινάμαι, et ὀνινήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam sumunt η ante μαι, in Præs. P. et M. Cæterùm ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod est Latinè *vitupero*.

** Vide pag. 8.

†† Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλανω, et πλῆμι.

‡‡ Reperiuntur etiam πιπράω, et πιμπράω.

§§ Apud Homerum invenitur πίτνα, Ionicè sine augm. et contractè, pro ἐπίτνα, a πιτνάω· [Vide Il. Φ. 7. ubi Eustath. exponit κατεπετάννυε.] Apud Hesychium πιτνεῖ redditur πίπτει, ἐκτείνει. Forsitan est verbum compositum ex πίπτω, *cado*, et τείνω, *tendo*: scil πιπτείνω, πιπτενῶ, πιτένω, πίτνω. unde πιτνέω, πιτνάω et πίτνημι· quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, ut sæpissimè fit, [Vide notam in p. 12, 13] tum πίτνεω, erit πιτνέω ἐμαυτὸν, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus* vel *extensus decido*. Anglicè, *I fall at my full length*.

σκίδνημι, *dissipo*, idem quod σκέδαω*.
τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum τράω†.

Similiter in Deponentibus.

ἄγαμαι‡, *admiror*.	ἔραμαι‖, *amo*.
δύναμαι§, *possum*.	πρίαμαι, *emo*.

2. Et, vice versâ, quædam habent Aoristum secundum et carent Præsenti et Imperfecto: Sic,

Obsoletum, δῦμι**, (a δύω, *subeo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔδυν.

Obsol. φύμι, (a φύω††, *nascor*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφυν.

Obsol. βῆμι, (pro quo est βαίνω, *eo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβην‡‡.

Obsol. κτῆμι§, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet, in usu, aor. 2 ἔκτην.

Obsol. σβῆμι‖, (a σβέω, *extinguo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσβην.

[Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram, G. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκιδάζω, κεδάω, κεδάζω, et κεδαίω.

† Reperiuntur etiam τιτράω, et τιτραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf ab obsoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto δυνάομαι.

‖ Ab ἐράω, *idem*: cujus vox pass. sæpè significat (non *amor*, sed) *amore captus sum*.

** [Vide p. 12.] Meminerint tirones υμι carere subj. et opt.

†† φύω, sæpè significat *naturâ sum*. Sæpissimè occurrit πέφυκα, in perf. *naturâ comparatus sum*. φύω, etiam sæpè significat *gigno*.

‡‡ Vide Varia Synonyma, p. 13.

§§ Vide Addenda p. 29. ‖‖ Vide Triplex. Præs. p. 26.

Obsol. σκλῆμι*, (a σκλάω, *sicco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσκλην.

Obsol. τλημι, (a τλάω, *suffero*,) habet, in usu, aor. 2. ἔτλην.

Obsol. φθημι†, (a φθάω, *prævenio*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφθην.

Obsol. ἄλωμι, (pro quo est ἁλίσκω, *capio*,) habet, in usu, aor. 2. ἥλων‡.

Obsol. γνῶμι§, (pro quo est γινώσκω, *cognosco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔγνων.

Obsol. βίωμι§, (pro quo est βιώσκω, *vivo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβιων.

Obsol. βρῶμι§, (pro quo est βρώσκω, *edo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundam in μι perpacuæ tantùm supersunt reliquiæ: Sic,

αημι, (ab ἀέω, *spiro*,) habet, in usu, præs. part. ἀείς|| 3. dual. aor. 2. Ind. ἄητον**, et Inf. ἀῆναι††.

---

* Vide σκλάω, p. 16.

† Vide Anomala in ω, p. 9.

‡ Atticè ἑάλων. [Vide Anomala in ω, p. 8.] Observent autem tirones ἥλων, in aor. 2. usurpari in sensu passivo, Latine *captus fui*, ἁλοὺς, *captus* [Vid. Il. β, 374. et Xenoph. Απομν. II. iii. 10.] Perf. ab ἁλόω, (scil. ἥλωκα,) passivè etiam significat. [Vide H. Steph. Thes. L. Gr. t. 1. 328. h]

§ Vide Anomala in ω, p. 7.

|| Saltem invenitur ἄεντες, in nom pl. [Vide Il. ε. 526.]

** Scil. Ionicè sine augm. [Vide Il. ι. 5.]

†† Saltem ἀήμεναι Poeticè. [Vide Il. ψ. 214.

διδημι, (a δέω, *ligo*,) habet, in usu, 3. sing. imperf. Ind. δίδη*.

δίζημι, (pro quo δίζω, *quæro*,) habet, in usu, præs. part. M. διζημένος†.

εἴδημι, (pro quo εἰδέω,) *scio*, habet, in usu, præs. Opt. εἰδείην‡.

ἵςημι, (pro quo ἵςημι, *sisto*,) habet, in usu, præs. Opt. ἑςαίην, Imperat. ἕςαθι, part ἑςάς§.

Atque ita in nonnullis aliis ejusmodi||.

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syncopen, vel Metathesin.

Tirones assuefaciant aures sequentibus exemplis.

---

* Scil. Ionicè, sine augm. [Vide Il. λ. 105.]

† Scil. pro. διζεμένος. [Vide Il. δ. 88]

‡ Sed εἰδέναι, est per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

§ Sed ἑςάναι est per Sync. pro ἑςάκεναι, ab ἵςημι.

|| De σπὶς, φρὲς, et σχὶς, a σπῆμι, φρῆμι, et σχῆμι, vide MOOR Element. L. Gr. p. 149 in notâ†. Et de εἶμι, *sum*, εἶμι, *eo*, ἧμαι, *sedeo*, κεῖμαι, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 114, 115. &c.

☞ Atque hæc sunt præcipua utriusque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari possint. Cæterùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnis numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere partes quæ passim apud Græcos scriptores inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

I.

Per Reduplicationem*.

ἄγω,	ἀγαγω,	ab ἄγω, *duco.*
ἦγον,	ἤγαγον,	
ἦγομην,	ἠγαγόμην,	
ἦχα,	ἄγηχα,	
ἤγερκα,	ἀγήγερκα,	ab ἀγείρω, *congrego.*
ἤγερμαι,	ἀγήγερμαι,	
ὤλεκα,	ἀλώκεκα,	ab ὄλλυμι†, *perdo.*
ὦλα,	ὄλωλα,	

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἔλαυνω, *agito.*
ἔχευσα,	ἔχεσα‡,	a χέω, *fundo.*
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἰμὶ, *sum.*
ἐγείρομαι,	ἔγρομαι,	ab ἐγείρω, *excito,*
ἐγειρομένος,	ἐγρομένος,	
ἴσατον,	ἴσον,	ab ἴσημι, *scio,* (in Voce M. et P. sæpè, inserto τ, ἴσαμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε,	ἴσε,	
ἴσασαν,	ἴσαν,	
ἴσαθι,	ἴσθι,	
ἴσατω,	ἴσω, &c.	

---

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.
† Vide Anomala in μι, p. 29.
‡ Interdum ἔχεα.

ἔβησαν,	ἔβαν*,	a βῆμι, pro quo βαίνω, *eo.*

3.

Per Metathesin.

ἔπαρθον,	ἔπραθον,	a πέρθω, *vasto.*
ἔδαρκον,	ἔδρακον,	a δέρκω, *aspicio.*
δέδορκα,	δέδροκα,	
μέμορα,	ἔμμορα,	a μείρω, *divido.*
σέσυται,	ἔσσυται,	a σεύω, *agito.*

---

* Scil. per Syncopen Bœoticè. Bœoticum est etiam ἤγερθεν, pro ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω, *congrego,* vel ἐγείρω, *excito,* ἔμιχθεν, pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι, *misceo,* &c. Sed Atticum est εἶεν, pro εἴησαν, ab εἴμι, *sum.* et τιθεῖεν, pro τιθείησαν, a τίθημι, *pono,* &c. Sed de his postea.

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIO est pars orationis indeclinabilis regens quendam casum.

Prepositionum primigenius usus est denotare id quod ad LOCUM cujusvis, respectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius MOTUS, alterius autem QUIES; vel utriusque MOTUS aut QUIES exprimatur: velut, *Mittunt legatos* AD *Cæsarem. Iter erat illis* PER *Alpes. Flumen Arar* IN *Rhodanum influit.* PRÆ. *foribus obambulat. Recubans* SUB *tegmine fagi. Hic* INTER *densas corylos.* INTER *sylvas Academi. Obviam facti sunt* INTER *se.*

Ex hac primigeniâ suâ significatione Præpositiones sæpissimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque significandum quod ad TEMPUS attinet: velut, *Surrexit,* ANTE *lucem. Colloquebatur* INTER *cœnam. Vivit* POST *funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ usurpantur variè ad varios exprimendos nexus, sive causæ cum effectu, seu ἐνέργειων Animi cum rebus externis: velut *Roscius* PER *imprudentiam deceptus est. Cæsar* DE *hac re ita censebat Egregia erat pietas ejus* IN *parentes**.

Ex vario præpositionum†, sive simplicium

---

* Hæc enarrantur fusius inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazæ* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Basil. apud Valent. Curionem, 1523.

seu compositarum, usu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati sunt Eruditi.

Græcos Præpositiones ad captum tironum accommodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus, nunc autem Gallicus, aptiùs ac feliciùs quam Latinus attingit.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES* sunt octodecim.

Earum aliæ regunt unum, aliæ duos, aliæ autem tres casus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum solummodo; Scil. Αντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, πρὸ.

---

* Quanquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce perfudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum persensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC. MOOR, in Acad Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit: atque ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglicano exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language; an introductory Essay,* Glas. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *introductionem;* pretiosam quidem eam, sed priorem tantùm operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere videntur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

1. Αντὶ*.

Αντὶ—Latinè, plerumque, redditur *pro* (scil. *loco* vel *vice*.) Anglice INSTEAD OF; Gallicè *au lieu de*. Sic,

Εἰρήνη ANTI πολέμου. Thucyd. IV. 20.	*Pax* pro *bello*.
ANTI μεγάλων εὐεργεσιῶν, *Ibid*. IV. 11.	Pro *magnis beneficiis*.

OBSERVANDA.

1. Verisimillimum est Αντὶ primitus usurpatum fuisse ad designandum alterum poni CONTRA alterum; [Anglicè—OPPOSITE TO—; Gallicè—*vis â-vis de*—] id quod fieri solebat, antiquissimis temporibus, quum merces essent commutandæ: [Angl.—*in the case of barter*.] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet suffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something substituted* in place of *some other thing*;] quæ quidem tandem fiebat communis ipsius significatio.

2. Manebat tamen primarius ejus sensus in vocibus plerisque compositis: Sic, ANTIλέγω, CONTRA*dico*; ANTIφωνέω, è contrario *sono*: Κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους, Ἡρακλέους· λύρη δὲ Ἔρωτας ANTεφώνει· [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-singing the labours of Herculus; my Lyre, on the other hand,* in opposition to *me, began to resound Loves.* In quibusdam autem cernere est alteram illam vulgarem ejus significationem: Sic, ANTωνόμασε Μεσσήνην. [Thucydid. VI. 5.] *He* changed *its name into Messene.* [*He substituted Messene* instead of *its other name.*]

3. Αντὶ sæpè supprimitur per Ellipsin, præsertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, Πόσου τὶς πρίασθαι, δύναται

* *N. B* Hæc præpositio, sequente consonante, scribitur ἀντὶ sequente vocali lævigatâ ἀντ' sequente autem vocali aspiratâ ἀνθ'· Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ', ἀφ'· et κατὰ, κατ', καθ' et μετὰ, μετ', μεθ' et ἐπὶ, ἐπ', ἐφ'· et ὑπὸ, ὑπ', ὑφ'. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα; δραχμῆς· [Æsoph. Fab.] For [instead of] *how much can one buy the statue of Juno? For a drachma*, i. e. ἀντὶ πόσου—ἀντὶ δραχμῆς. Vide *Lamberti Bos* Ellips. Gr.

4. Αντὶ sæpe regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ANTI τοῦ τιμωρήσασθαι, [Æsop Fab.] *Instead* of *punishing*.

2. Απὸ.

Απὸ—Latinè significat *a, ab, de,* Anglicè FROM; Sic,

Κῦρος ὡρμᾶτο ΑΠΟ Σάρδεων, Xenoph. Anab. I.	*Cyrus began his March* FROM *Sardes.*
ΑΠΟ τοῦ Ποσειδονίου. Thucyd. IV. 118.	FROM *the Temple of Neptune.*

OBSERVANDA.

1. Απὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei A *loco* alterius: [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing* FROM the place *of another.*] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis AB altero; et redditur interdum *post;* Anglicè FROM, vel AFTER; Gallicè *depuis, après:* Sic, ΑΠΟ τοῦ νῦν, FROM *the present time.* ΑΠΟ δείπνου *a cœnâ: after* [FROM *the time of*] *supper.* ΑΠΟ σάλπιγγος, a *tubæ signo;* post *tubæ sonitum.*

2. Απὸ Latinè significat, *a, ab:* Angl. FROM; Sed variè aliquatenus in variis: Exempli causâ: 1mo, Ενεργέιαν denotat agentis directam *ab—:* Sic, —ΑΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος.—[Il. δ. 275.] *a speculâ vidit nubem.* ΑΠΟ τοῦ τείχεως μαχεσθαι, *to fight* FROM *the wall.* 2do, Partem cujusvis ablatam *ab—:* Sic Θυσίας θύων μίκρας ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering small sacrifices* FROM *a small fortune,* &c.

2. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire genuinam vim τῆς ΑΠΟ in hujuscemodi phrasibus: Scil.

Οἱ ἀπὸ,	τῆς βουλῆς,	*Senatores.*
	τοῦ πλήθους,	*Plebii.*
	φιλοσοφίας καὶ λόγων,	*Philosophi ac Literati.*
	τῆς στοᾶς,	*Stoici.*
	τοῦ περιπάτου,	*Peripatetici.*
	τῶν μαθημάτων,	*Mathematici.*

Item,

Ἀπὸ	τύχης,	*Fortuitò.*
	ςόματος, μνήμης,	*Memoriter.*
	γλώσσης,	*Vivâ voce.*

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perspectâ, eadem ejus vis in compositione etiam observanda est*: Exempli gratiâ; οἶκ☉, *domus;* ΑΠοίκ☉, *in coloniam missus;* ΑΠοικία *colonia;* ΑΠοικέω, *in coloniam migro;* ΑΠοικίζω, *in coloniam deduco.* βαίνω, *eo,* ΑΠΟϐαίνω, *abeo,* βάλλω, *jacio,* ΑΠΟϐάλλω, *abjicio,* &c.

5. Ἀπό in compositione sæpè regit suum casum: Sic, ΑΠέχομαι κακῶν, *abstineo a malis.* Ubi obiter notanda est, etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myself,* ΑΠΟ κακῶν, FROM *mischief.*

6. Denique, Ἀπὸ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, ἁρπάζειν θανάτε, *eripere morti,* i. e. ΑΠΟ θανάτε: Ex Homero suppetit exemplum utriusque Syntaxeos simul, tum plenæ, tum ellipticæ.

Ἡ δὲ τόσον, μεν ἔεργεν ΑΠΟ χροὸς ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἔεργει μυῖαν—— [Il. δ. 130.]
Hæc verò tantum inhibuit a corpore ut cùm mater
A filio arcet muscam——†

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc augere, nunc evertere videatur: sic, καλύπτω, *tego,* ΑΠΟκαλύπτω, *detego;* quasi dicas Anglicè, *I take the veil away* FROM *any thing.* κρύπτω, *abscondo,* ΑΠΟκρύπτω, *seorsum abscondo.* Anglicè, *I hide something apart* FROM *other things.* [ΑΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. *delitesco.*] μανθάνω, *disco,* ἀπομανθάνω, *dedisco,* Anglicè *I depart* FROM *learning; I forget* διδάσκω· *doceo,* ΑΠΟδιδάσκω, *dedoceo.* Anglicè, *I am quite away* FROM *teaching. I do something quite the reverse of teaching,* Atque ita Horatius Lib. II. Od. 2.

————— populumque falsis
Dedocet uti
Vocibus———.

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

† Vide *Lamberti Bos* Ellipses Gr. [p. 470. Edit. Norim-

3. Εκ vel ἐξ*.

Εκ vel ἐξ—Latinè significat *e, ex.* Anglicè OUT OF. Sic,

ΕΚ Χεῤῥονήσε ὁρμώμενος· Xenoph. Anab. I.	E *Chersoneso prodiens.*
Εκ ςόματος λύκε· Æsop.	Ex *ore lupi.*

OBSERVANDA.

Primigenius usus Præpositionis Εκ vel ἐξ, est indicare aliquem *discedere* E loco; vel quodvis *eximi* EX quovis alio: [Anglicè, *That a person departs* OUT OF *a place*, or *that any thing is taken* OUT OF *any other thing*.] Inde facilè transfertur ad significandum; 1mo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic, ποτήριον, ΕΚ χρύσου, Angl. *A cup* [*made* OUT OF] *Gold.* 2do, Aliquid exemptum E numero: Sic, ΕΚ μετοίκων, EX *inquilinorum numero.* 3tio, Aliquid mutatum EX uno statu in alterum: Sic, ΕΞ εἰρήνης πολεμεῖν, [Thucyd I. 120.] *pacem cum bello commutare:* Angl. OUT OF *peace to make war.*

2. Evidens est differentia inter Εκ et Ἀπό· Sic ΕΞ ἀγορᾶς καὶ ΑΠΟ τε βελευτηρίε, [Platon. Menex. ad init.] E *foro, et* A *Senatu.* In quibusdam tamen locútionibus, neglectâ hac differentiâ utpote non tanti, utravis communitèr usurpari videtur: Sic,—ὄναρ ΕΚ Διός ἐςιν [Il. ά 63.] *Somnium* A *Jove est.* Εκ Διὸς ἀρχώμεσθα· [Theocr. Idyl. ιζ'.] A *Jove principium faciamus.* Atque ex æquo dici potest ΕΞ ἀρίςε, et ΑΠ' ἄριςε, a *prandio;* Angl. *after dinner;* item Οἱ ΑΠΟ της ςοᾶς, et Οἱ ΕΚ τῆς ςοᾶς, *Stoici*†, &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, ΕΚ et ἀπὸ communiter usurpari pos-

berg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare, eum amori suo erga Ellipsin nimis indulsisse; quanquam tamen nec ille suâ laude sit fraudandus, quippe qui multò dilucidiùs et elegantiùs quam vulgus philologorum sententiam suam ubique exposuerit.

* Scil. ἐκ ante consonantem; ἐξ ante vocalem.

† Vide suprà inter Observanda ad ἀπὸ.

sunt : Sic, EK τȣ̃ δικαίȣ, *justè*. EK τȣ̃ ἀδίκȣ, *injustè*. EK τῶν θεμελίων, *funditus*. EK τȣ̃ παραχρῆμα, *subitò*, &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione: Sic, EKνȣς *demens*, [Angl. OUT OF *one's wits*;] EKϐαίνω, *egredior*; EKϐάλλω, *ejicio*; EΞάγω, *educo*; EΞάλλομαι, *exsilio*. Sed notandum, quodcunque in suo genere magnum est et excellit, id videri esse *exemptum e* turbâ, *e* grege cæterarum ejus generis rerum: (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius, Egregius*,) Quapropter Eκ in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' EΞοχὴν· Sic, EΞαίρετος, *eximius*; EKπίκρος, *valdè amarus*, EKποθέω, *devasto*; EKταράσσω, *perturbo*; EKτιμάω, *valde honoro*; EKλαμπω, *eluceo*; EKμανθανω *edisco*; EKϐοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry* OUT.]

5. Denique, Eκ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, —τάσδη παῖδας γῆς ἐλᾷν Κορινθίας. [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. EK γῆς·] Σιδήρȣ πεποιημένος, *e ferro factus*; [i. e. EKσιδήρȣ.]

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè significat *ante, pro, præ*; Anglicè BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων.	Eurip.	Ante *ædes*.
ΠΡΟ τωνδε φωνεῖν.	Soph.	PRÆ *his loqui*.

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius est quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of* place.] Et quoniam, qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse sit ut is seipsum sistat *ante* id quod velit défendere; idcirco Πρὸ usurpatur ad id exprimendum quod est etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*;] Sic, Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται, pro *suis pugnat*: Angl. *He fights for* [in defence of] *his own*. Et quoniam qui proceres aut reges adierit, verisimile sit eum stare *ante* eos; i. e. iis in conspectu *coram*; idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram*; [Angl. BEFORE i. e. *In presence of*.] Sic ΠΡΟ τȣ βασιλέως, coram *rege*. Angl. BEFORE [in presence of] *the king*.

2. Πρὸ, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus ejus frequentissimus: Sic Πρὸ τῆς ἕω, [Thucyd. iv. 31.] Ante *auroram*; Angl. BEFORE *morning*. Et quoniam qui alterum alteri anteposuerit, verisimile sit eum quod melius, quam quod pejus esse crediderit, id *priùs* sumpturum, idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latinè *præ*, i. e. *potius quam*; [Angl, BEFORE, i. e. *in preference to*.] Sic πολέμον, ΠΡΟ ειρήνης αἱρέεται, [Herodot.] *bellum*, præ *pace deligit*; vel *bellum* potius quam *pacem deligit*; Angl. *He chooses war* in preference to *peace*. *He prefers war* BEFORE *peace*. Εκείνῳ ΠΡΟ τȣ́τȣ ἐχρῶντο, [Thucyd. iv. 126.] *illâ* potius quam *hac ratione utebantur*. Angl. *They preferred the one method* BEFORE *the other**.

3. Ex quibus omnibus manifestissima est hujus præpositionis vis compositione: Exempli gratiâ; ΠΡΟπύλαιον, *vestibulum domus*: ΠΡΟθύμος, *sedulus*: ΠΡΟλαμϐάνω. *anticipo*: ΠΡΟμάχομαι *propugno*: ΠΡΟπέμπω, *præmitto*; ΠΡΟϐαίνω, *prægredior, antecello*, &c. Et quando verbum, quicum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujusce præpositionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth*: Sic ΠΡΟάγω, *educo*; Angl, *I lead* forth: ΠΡΟέρχομαι, *egredior, prodeo*; Angl. *I go or come* forth: ΠΡΟκαλέομαι, *provoco aliquem* [puta *ad singulare certamen*;] Angl. *I call* forth, *I challenge*.

II.

DUÆ regunt Dativum solummodo: Scil. Εν, σὺν†.

---

* Discentes observent quoque constructionem præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum: Sic, ΠΡΟ τȣ̃ τύπτειν. Angl. BEFORE *striking*. ΠΡΟ τȣ̃ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I struck*. Πρὸ τȣ̃ ἐκεῖνον τετυφέναι, BEFORE *he is* [*or was*] *done with striking*, &c. De Ellipsi hujus præpositionis vide Lamberti. Bos Ellips. Gr. ad vocem.

† Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod sciam, nulla alia usquam gentium tam plenè assequuta est lingua, sedulò observent discentes et admirentur.

1. Εν et Σὺν in compositione, manent immutatæ ante vocalem: Sic, EN-Αλλάσσω, *immuto*, ΣΥΝ-Οικέω, *una habito*, &c.

1. Εν.

Εν—Latinè significat *in* (scil. *in loco* vel *intra locum.*) Anglicè IN : Gallicè *en, dans.* Sic,

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum; Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ· et ante secundum in γ. Exempli gratiâ.

1. EM-	Πίπτω,	*incido.*	ΣΥΜ-	Πείθω,	*una persuadeo.*
	Βάλλω,	*injicio.*		Βαίνω,	*congredior.*
	Φορέω,	*importo.*		Φρονέω,	*consentio.*
2. ΕΓ-	Κλείω,	*includo.*	ΣΥΓ-	Καλέω,	*convoco.*
	Γράφω,	*inscribo.*		Γελάω,	*simul rideo.*
	Χρίω,	*inungo.*		Χέω,	*confundo.*
3. EN-	Τείνω,	*intendo.*	ΣΥΝ.	Ταράσσω,	*commoveo.*
	Διδωμι,	*in manus do.*		Δέω,	*colligo.*
	Θλίβω,	*imprimo.*		Θνήσκω.	*commorior.*

3. ν ante liquidam in alteram liquescit liquidam ejusdem generis : Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	*illuceo.*	ΣΥΛ-Λέγω,	*colligo.*
EM-Μίγνυμι,	*immiscco.*	ΣΥΜ-Μάρπτω,	*corripio.*
EN-Ναίω,	*inhabito.*	ΣΥΝ-Νοέω,	*mecum reputo.*
EP-Ριγόω*,	*inalgesco.*	ΣΥΡ-Ρέω,	*confluo.*

4. ν ante σ, sequente vocali, fit alterum σ· sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Εν immutata, ne scil. confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico.—Sic, ΣΥΣ-Σίτεω, *una cibum capio.*

σπ	ΣΥ-	ΣΠάω, *contraho*	EN-	ΣΠείρω, *insero,*
σϐ		[Deest exemplum†.]		[Deest exemplum†.]
σφ		ΣΦάττω, *simul jugulo.*		ΣΦραγίζω, *signum imprimo.*

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico : quapropter ἐν ante ρ, plerumque manet immutata : Sic : EN-Ράπτω, *insuo,* &c.

† Nulla enim est vox Græca quæ incipit a σϐ nisi σϐέννυμι, *extinguo,* cum suis verbalibus.

EN τούτῳ τῳ τόπῳ. Xenoph. Anab.	In *hoc loco.*
Ετι EN Βαϐυλῶνι κειμαι. Lucian.	*Adhuc* in *Babylone jaceo.*

OBSERVANDA.

1. Εν designat aliquid contineri intra certum ac definitum *locum** [Angl. *that something is contained within a limited* place.] Inde transfertur ad idem notandum quum sermo sit de spatio *temporis :* Sic, EN τρισὶν ἡμέραις *tribus diebus.* EN σπονδαῖς, Angl. In [*during*] *the time of the truce*†.

2. Inde etiam notat ; 1mo, Aliquid esse *inter* alia : [Angl. *Among.*] Sic, Οὔρειος EN κορυφῆς. [Il. β. 456.] *Montis* in *verticibus.* EN εἰδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. Among *persons who know.* 2do, Alterum esse *in* potestate alterius ; Latinè *penes :* Sic, EN ἐμοί ἐςί, In *me est.* EN σοὶ γὰρ ἐσμὲν, [Soph. Oed. Tyr.] In *te enim sumus ;* Angl. *We are* in *thy power. We depend upon thee.* 3tio, Aliquem esse *in* certo statu sive animi, seu corporis : veluti quum dicimus ; EN φόβῳ εἰμι, In

σκ	ΣΥ-	ΣΚάπτω *simul fodio.*	EN-	ΣΚήπτω, *ingruo.*
σγ		[Deest exemplum*.]		[Deest exemplum*.]
σχ		ΣΧηματίζω, *conformo.*		ΣΧολάζω, *immoror.*
στ	ΣΥ-	ΣΤρατεύω, *simul milito.*	EN-	ΣΤρέφω, *intorqueo.*
σδ		Ζάω†, *una vivo.*		Ζέομαι†, *inferveo.*
σθ		[Deest exemplum‡.]		[Deest exemplum‡.]

Cæterùm, methodus augmenti in ejusmodi verbis inserendi traditur vivâ voce inter docendum.

* Idque sive sermo sit de motu, seu de quiete intra spatium istud definitivum : velut, καθίζομαι ἢ περιπατέω EN τῷ γυμνασίῳ. *Sedeo vel ambulo* in *gymnasio.*

† Huc pertinent EN τῷ παρόντι, *Nunc :* Εν τούτῳ, *Interea ;* [Supple χρόνῳ.] EN τῷ σπείρειν. Angl. In *the time of sowing.* EN τούτοις ὑπατοις, *His consulibus.* Angl. In *the time of* [during] *their consulship.* Et Similia.

* Nulla enim vox Græca incipit a σγ.

† Nam ζ que valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Dores. qui ponunt συρίσδω pro eo quod est συρίζω, *fistulâ cano.* Attamen ψ est semper πς, βς, vel φς· et ξ est κς, γς, vel χς.

‡ Nulla enim primit. vox Gr. incipit a σθ nisi σθένω, *valeo.*

timore sum: *Timeo*. EN θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant*. 4to, Aliquid fieri certo modo; sic, EN τῷ ὁμοίῳ, *Eodem modo*: Angl. In *the same manner*. [Supple τρόπῳ*.]

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est: Exempli causâ; ENοικέω, *incolo*; ENοίκος *incola*; ΕΓκαίω, *inuro*; ΕΓκαυμα, *nota inusta*. ΕΓκαλέω†, *in jus voco*. ΕΓκλημα, *accusatio*. Επλέκω, *implico*; ΕΓχρίω, *inungo*. ΕΛλείπω, *relinquo aliud in*, &c.‡

4. Eν interdum supprimitur per Ellipsin; Sic—αἰθέρι ναίων. [Il. β. 412.] In *æthere habitans*. Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, *Eodem die*, &c. Interdum ipse Dativus post ἐν supprimitur; velut, EN ᾅδυ· i. e. EN τῷ τόπῳ τῦ ᾅδυ,—*In inferno*.

2. Σύν§.

Σύν—Latinè significat *cum*, *una cum*. Anglice WITH, *together* WITH. Gallicè *avec*. Sic,

Βασιλεὺς ΣΥΝ τῷ στρατεύματι. Xen. Anab I.	*Rex* cum *suo exercitu*.
—ΣΥΝ τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε, Iliad. γ. 29.	Cum *armis desiliit humi*.

* Huc spectant EN ἴσῳ, *æqualiter*. EN καλῷ, *commodè*, EN καλλίστῳ, *commodissimè*, &c.

† De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum Eν et Εἰς, vide infrà ad Εἰς.

‡ Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti*, quod notârunt Grammatici, velut istud ex Euripide, EN βέλει πληγείς, *percussus* in *telo*, (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo*,) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πλήγείς—τῇ δύναμει ἣ ἐστὶ,—Eν Βέλει, *percussus* vi quæ inest *telo*: tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud *Xenoph*. Φανερὸν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι ὔτ' ἂν Θραξὶ EN πέλταις καὶ ἀκοντίοις, ὔτε Σκύθαις EN τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcubus velle decertare*. Mem. Socrat. III. 9.

§ Atticè Ξύν.

OBSERVANDA.

1. Σὺν, denotat aliquid vel comitans vel adjunctum. [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct*.] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; 1mo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΥΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. I. 86.] Cum *deorum auxilio*. ΣΥΝ τινι εἶναι, *Stare a partibus alicui*; Angl. *To be* WITH *any one*; *To be on the side of any one*. 2do, id quod est consentaneum *cum*—: Sic, ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] Cum *lege consentaneum*. 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium: Sic, ΣΥΝ κόσμῳ *concinnè*, Angl. WITH *elegance*; *In an elegant manner*. ΣΥΝ φόβῳ, *timidè*, Angl. WITH *fear*. 4to, Interdum etiam tempus respicit: Sic, ΣΥΝ τῷ χρονῳ, *tempore*, Gallicè, avec *le tems*.

2. In compositione vis ejus est manifestissima; Sic, ΣΥΝάγω, *congrego*. ΣΥΝοικέω, *unà habito*. ΣΥΝοικος, *contubernalis*. ΣΥΝόμνυμι, *conjuro**, &c.

3. Σὺν in compositione sæpissimè regit suum casum; Sic,—τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι ΣΥΓκατασπάσας, [Lucian.] *hamo* cum *esca* pariter *avulso*. Αλῃ ΞΥΝοικεῖ πόσις συνεύῳ, [Eurip. Med.] cum *alia habitat maritus uxore*.

4. Σὺν sæpe supprimitur per ellipsin: Sic, Τρῶες μὲν κλαγγῇ—ἴσαν, [Il. γ. 2.] *Trojani quidem* cum *clangore ibant*. Idque frequenter post adverbium ἅμα, utrum tempus respiciat, necne: Sic,—ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, [Iliad. γ. 1.]—unà cum *ducibus quique* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, cum *die*; i. e. *primâ luce* Sæpe etiam supprimitur, quum indicatur congressus hostilis: Sic, Λαγωοὶ πολεμῦντες ἀετοῖς, *Lepores bellantes* cum *aquilis*. Fortasse etiam ante dativum instrumenti: Sic, Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, [Il. η. 12.] *Hector autem Eioneum feriit hastâ acutâ*.

III.

DUÆ regunt Accusativum solummodo: Scil. Εἰς, ἀνὰ.

* De differentiâ inter Σὺν et Μετὰ quando regit Genitivum, præsertim in compositione, vide Infrà ad Μετὰ.

1. Εἰς*.

Εἰς—Latinè significat *ad*, vel *in* (scil. *in* quando regit accusativum;) Anglicè TO, INTO, &c. Sic,

ΕΙΣ τὸν οὐρανὸν. Xen Cyrop.	In *cælum.*
Παῖδες ΕΙΣ τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. Id.	*Pueri* ad *scholas ventitantes.*

OBSERVANDA.

1. Εἰς denotat motum ad quendam *locum*; plerumque ut id quod progreditur fit tandem in isto loco; [Angl. *Motion* TO *a certain* place; *for the most part so that what is advancing may be* WITHIN *that place.*] Sic, Εἰς Πέρσας πορεύεσθαι, [Xen. Cyrop.] *ad Persas*, vel *in terram Persarum proficisci*, ΕΙΣ τοὺς πολεμίους, [Ibid.] *ad hostes*, vel *in terram hostium.* Unde interdum confundi videtur cum præp. Ἐν. ut, Κῦρος παρῆν ΕΙΣ τὸ αὐτὸ χωρίον, [Ibid.] *Cyrus aderat in eodem loco*; quod tamen est quasi diceres, *Cyrus in eundem locum progressus, ibi aderat.* Et, vice versâ Ἐν interdum confundi videtur cum Εἰς ut καταβάντες ΕΝ μέσῳ, *cum descendissent in medium*; quod tamen est quasi diceres. *cum descendissent adeo ut essent in medio*†.

2. Εἰς interdum ad *tempus* refertur; Sic, ΕΙΣ τρίτην ἡμέραν παρεῖναι, [Xen. Cyrop.] *ad tertiam diem adesse.*

3. Interdum etiam ad numerum; Sic, ΕΙΣ τοὺς μυρίους, [Ibid.] *ad decem millia; circiter decem millia*; denotatque interdum numerum distributivum: Sic, ΕΙΣ ἕνα, *singuli*, [Ibid.] ΕΙΣ δύο ἄγειν, [Ibid.] *binos ducere.*

4. Metaphoricè usurpatur, quando significat *id quod attinet* AD: Angl. *tending* TO, *reaching* TO, *respecting*; Sic, τὰ ἐγκλήματα, τὰ ΕΣ τοὺς Ἀθηναίους, [Thucyd.] *the accusations respecting* [*reaching* TO] *the Athenians*; vel, quando respicit caussam finalem, veluti cum dicimus, ΕΙΣ τὸ γράφειν, *ad scribendum.* ΕΙΣ τὸ ἀνέχεσθαι θάλπη, [Xen. Cyrop.] *ad tolerandos calores.* μαθάνειν σωφρονεῖν αὐτοὺς, Angl. *to their acquiring a prudent deportment.*

---

* Atticè Ἐς.

† Vide Sam. Clarke, ad Cæsaris Comment. de Bello Gall. lib iv. § 9. Item ad Hom. Il. α, 593.

5. Ex quibus omnibus vis ejus manifestissima est in hujusmodi phrasibus: ΕΙΣ δύναμιν, vel ΕΙΣ τὸ δύνατον, *pro viribus.* Angl. TO *the utmost of one's power.* ΕΙΣ ἅπαξ, *semel*; ΕΙΣ δὶς, *bis*; ΕΙΣ ἀεὶ, *semper.* ΕΙΣ τὸ ἀσφαλέστατον, *usque ad firmissimum* Angl. *to the utmost pitch of strength.* ΕΙΣ ὀλίγον, *leviter.* ΕΙΣ ὀλίγον ἀφίκετο, *parum abfuit quin.* ΕΙΣ τόδε, *huc*, Angl. *to this pass.* ΕΙΣ ὅσον, *quamdiu.* ΕΙΣ τέτταρας, *quaterni*, &c.

6. Manifestissima est etiam ejus vis in compositione: Sic, ΕΙΣκομίζω, *importo*; ΕΙΣερχόμαι, *ingredior*; ΕΙΣπίπτω. *incido*; ΕΙΣφέρω, *infero*; ΕΙΣφορὰ, *collatio pecuniæ in publicum ærarium*; Εἴσοδος, *ingressus*, &c.

7. Denique, Εἰς interdum supprimitur, per ellipsin: Sic, Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, [Hom.] *Abite* ad *tentorium Pelidæ Achillis.* Interdum accusativus post Εἰς supprimitur: Sic, ΕΙΣ Ἀρτέμιδος, *ad Dianæ*, i. e. *ad templum Dianæ*; supple ναόν. Articulus autem post Εἰς aliquando exprimitur, ipsius nomine suppresso; Sic, ΕΙΣ τὴν Γαδάτα, [Xen. Cyrop. *in regionem Gadatæ*: Supple χώραν.

2. Ἀνὰ.

Ἀνὰ—vulgò redditur Latinè *per*; interdum IN: Angl. THROUGH; IN. Sic,

ΑΝΑ πεδίον.	Per *campum.*
ΑΝΑ ἄστυ.	Per *urbem*; vel In *urbe.*

OBSERVANDA.

1. Ἀνὰ revera denotare videtur motum huc et illuc, sive itionem et reditionem, sursum ac deorsum, intra *locum*; vel inter multitudinem: [Angl. *Motion* TO AND FRO, *or* UP AND DOWN *in a place*, or among a multitude.] Sic, ΑΝΑ, τὰ ὄρη πλανᾶσθαι. [Xen.] *Per Montes errare*, Angl. *To wander* UP AND DOWN *the mountains.* Ἐγὼ δ' ΑΝΑ δῆμον ἑταίρους—συλλέξομαι, [Hom.] *Ego vero per populum socios colligam*, Angl. *And I will collect my companions* UP AND DOWN *among* [i. e. *through*] *the people.* Οὐδ' ἐκίδασθεν ΑΝΑ στρατὸν, [Hom.] *Nec dissipabantur per castra.* Angl. *Nor were they scattered* UP AND DOWN *in the camp.* Θέων ΑΝΑ δηϊοτῆτα· *Currens per præ-*

lium. Angl. *Running* UP AND DOWN *the field of battle.*—Quæ ejus significatio observari possit etiam quando redditur *in:* Sic, τὰ φρονέοντ' ANA θυμὸν, *ea cogitantem in animo*; i. e. — *huc et illuc, vel sursum ac deorsum in animo.* Βασιλῆας ANA στόμ' ἔχων, *Reges in ore habens.* [Hom.] Angl. *Mentioning the kings frequently.*

2. Inde sumitur ad denotandum numerum distributivum; hoc modo, Ὕδατος ANA εἴκοσι μέτρα ἔχευε [Odyss. ι, 209.] *Aquæ vicenas mensuras fundebat.* Ελαβον ANA δηνάριον, [Matth. xx. 9.] *Accipiebant singuli denarium.*

3. De tempore interdum usurpatur: Sic, ANA νύκτα, [Hom.] *Per noctem.* Angl. *During the night.* ANA πᾶσαν ἡμέραν, [Xen.] *Per totum diem,* ANA χρόνον, [Dion. Hal.] *Progressu temporis.*

4. Hæc autem præpositio nonnunquam, sensu strictiore, sumitur ad elationem vel ascensum tantùm exprimendum; id scilicet quod effertur Anglicè UP: Sic, Ἀπὸ θαλάττης ANA τὸν ποταμὸνν, [Dion. Hal.] Angl. *From the sea* UP *the river.* Sed hoc raro, nisi in compositione, ubi hæc est vulgaris ejus significatio; cui opponitur KATA, DOWN: Sic, ANAβαίνω, *ascendo,* Angl. *I go* UP; KATAβαίνω, *descendo,* Angl. *I go* DOWN. Ὁ Κῦρος φρουροὺς εἰς τὰς ἄκρας ANέπεμπε, Angl. *Cyrus sent* UP *garrison soldiers into the castles.* Quæ ejus significatio in compositione, exemplorum varietate facilè comprobari potest: Sic, ANAβοάω, *Ejulatum tollo,* Angl. *I raise* or *set* UP *a shriek.* ANAγελάω, *Risum tollo; I raise* or *set* UP *a laugh.* ANAβλέπω, *Oculos aperio,* Angl. *I look* UP. ANAκλάζω, *I set* UP *a cry.* ANAφυσάω, *sufflo.* Angl. *I blow* or *puff* UP; inde metaphoricè, *elatum reddo, superbire facio.* ANAδέχομαι, *sursum in me recipio*; inde *polliceor.* Angl. *I take* UPON *myself, I promise.* ANAθαῤῥύνω, *animum alicujus, metu depulso, denuò excito.* ANAτιθήμι, *sursum pono*; hinc ANAθήματα, *donaria, munera quæ in Dei templo suspenduntur*; Angl. *Consecrated gifts hung* UP *in a temple. Votiva tabula.* [Hor. Lib. 1. Od. v.] ANέχω, *sursum teneo,* Angl. *I hold* UP; in Med. ANέχομαι, *I hold myself* UP. Et quoniam qui seipsum sustinet is pati, perferre, tolerare dicatur; idcirco ANέχομαι, vulgò redditur, *patior, perfero, tolero:* Sic, ψύχη καὶ θαλπη ANέχεσθαι, [Xen.] *frigora et calores perferre**. Et

* Sed revera ψύχη καὶ θαλπη hic reguntur à κατὰ subintellectâ: Sic, ἀνέχεσθαι, *se vel animum suum. sustentare quod ad frigora et calores attinet.*

quoniam, in quibusdam phrasibus, qui dicuntur *tollere,* ii hoc ipso facto quasi *subvertunt, perdunt,* vel, ut Latini etiam loquuntur, *è medio tollunt*; idcirco Ανὰ in compositione talem significationem nonnunquam induit: Sic, ANαιρέω, *tollo, aufero, everto**. Ὅσαι Ολιγαρχίαι ANῄρηνται, [Xen.] *Quot Oligarchiæ eversæ sunt.* ANαλόω vel ἀναλίσκω, *consumo perdo.* Τάχυ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ANηλώκει, [Id.] *brevi feras quæ in paradiso erant confecit.* Angl. *he soon destroyed all the game in the park.*

5. Porro; quum Ανὰ, simplex posita, denotare videatur *itionem* ac *reditionem,* in compositione sæpè tantùm exprimit harum posteriorem, *reditionem* scil. inde *redintegrationem, recuperationem* vel *mutationem*: Sic, χωρέω, *eo, vado*; ANAχωρέω, *recedo.* βίοω, *vivo*; ἀναβιώσκω, *revivisco.* ἀναβλαστάνω, *repullulo.* ἀναλαμβάνω, *recipio, recupero.* ἀναμαχόμαι, *iterum pugnando cladem acceptam sarcio.* ἀνακομίζομαι, *è fuga me retraho, redeo.* ἀνατίθεμαι, *revoco, retracto quod meum est, calculum meum alio loco pono, errorem meum corrigo.* [Vide Ernest. ad Xen. Mem. II. iv. 4.] πτύσσω *plico, in rugas et sinus contraho*; ἀναπτύσσω, *aperio, explico.* Αναπτυχθείσης δ' ὅυτω τῆς φάλαγγος, [Xen.] *Hoc modo explicatâ phalange.*

6. Ex quibus omnibus vis τῆς ANA facilè discerni potest in sequentibus, et aliis ejusmodi, locutionibus: ANAμνήσω σε ὦ Πλέτων, [Lucan.] *in memoriam tibi revocabo, Pluto,* Angl. *I will put the in mind, Pluto.* Εὖ πάσχων ANεχέται, [Xen. Mem.] *beneficiis se affici patitur.* Οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχοντες ANAφαινὄμεθα, [Xen.] *Nullam vim nos habere apparebit,* Angl. *It will be clear that we have no strength.* Τὸς θησαυρὸς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν—ANελίττων, [Id. Mem.] *Unfolding the treasures of the ancient sages.* [Est scil. sermo de veterum libris, quæ volumina erant.]

7. Ανὰ, denotans *elevationem* dativum interdum apud poëtas regere videtur: Sed in ejusmodi exemplis forsan vel ponitur absolutè; ut, Εὗρον δ' εὐρυοπα Κρονίδην ANA Γαργάρῳ ἄκρῳ Ἡμενον,—[Hom.] *Invenerunt autem late-sonantem Saturnium* SURSUM in *Gargaro summo sedentem.* ΧρυσέῳANA σκήπτρῳ [Id.] SURSUM *in aureo sceptro,* Angl. ALOFT *upon a golden*

* In bonam quoque partem sumitur ἀναιρεῖν· ut ἀναιρεῖσθαι παιδας, *filios suos educandos* [tollendos] *curare,* Angl. *to get one's children educated,* [brought UP.]

sceptre; Vel avulsa est a suo verbo per tmesin : ut, —κεφαλὴν —Πῆξαι ANA [i. e. ANAπῆξαι] σκολόπεσσι,— [Id.] *caput* SURSUM *infigere palo**: Eodem scilicet modo quo dicitur Aν [pro ἀνὰ] δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, i. e. ANῶρτο. *Tum autem Tydides surrexit.*

8. Denique ; Ανὰ, cum accentu mutato, vel ἂν, interdum ponitur apud Homerum pro ANAστῆθι, *surge :* Sic, Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο [Id. σ, 178.] *Sed surge, nec amplius jaceto ;* vel pro ANέστη et ANέστησαν· Sic, AN δ' Οδυσσεὺς πολύμητις, *surrexit etiam Ulysses solers,* &c.†

IV.

QUATUOR regunt duos casus, Genitivum, scil. et Accusativum : viz. Διὰ, κατὰ, μετὰ ὑπὲρ.

1. Διὰ.

Διὰ cum Genitivo, Lat. significat, *per*, penitus *per;* Angl. THROUGH, *quite* THROUGH. Sic,

Πορευόμενοι ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας. Xen.	*Iter facientes* per *hanc regionem.*
Πέλεκυς εἶσιν ΔΙΑ δρυός. Hom.	*Securis penetrat* per *lignum.*

Διὰ, cum Accusativo, Lat. significat, *per* i. e.

---

* Potest et —χρυσέῳ ANA σκήπτρῳ construi eodem modo : ANέχων ἐν χέρσι στέμματα ἑκηβόλου Απόλλωνος χρυσέῳ σκήπτρῳ, [Il. α, 15.] *holding* UP *in his hand the garland of the far darting Apollo on* [or *with*] *a golden sceptre.*

† Cavento tirones ne α privativum in compositione ante vocalem, ubi ν inseritur euphoniæ gratiâ, cum præpositione ANA confundant : Exempli gratia, ἀναγώνιστος, *qui non certat ;* ex α priv. et ἀγὼν, *certamen ;* ἀναισχυντια, *impudentia*, ex α priv. et αἰσχύνω, *pudefacio*, quod ab αἶσχος, *dedecus ;* ἀνάκεστος, *immedicabilis*, ex α priv. et ἀκέομαι, *medeor ;* ἀνελευθερία, *illiberalitas*, ex α priv, et ἐλευθερία, *libertas*, &c.

propter ob : Angl. THROUGH *the cause of :* THROUGH *means of : because of, on account of.* Sic,

ΔΙΑ τοῦτο. Xen.	Propter *hoc*, Angl. Because *of this.*
ΔΙΑ πάντα ταῦτα. Ibid.	Propter *omnia hæc.*
Οὐ ΔΙ ἐμὲ. Demosth.	*Non* per *me ;* [non meà culpâ.] Anglicè, *Not* through *me.*

OBSERVANDA.

1. Διὰ, cum Genitivo, denotare videtur progressum PER, rectâ viâ PER, omnino PER; [Angl. *A going* THROUGH, *straight* THROUGH, *quite* THROUGH, Gall. *A travers ;*] idque, 1mo, *Per*, locum : Sic, Εξελαύνει ΔΙΑ τῆς Βαβυλωνίας, [Xen.] *Progreditur per Babyloniam.* 2do, *Per* medium quodvis : Sic, ΔΙ' ὤμου χάλκεον ἔγχος ἦλθεν, [Hom.] *Per humerum ærea hasta transiit.* Αἴγλη ΔΙ' αἰθέρος—ἵκε, [Id.] *Splendor per aërem ivit.* 3tio, *Per* spatium interjectum, vel loci, vel temporis : Sic, ΔΙΑ πολλοῦ, [Sup. διαστήματος.] *Per magnum spatium*, i. e. *magno spatio interjecto.* Εκ τῶν πύργων ὄντων ΔΙ' ὀλίγου, *Ex turribus quæ erant per parvum loci spatium.* i. e. *quæ parvo intervallo distabant.* Οφθεὶς ΔΙΑ μακροῦ, [Sup. χρόνου.] *Visus per longum tempus*, i. e. *longo intervallo temporis.* Ἥκω ΔΙΑ χρόνου [Xen.] *Venio per tempus.* i. e. *intervallo temporis interjecto.*

2. Διὰ regens Gen. idem quod Ανὰ interdum significare videtur : Sic, Εγὼ ΔΙΑ νηὸς ἰὼν. Odyss. μ, 206.] *Ego per navem* [*et in navi*] *obambulans**. Sed hoc sæpius fit, quando Διὰ regit Accusativum; ut postea videbitur.

---

* Vide suprà, p. 49, 50.

DE SYNTAXI.

DE SYNTAXI.

1. Articulus cum vocibus prædictis in usu est; item pro nota distinctionis aut emphasios. Cum infinitivo, loco nominum, gerundiorum, et supinorum, usurpatur. Cum participio, per relativum et indicativum redditur. Cum μεν et δε, *partim* significat; ut,

Αισχυλος ὁ τραγῳδος	Æschylus ille tragœdus.
Κακων των πριν μνειαν ἐχειν.	Priorum malorum recordari.
Τα εξω.	Externa.
Εν τῳ φρονειν.	In sapientia.
Ὁ ερχομενος.	Qui venit.
Τ' ανθωπειον γενος τῃ μεν αγαθον τῃ δε φαυλον.	Genus humanum partim malum, partim bonum est.
Ἡ νικη ἡ νικησασα τον κοσμον ἡ πιστις.	Victoria vincens mundum, fides.

DE CONCORDANTIA.

CONCORDANTIA ADJECTIVI ET SUBSTANTIVI.

2. Adjectivum concordat cum substantivo, in genere, numero, et casu: ut,

Ανηρ αγαθος,	Vir bonus.
Ὁμιλιαι κακαι.	Colloquia mala.
Εθνεα πολλα.	Multæ nationes.

3. Adjectivum sæpe absolute ponitur in neutro genere, χρημα, πραγμα, seu nomine aliquo subaudito: ut,

Ορθον ἡ αληθεια αει.	Rectum semper veritas.
Ἡ πατρις φιλτατον βροτοις.	Mortalibus patria carissimum.

4. Adjectivum in genere interdum differt a substantivo quocum exprimitur, cum aliquo alio substantivo subaudito concordans: ut,

Ω ψυχη ὁς μηδ' ησθης.	O anima, quæ non lætata est.

5. Adjectiva, et participia, per *attractionem*, in eodem casu cum nomine vel pronomine, ad quod pertinent, sæpe ponuntur: ut,

Συνοιδα εμαυτῳ σοφος ων.	Me sapientem conscius sum.

CONCORDANTIA VERBI ET NOMINATIVI.

6. Verbum concordat cum nominativo in numero et persona: ut,

Ζευξις εγραψε.	Zeuxis pinxit.
Οφθαλμω λαμπετον.	Oculi lucent.
Καταδουσιν ορνιθες.	Aves canunt.

7. Neutra pluralia semper gaudent verbo singulari; ut,

Τα βελη εκπιπτει.	Tela excidunt.

8. Verba substantiva, passiva *vocandi*, et verba *gestus*, utrinque habent nominativum ad eandem rem pertinentem: ut,

Ὑμεις στε το φως του κοσμου.	Vos estis lux mundi.
Κακων επικαλυμμα εστιν ὁ πλουτος.	Divitiæ sunt tegmen malorum.

9. Infinitivi verborum substantivorum, ut ειναι, γινεσθαι, &c. habent eundem casum post se quem ante se.

10. Infinitivus modus accusativum, rem diversam a nominativo prioris verbi significantem; sin autem eadem res significetur, nominativum ante se habet: ut,

Τι βροτους φρονειν λεγουσι;	Quamobrem mortales sapientes dicunt?
Εδειξε πολεμιος ειναι βασιλει.	Se hostem regi ostendit.

CONCORDANTIA RELATIVI ET ANTECEDENTIS.

11. Relativum concordat cum antecedente in genere, numero et persona. Si nullus alius

nominativus interveniat, relativum erit verbo nominativus; alioquin, relativum regitur ab aliqua voce in sententia; ut,

Ανδρας οἱ εισονται.	Viri qui noscent.
Ὁ λογος ὁν ειπε.	Verbum quod dixit.

12. Atticè, relativum et antecedens, per attractionem, eodem casu ponuntur; ut,

Προς τουτοις ὁις λεγει Ξενοφων.	Ad ea quæ dicit Xenophon.
Ὁυτος εστιν ὁν λεγεις ανθρωπον.	Hic est quem dicis.

REGULÆ GENERALES.

13. Nomini in numero duali licet esse verbum, adjectivum vel relativum plurale; nomina tamen pluralia, duo tantum signantia, verbum, adjectivum vel relativum duale habent; ut,

Αμφω ελεγον.	Ambo dixerunt.
Ὡς ανεμοι δυο ορινετον.	Ut venti duo excitant.
Φιλας περι χειρε βαλωμεν.	Manus amicas circumferamus.

14. Duo vel plura substantiva singularia habent verbum, adjectivum vel relativum plurale; si sint personarum aut generum diversorum, verbum vel adjectivum concordat cum dignissimo; si inanimata signant, adjectivum fere neutrum est; ut,

Εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι ὑπαρχωσι.	Si frater vel soror sint nudi.
Αἱ δυναστειαι και ὁ πλουτος δια την τιμην εστιν ἁιρετα.	Potestas et divitiæ optanda sunt propter honorem.
Εγω και συ τα δικαια ποιησομεν.	Ego et tu proba faciemus.

15. Cum infinitivus, vel oratio loco nominativi aut substantivi ponitur, verbum in tertia singulari, et adjectivum in neutro genere exprimitur; ut,

Το πασιν αρεσαι δυσαρεστατον εστι.	Omnibus placere difficillimum.

CONCORDANTIA SUBSTANTIVI ET SUBSTANTIVI.

16 Unum substantivum concordat cum alio, eandem rem significante in casu; ut,

Κυαξαρης ὁ παις του Αςυαγου.	Cyaxares Astyagis filius.
Αυτολυκου θυγατηρ μεγαλητορος, Αντικλεια.	Anticlea, magnanimi Autolyci filia.

DE REGIMINE.

REGIMEN SUBSTANTIVORUM.

17. Unum substantivum regit aliud, rem diversam significans, in genitivo; ut,

Του Θεου μακροθυμια.	Dei longanimitas.

18. Adjectivum in neutro genere, absque substantivo, regit genitivum; ut,

Το λοιπον της ἡμερας.	Reliqua pars diei.

19. Pronomen primitivum in genitivo adhibetur, loco pronominis possessivi; ut,

Πατηρ μου, pro πατηρ εμος.	Pater meus.

REGIMEN ADJECTIVORUM.

20. Adjectiva, *abundantiam, dignitatem, damnationem, potestatem, differentiam, accusationem*, et contraria, significantia; item *verbalia* cum *α privativo* composita, et quæ *affectionem* animi significant, genitivum postulant; ut,

Εργα πλειςου αξια.	Opera dignissima.
Των χαλεπων απειρος διαβιωςη.	Difficultatum expers vitam deges.
Γυμνασια μεςα ανδρων.	Gymnasia hominum referta.
Αναιτιος αφροσυνης.	Imprudentiæ innocens.

21. Omnia adjectiva, partitive posita, genitivo gaudent; ut,

Οἱ παλαιοι των ποιητων.	Antiqui poetarum.
Μονος βροτων.	Solus mortalium.
Οἱ νεωτεροι ανθρωπων.	Juniores hominum.
Καλλιςος ποταμων.	Amœnissimus fluviorum.
Εκαςος των παροντων ελεγε.	Quisque præsentium dixit.

22. Comparativa, si resolvantur per *quam*, genitivum regunt; ut,

Βουλης ουδεν εςιν εχθιον κακης.	Nihil pravo consilio turpius.

23. Adjectiva significantia *commodum, similitudinem, obedientiam, aptitudinem, fiduciam, perspicuitatem, decorum, facilitatem*, et contraria; et *composita ex* συν *et* ὁμου, dativum regunt; ut,

Ημιν εςαι χρησιμον.	Erit utile nobis.
Συντροφος τῃ ἁπλοτητι.	Simplicitati assuetus.
Ελευθερῳ ανδρι ευκτον.	Liberali viro optandum.
Τοις γενναιοις το αισχρον εχθρον.	Generosis turpitudo execranda.

24. Comparativa et Superlativa regunt mensuram excessus in dativo; ut,

Ανθρωπων μακρῳ αριςος.	Multo optimus hominum.

REGIMEN VERBORUM.

25. Ειμι et γινομαι *possessionem, proprietatem*, aut *officium* significantia, genitivum regunt; ut,

Ὁ πιπρασκομενος ἑτερου γινεται.	Qui venditus fuit, alienus fit.

26. Verba *incipiendi, admirandi, cgendi, recordandi, accusandi, excellendi, æstimandi, participandi*, et similia, cum contrariis; item verba *distantiæ* et *sensûs* (præter *visum*) genitivum regunt; ut,

Αισθανομαι ψοφου.	Strepitum audio.
Παντων των καλων ηρα.	Omnes bonos dilexit.
Ουδε τουτου διημαρτε.	Neque ab hoc aberravit.
Αμελεις των φιλων.	Amicos negligis.
Απολαυει των παροντων.	Præsentibus fruitur.

27. Εϛι pro εχω, *habeo*, regit dativum; ut,

Εϛι μοι χρηματα.	Sunt mihi divitiæ.

28. Verba omnia *acquisitivè* posita, i. e. verba *serviendi, dandi, utendi, gaudendi, obediendi, fidendi, colloquendi, certandi*, et similia, cum contrariis, dativum regunt; ut,

Βοηθειν τῃ πατριδι,	Opitulari patriæ.
Εικειν κακοις.	Cedere rebus adversis.
Μαχεσθαι τοις πολεμιοις.	Contra hostes pugnare.
Πας ανηρ αυτῳ πονει.	Quisque sibi ipsi laborat.

29. Verbum active significans regit accusativum: ut,

Τουτον συ ὡς αγαθον ανδρα τιμας.	Eum quasi bonum honoras.

30. Verba sensus, apud Atticos, accusativum petunt; ut,

Ακουω ταυτα.	Hæc audio.

31. Omni verbo licet accusativum habere sui generis; ut,

Δουλευειν δουλειαν αισχραν.	Turpe servitium servire.

32. Verba transitiva *accusandi, dandi*, et contraria; atque *declarandi*, et *comparandi*, cum genitivo vel dativo, accusativum quoque regunt; ut,

Δος μοι ταυτα.	Da mihi hæc.

33. Verba *rogandi, docendi, vestiendi*, et *celandi*; item verba *dandi, nocendi*, et *accusandi*, cum contrariis, duos accusativos regunt; ut,

Απαντα σε διδαξομαι.	Te omnia docebo.
Χρη αιτειν τους θεους αγαθα.	Deos bona rogare oportet.
Αποστερει με τα χρηματα.	Me opibus orbat.
Σε γευω μεθυ.	Præbeo tibi vinum gustandum.

REGIMEN VERBORUM PASSIVORUM.

34. Verba passiva genitivum agentis postulant, qui per præpositionem vel expressam vel suppressam regitur; ut,

Και προς ὑμων λειφθησομαι;	Etiam a vobis relinquar?
Φιλων νικωνται φιλοι.	Amici ab amicis flectuntur.

35. Passiva interdum dativum agentis habent; ut,

Το μεγεθος εκεινῳ των πεπραγμενων.	Magnitudo rerum ejus gestarum.

REGIMEN VERBORUM IMPERSONALIUM.

36. Verbum impersonale regit dativum; ut,

Μεγιϛον αυτῳ εδοξεν ειναι.	Illi maximum visum est.

37. Χρη, πρεπει, et δει, *oportet*, accusativum cum infinitivo regunt; ut,

Χρη ὑμας ποιειν τουτο.	Vobis hoc faciendum.

38. Δει et χρη, *opus est*, ελλειπει, μελει, διαφερει, μετεϛι, ενδεχεται, cum compositis, genitivum et dativum regunt; ut,

Χρη σοι φιλων.	Tibi opus est amicis.
Εκεινων τοις φαυλοις μετεϛι.	Ad malos illi accedunt.
Δει αυτῳ χρηματων.	Illi opus est pecunia.

DE INFINITIVO.

39. Infinitivus a verbis, adjectivis, vel aliqua hujusmodi particula, ὡς, πριν, αχρι, μεχρι, regitur: ut,

Ὁϛις ζην επιθυμει πειρασθω νικαν.	Quisquis vivere cupit, vincere tentet.
Ὡϛε αυτους μεν εχειν.	Ita ut teneant.

40. Infinitivus sæpe per ellipsin ponitur, ὁρα, βλεπε, vel σκοπει, subaudito: ut,

Αυτος ενι πρωτοισι μαχεσθαι.	Vide ut inter primos pugnes.

41. Græci μελλω cum infinitivo utuntur, ut exprimant futurum, seu activæ seu passivæ vocis; quod Latine reddendum sit per participium futurum et *sum*; ut.

Περι ὧν ὑμεις μελλετε κρινειν.	De quibus estis judicaturi.

DE PARTICIPIIS.

42. Participia regunt casum verborum suorum; ut,

Τους νεωτερους τοιαυτα ηθη παιδευοντες.	Juniores talibus moribus instituentes.

43. Verbis ειμι, ὑπαρχω, γινομαι, κυρω, et εχω, participium postponitur, ut eleganter exprimat, quod Latine per aliquod tempus verbi simplicis redditur; verba τυγχανω, φθανω et λανθανω cum participiis adverbialiter usurpantur; ut,

Σιγα νυν ἑστως, και μενε ὡς κυρεις εχων.	Tace nunc ibi stans, et ut es mane.
Σωκρατης τυγχανει περιπατων.	Socrates perambulat.

44. Participia pro quavis parte verbi, præter imperativum, usurpantur, et sæpe, post verba affectionem animi significantia, loco infinitivi ponuntur; ut,

Αγαπων με διατελει.	Perseverat me amare.
Μεμνημαι ποιησας.	Memini me fecisse.

DE SUPPLENDO LOCUM GERUNDIORUM ET SUPINORUM.

45. Infinitivus modus aut participium pro gerundiis et supinis usurpatur; ut,

Εις το στρατιωτας συναγαγειν.	Ad colligendos milites.
Ευεργετων αυτους εκτησαμην.	Benefaciendo conciliavi.
Ποιειν αισχρον.	Turpe factu.

46. Adjectiva verbalia, agentis dativum, et casum suorum verborum regentia, *necessitatem* significant; ut,

Γραπτεον εμοι επιστολην.	Literas mihi scribendum.

CIRCUMSTANTIARUM CONSTRUCTIO.

47. Causa, modus et instrumentum in dativo ponuntur; ut,

Κρατει μηχαναις.	Machinationibus vincit.
Αργυρεαις λογχαισι μαχου, και παντα κρατησεις.	Telis argenteis pugna, et omnia vinces.

48. Quæstioni *quo?* per εις vel προς cum accusativo: *ubi?* per εν cum dativo: *unde?* per εκ vel απο cum genitivo: et *qua?* per δια cum genitivo, fere respondetur; ut,

Εν Ρωμῃ.	Romæ.
Εις την Αντιοχειαν.	Antiochiam.
Εκ vel απο της πολεως.	Ex urbe.
Δια γης.	Per terram, vel Terrâ.

49. Adverbia in θι et σι *apud locum* signant: in δε, σε, vel ζε, *ad locum:* et in θεν et θε, *ab* vel *ex loco*; δε quoque, accusativis adjunctum, *ad locum* significat; ut,

Κορινθοθι οικια ναιων,	Habitans Corinthi.
Κλισιηθεν ανειλετο χαλκεον εγχος.	Ex tentorio æreum telum sumpsit.
Ειμι Φθινηδε.	Ad Phthiam tendo.

50. Distantia unius loci ab alio, ponitur in accusativo; ut,

Εφεσος απεχει, τριων ἡμερων ὁδον.	Ephesus distat trium dierum iter.

51. Cum quæstio fit per *quando*, tempus fere ponitur in genitivo, interdum etiam in dativo; cum fit per *quamdiu*, in accusativo; ut,

Ἡμερας και νυκτος.	Die noctuque.
Ἡμερᾳ μιᾳ.	Uno die.
Οργη φιλουντων ολιγον ισχυει χρονον.	Ira amantium brevi valet.

52. Pretium vel mensura rei cujusvis in ge-

nitivo, pretium interdum in dativo ponitur; ut,

Ανδριας δωδεκα πηχεων.	Statua decem cubitos alta.
Ωνησαμην δυο οβολων.	Emi duobus obolis.
Χρυσῳ την νικην ωνησατο.	Victoriam auro deportavit.

DE CASIBUS ABSOLUTIS.

53. Genitivus substantivi sæpe absolute ponitur, priore substantivo, ἕνεκα, χαριν, εκ, εξ, vel quodam casu a prononime τις aut numerali ἑις, subaudito; ut,

Επαινω της φιλομουσιας.	Amorem musices laudo.
Της γης ετεμον.	Nonnullos agros vastârunt.
Αδραςου δ' εγημε θυγατρων.	Unam e filiabus Adrasti duxit.
Ω της αναιδειας.	Proh impudentia.

54. Dativus, præsertim post αυτος, sæpe absolute ponitur, συν subaudito; ut,

Των αυτων εργων εκεινοις.	Iisdem operibus cum illis.

55. Accusativus sæpissime ponitur absolute, κατα subaudito; ut,

Πατριδα Ρωμαιος.	Patria Romanus.
Μαλα θυμον εχολωθη.	In animo valde irascebatur.

56. Substantivum cum participio, quorum casus a nulla alia dictione pendet, ponitur in genitivo absoluto; Attice vero, interdum in accusativo, rarissime in dativo; ut,

Ηλιου τελλοντος.	Sole oriente.
Τρια οντα των Ασσυριων φρουρια.	Tribus Assyriorum præsidiis.
Οἱς γενομενοις.	Quibus factis.

DE ADVERBIIS.

57. Adverbia *temporis*, *loci*, *quantitatis*, *ordinis*, *exceptionis*, et similia, genitivum regunt; ut,

Εγγυς ἁλος.	Prope mare.
Περα δικης.	Contra jus.

58. Νη et μα accusativum; ἁμα et ὁμου dativum regunt; ut,

Μα Δια.	Per Jovem.
Ἁμα τῳ ὑδατι.	Simul cum aqua.

59. Duo vel plura negantia, negationem firmiorem reddunt; ut,

Ου δυνατον ουδεπωποτε ουδεν τουτων πραττειν.	Aliquid horum facere fieri nunquam potest.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

60. Præpositiones αντι, απο, εκ vel εξ, et προ, regunt genitivum; εν et συν, dativum; εις vel ες, et ανα, accusativum; poetæ, tamen, nonnunquam ανα cum genitivo, vel dativo utuntur; ut,

Εξ Αττικης.	Ex Attica.
Εν οικῳ.	In domo.
Εις εμε.	Ad me.
Ανα νηος εβη.	Conscendit navem.

61. Δια et ὑπερ genitivum vel accusativum, αμφι, επι, περι et ὑπο, genitivum, dativum, vel accusativnm regunt; ut,

Δια ςοματος vel δια ςομα.	In ore.
Επι θρονου.	In solium.
Επι θρονους.	In solia.
Εφ' ἱππῳ.	Eques.

61. Κατα *ab* vel *contra*, fere genitivum; *apud*, vel *secundum*, accusativum regit. Μετα, *cum*, genitivum vel dativum; *ad* vel *post*, accusativum. Παρα et προς, *ab*, genitivum; *apud* vel *cum*, dativum; *ad*, *juxta*, vel *contra*, accusativum, regunt; ut,

Κατα πετρων.	Ab rupibus.
Κατα δυναμιν.	Secundum potestatem.
Μετα φιλων.	Cum amicis.
Παρα κυριου.	A Domino.
Προς γυμνασιον.	Ad scholam.

63. Præpositione in compositione eundem sæpe casum regit, quem extra; ut,

Απηνης εκκυλινδεται,	Curru evolvitur

DE CONJUNCTIONIBUS.

64. Conjunctiones και, τε, δε, αλλα, μεν, ουτε, et similes, eundem casum, et fere eundem modum et tempus post se, quem ante se, habebunt; ut,

Παμπολλου οχλου οντος, και μη εχοντων τι φαγωσι.	Turba permagna et non habente quid manducent.
Εωρακα και μεμαρτυρηκα.	Vidi et testatus sum.

65. Αν, εαν, επειδαν, ἱνα, οφρα, ὁπως, ὁταν, ὁποταν, κᾀν, κεν, et ὡς, plerumque subjunctivo modo adjunguntur; ut,

Ἱνα γνῶτε.	Ut sciatis.
Κᾀν αμεινον αγωνισωμαι.	Ut fortius pugnarem.

———Αν, κᾀν, et κεν sæpe adhibentur ut vim subjunctivi aliis modis assignent; ut,

Αν και τυγχανει βασιλευς ων.	Etiamsi rex esset.

DE DIALECTIS.

Dialecti Græcorum præcipuæ quatuor sunt, viz. Attica, Ionica, Dorica, et Æolica.

1. Dialectus Attica Athenis et in circumjacentibus regionibus adhibebatur. In hac dialecto scriptores præcipui sunt Thucydides, Aristophanes, Plato, Isocrates, Xenophon, et Demosthenes.

Attici contractionibus gaudent; synalæpha etiam, i. e. duarum vocum connexio, maxime utuntur, per elisionem, crasin et synæresin.

Σ in ξ sæpe mutant, interdum etiam in ϱ, et in τ.

Subjunctivam diphthongorum αι, ει, abjiciunt.

Mutant ο in ω; et penultimam longam corripiunt, ancipitem mutando in brevem; ut, λαὸς, populus, Attice, λεως.

Syllabam ȣν circumflexam multis verbis subjiciunt, et ι adverbiis: ut, ὁτιȣ͂ν, pro ὁ, τι, quid, νυνι, pro νυν, nunc.

DE DIALECTO IONICA.

Dialectus Ionica in usu erat in quibusdam Asiæ Minoris oppidis et insulis adjacentibus, Hippocrates atque Herodotus hac usi sunt.

Ionii, Atticis contrarii, concursu vocalium delectantur, et vocum contractiones resolvunt. Quam obrem consonantem abjiciunt, seu ε assumunt; ex una duas faciunt syllabas.

Εο et ȣ in ευ mutant; item α et ε in η.

Dativis σι addunt; nunc ι assumunt, nunc rejiciunt. Aspiratas repudiant.

Pro, π, κ utuntur; et loco ου, genitivos parisyllabicorum in ος formant per οιο.

DE DIALECTO DORICA.

Dorica dialectus apud Epirum, Lybiam, Siciliam, Rhodum, et Cretam in usu fuit. In hac scripserunt Archimedes, Theocritus et Pindarus.

Apud Dorienses vocalis α fere prævaluit; inde voces Latinæ a Græcis derivatæ, per Doricam plerumque veniunt.

Dorienses α utuntur, pro η, ω, ε, ο, et ου.

Diphthongus ει in η mutant; ου et αυ in ω.

Ex infinitivo ι abjiciunt, et fœmininum plurale pro singulari ponunt.

DE DIALECTO ÆOLICA.

Dialecto hac utebantur Æoles, Græci coloni. Præcipui in hac scriptores fuerunt Sappho et Alceus, quorum opera fere omnia desunt.

Æoles aspiratum rejiciunt, leni gaudent; accentum retrahunt;—α in αι mutant, ut, μελαις, pro μελας.—῀Ων mutant in αων, in genitivo plurali primæ declinationis; ut Αινειαων, pro Αινειων:—sic etiam in genitivo singulari ου mutant in αο; ut, Αινειαο, pro Αινειου.—Οισα pro ουσα utuntur; ut τυπτοισα, pro τυπτουσα.

Β ante ρ ponunt, loco spiritus asperi; ut βροδον, pro ῥοδον, rosa.—Loco μμ, utuntur ππ, ut, οππατα, pro ομματα, oculi.—Spiritus lenis sæpe

pro aspero ponitur; exinde literam ipsis propriam excogitarunt digamma, F, scilicet ex duobus gamma confectam, qua sæpius utebantur loco spiritus asperi, vim similem w in lingua anglicana habente; ut, Fεσπερα, (wespera anglice) pro ἑσπερα, vespera; eam nonnunquam apponebant vocibus spiritum lenem habentibus, quamque in V consonantem Latini mutabant; οινος pro Fοινος, vinum; aut in medio inserunt; ut οFις pro ὄϊς, ovis.

6

MOOR'S
GREEK
GRAMMAR